Έτος Ζ΄

Τεύχος 136ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου 6599

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ 6601

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ 6602

Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Κοκκίνου 6603

Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυν. Σχολῆς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 6604

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Χρόνια περασμένα, ὑπὸ Δικηγόρου κ. Σ. Χανδρῆ 6605

Ἡ χωριατοπούλα, ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ἀργυροπούλου 6622

ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ

Σωκράτης—Ὁ γενάρχης τῶν Ἀθηναίων φιλοσόφων, ὑπὸ κ. Α. Ἀποστ..... 6606

ΤΕΧΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ νομικὴ καὶ ἡ τεχνικὴ ἔννοια τῆς χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Γραφείου Σχεδίου Πόλεως ἀδείας οἰκοδομῆς, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ἀστυνομικῶν Σχελῶν καὶ Μηχανικοῦ κ. Π. Ἀργυρίου 6609

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ρετζαῖοι—Ἡ λῃστεία τῆς Πέτρας—Πῶς ἀνεκαλύφθησαν καὶ πῶς συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὸ Ἐξωτερικό, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Καρούζου (συνέχεια) 6611

Διεθνεῖς διαρρῆκται χρηματοκιβωτίων—Ἡ ἀπόπειρα διαρρήξεως στὴν Πάτρα καὶ ἡ διάρρηξις χρηματοκιβωτίου τοῦ Β' Ταμείου Ἐνσήμων Ἀθηνῶν—Πῶς ἀνεκαλύφθησαν καὶ πῶς συνελήφθησαν οἱ δρᾶσται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Δοκίμων Ὑπαστυνόμων κ.κ. Δ. Σχοινῆ καὶ Α. Συφάντου..... 6616

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁρκωμοσία νέων Ἀστυφυλάκων, ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ 6623

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας στὴ Σχολή, ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ 6629

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ἡ πίττα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου 6634

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἰς τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Λ. Στρατίκη..... 6636

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ι. Ράϊκου (συνέχεια) 6637

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια)..... 6640

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 6643

Σημείωσις: Ἡ συνέχεια τῶν μελετῶν: 1) Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὴν περίοδο τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ καὶ 2) Ἑλληνικὸ Μηνολόγιο, λόγῳ πληθώρας ὕλης θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 136ΟΝ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1959

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν Λαόν Μου τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἀγάπην Μου, καὶ νὰ ἀπευθύνω αὐτῷ τὰς καλλιτέρας Μου εὐχάς.

Ἡ μεγαλυτέρα εὐτυχία Μου συνίσταται εἰς τὴν ἀγάπην Μου πρὸς τὸν Λαόν Μου καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀμοιβαίας μετ' αὐτοῦ κατανοήσεως. Ἡ σκέψις Μου πάντοτε στρέφεται περὶ τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐτυχίαν σας.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρέστημεν μάρτυρες τῆς ἐξελίξεως διηπειρωτικῶν βλημάτων καὶ δορυφόρων, ταχέως δὲ πρόκειται νὰ ἴδωμεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ διάστημα.

Ἡ τρομακτικὴ αὕτη τεχνικὴ πρόοδος ἔφερε ὁλόκληρον τὴν Ἀνθρωπότητα εἰς τὸ δίλημμα τῆς ἐκλογῆς μεταξὺ δύο δρόμων ὁδηγούντων πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐγενοῦς προόδου ἢ πρὸς τὴν ὁλικὴν καταστροφήν.

Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος ἐδέχθημεν μέσῳ τοῦ ἰδίου ἡμῶν πνεύματος, τόσον ἔντονον τὴν θείαν πρόσκλησιν ὅπως ἐκλέξωμεν μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Πιστεύω βαθύτατα ὅτι ὁ χρόνος πρὸς ἐκλογὴν εἶναι πολὺ βραχὺς καὶ ὅτι τὸ καιροφυλακτοῦν κακὸν ἐργάζεται δραστηρίως διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἐρήμωσιν, τὸ χάος καὶ τὴν δυστυχίαν, ἐκτὸς ἐὰν ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς προβοῦν εἰς ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποφευχθῇ μία τοιαύτη καταστροφή.

Ἡ πρόσκλησις καὶ τὸ δίλημμα δὲν προβάλλεται μόνον εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν ὡς ἄτομον, ἀλλὰ κυρίως εἰς τοὺς ἡγέτας ὅλου τοῦ Κόσμου.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι οἱ ἡγέται τῆς μερίδος τοῦ Κόσμου, εἰς ἣν καὶ ἡμεῖς ἀναποσπάστως ἀνήκομεν, ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ κινδύνου, οὐδέποτε θὰ κα-

ταφύγουν εἰς πόλεμον καὶ ἐργάζονται εἰλικρινῶς καὶ ἐντατικῶς διὰ τὴν εἰρήνην.

Ὑψώνω σήμερον τὴν φωνήν Μου καὶ εὐχόμενος εὐτυχίαν εἰς τὸν Λαόν Μου, ἐλπίζω νὰ φθάσῃ αὕτη εἰς τὰ ὦτα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φέρουν, ὡς καὶ Ἐγώ, τὴν εὐθύνην τῆς εὐτυχίας τῶν Λαῶν των.

Ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ Ἑλληνικοῦ βήματος καλῶ ὅλους τοὺς ἡγέτας οἵτινες διαθέτουν μεγαλυτέραν Ἐμοῦ διὰ τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν δύναμιν, νὰ ἀναλογισθοῦν καὶ νὰ ἐρωτήσουν ἑαυτοὺς ἐὰν ἡ δύναμίς των ἀποτελῇ εὐλογίαν ἢ ἀπειλήν. Διὰ νὰ καταστῇ εὐλογία ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἀδελφοσύνην, ἐκφρασθεῖσαν τόσον φωτεινῶς ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ συλληφθεῖσαν ἐπίσης ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους πολλῶν ἄλλων φυλῶν, σχολῶν καὶ θρησκειῶν.

Τὸ κακὸν τρέφει μόνον τὸ κακόν. Ἡ ἀπειλὴ τρέφει μόνον τὴν ἀπειλήν, ἡ ὑποψία τὴν ὑποψίαν καὶ τὸν συναγωνισμόν, ὅστις δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἰς τρομερὰν πολεμικὴν μηχανήν, διὰ νὰ τὸ καταστρέψῃ ἀντὶ νὰ τὸ ἀνυψώσῃ πρὸς τὸ Θεῖον.

Ἂς πλησιάσουν ἀλλήλους οἱ ὑπεύθυνοι Ἡγέται ἐν πνεύματι ἀδελφοσύνης. Ἂς ἀπαρνηθοῦν τὴν δυσπιστίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς πολέμου καὶ καταστροφῆς.

Ἂς διαλυθῇ ἡ δυσπιστία τῶν μὲν ὑπὸ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῶν δέ.

Ἂς παραμείνῃ τέλος ὡς μόνος συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν Ἡγετῶν ὅλων τῶν Λαῶν ἡ ἅμιλλα ἐπουλώσεως τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δυνάμεθα νὰ συμβάλωμεν μεγάλως εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν Λαῶν ἐὰν ἐμμείνωμεν εἰς τὴν γενναιοφροσύνην, τὴν ἔμφυτον εἰς πάντα πραγματικὸν Ἕλληνα.

Ἔχω πολλοὺς λόγους νὰ εἶμαι εὐγνώμων καὶ ὑπερήφανος διὰ σᾶς, τὸν Λαόν Μου.

Ἡ συνεχὴς συμβολή σας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Βασιλίσσης καὶ Ἐμοῦ διὰ τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς μας, εἶναι δι' Ἐμὲ πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ χαρᾶς. Πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος λαὸς εἰς τὸν κόσμον ὅστις συνεισέφερεν ἐθελοντικῶς τόσα πολλὰ εἰς ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν ἀλληλεγγύης.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει εἰσέλθει εἰς σταθερὰν ὁδὸν προόδου. Εὔχομαι κατὰ τὸ Νέον Ἔτος ἡ πρόοδος αὕτη νὰ ἐπιταχυνθῇ. Εὔχομαι οἱ ἀγῶνες τοῦ ἡρωϊκοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ νὰ εὕρουν ταχέως τὴν δικαίωσίν των. Εὔχομαι νὰ στερεωθῇ ἡ Εἰρήνη ἐπὶ τῆς Γῆς. Εὔχομαι εἰς τὸν Λαόν Μου ἀγάπην καὶ εὐτυχίαν.

ΠΑΥΛΟΣ Β».

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1959

«Εἶμαι εὐτυχὴς δυνάμενος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μήνυμα σταθερᾶς αἰσιοδοξίας. Ἐν μέσῳ μιᾶς συνεχοῦς διεθνοῦς ἐντάσεως, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ἀστάθεια ἰδεῶν καὶ καθεστώτων, ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὴν ἐσωτερικήν της σταθερότητα καὶ τὴν ἄκαμπτον ἐργατικότητα τοῦ λαοῦ της, ἀναγνωρίζεται ὡς πρότυπον χώρας, ἡ ὁποία ὑπὸ καθεστὼς ἐλευθερίας, πραγματοποιεῖ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀλλαχοῦ ἐπιδιώκονται διὰ τοῦ καταναγκασμοῦ καὶ τῆς δουλείας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπετέλεσε τῷ ὄντι ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί, διότι κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις μιᾶς μονίμου καὶ σταθερᾶς προαγωγῆς τῆς οἰκονομίας του καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἀνεπτύχθη τοιοῦτος δημιουργικὸς ὀργασμὸς εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐστηρίχθησαν αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ μονιμωτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων βάσεων.

Ὅλων αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν, φύλακες καὶ συμπαραστάται ὑπῆρξαν αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τῆς Χώρας, αἱ ὁποῖαι ἐγγυῶνται τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν καὶ τὴν γαλήνην καὶ ἀποτελοῦν τοὺς ἀκοιμήτους φρουροὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας μας.

Οἱ οἰωνοὶ εἶναι καλοί. Αἱ προϋποθέσεις δι' ἓν καλλίτερον μέλλον εἶναι ἀσφαλεῖς. Ἐὰν ἀντιμετωπίσωμεν τὸ μέλλον μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην αἰσιοδοξίαν καὶ αὐτοπεποίθησιν, ἐὰν πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς λογικῆς καὶ ὑποταχθῶμεν εἰς τὸ συμφέρον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἐὰν διαφυλάξωμεν τὰς πραγματοποιηθείσας κατακτήσεις καὶ στηρίξωμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν προσπάθειάν μας δια τὰ νέα ἐπιτεύγματα, ἡ περαιτέρω πρόοδος καὶ ταχεῖα θὰ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλής. Ἠμπορῶ νὰ βεβαιώσω τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὅτι τὸ Νέον Ἔτος θὰ εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ ἀπερχόμενον.

Ἀπὸ τὸ ὡραῖον αὐτὸ ἔργον δημιουργίας εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει ἀποδυθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, μὲ τὴν συνεχῆ συμπαράστασιν τῆς πολιτείας, θὰ προκύψῃ μία Ἑλλὰς ἡ ὁποία θὰ καταλάβῃ ταχέως τὴν θέσιν της μεταξὺ τῶν ἀνεπτυγμένων εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Κατὰ τὰς κρισίμους ὥρας τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ ἀνθρωπότης ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν μιᾶς καταστρεπτικῆς συγκρούσεως, ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὸ θάρρος πάντοτε νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης, ὅπως εἶχε τὸ θάρρος, νὰ ὑποστηρίξῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον.

Συνεπὴς πρὸς τὴν τοποθέτησίν της αὐτήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν της ἡ Ἑλλὰς συνεχίζει μὲ πίστιν τὸν ἀγῶνα της διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς εἶναι δύσκολος καὶ ἐνδέχεται νὰ εἶναι μα-

κρός. Παρὰ ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ τελικῶς νὰ δικαιωθῇ. Ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς δυνάμεις τῆς Φυλῆς, προσβλέπω μετ' ἀκλονήτου πίστεως πρὸς τὸ μέλλον τῆς χώρας.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς ἀπευθύνω σήμερον πρὸς ὅλους ὑμᾶς ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει τὰς θερμοτέρας μου εὐχάς.

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως».

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1959

«Διαβιβάζω τὰς εὐχὰς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.

Χάρις εἰς τὴν καταβαλομένην μεθοδικήν, ἐπίμονον καὶ καρποφόρον προσπάθειαν καθολικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς προσβλέπει μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ μέλλον του, δημιουργεῖ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὰς ὑγιεῖς προϋποθέσεις μονίμου ἐσωτερικῆς γαλήνης, ἀδιαταράκτου πολιτικῆς σταθερότητος, οἰκονομικῆς προόδου καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐμφορούμενα ἀπὸ τὴν ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὰ ἰδανικὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἀπὸ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς Νόμους, διαδραματίζουν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας φρουροῦντα τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμοὺς ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους ὑπούλως, διὰ τὴν ἀνατροπήν των, ἐξασφαλίζοντα τὴν δημοσίαν τάξιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρώτην προϋπόθεσιν διὰ νὰ προκόψῃ ὁ λαὸς καί, προστατεύοντα, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀδικουμένους.

Εἰς τοὺς βαθμοφόρους καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, εὔχομαι ὅπως κατὰ τὸ Νέον Ἔτος συνεχίσουν τὴν ἀτομικήν των πρόοδον καὶ ὁδηγήσουν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον ποιοτικῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς χρησιμότητος.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ».

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1959

«Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀστυνομικοὺς καὶ Διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μου διὰ τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακήν των εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Ὁ καινούργιος χρόνος διευρύνει ἔτι τὰ καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ καθιστᾷ τὴν εὐθύνην αὐτῶν μεγαλυτέραν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, διότι ὁ χρόνος οὗτος κληροδοτεῖται ἀπὸ τὸ παρελθὸν μὲ μεγάλα καὶ σοβαρὰ προβλήματα.

Ἡ Διεθνὴς κατάστασις παραμένει ταραγμένη καὶ ἀσαφής.

Ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς μετερχόμενος τὴν κρυπτείαν καὶ ἀκολουθῶν τακτικὴν τοῦ Δουρείου Ἵππου ὑπονομεύει περισσότερον παρὰ ποτὲ τὴν Ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν μας καὶ ἀπεργάζεται τὸν ἀφανισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι ἀγωνίζονται σκληρῶς καὶ χύνουν ἀφειδῶς τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας των.

Οὕτω μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα καθήκοντά σας ἔχετε ὡς ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ν' ἀντιμετωπίσητε κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος καὶ τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἀναγνωρίζω ὅτι ἔχετε νὰ βαδίσητε ἀνηφορικὸν καὶ ἀνώμαλον δρόμον καὶ ὅτι τὸ ἔργον σας εἶναι βαρὺ καὶ δύσκολον. Εἶμαι ὅμως ἀπολύτως βέβαιος ὅτι, ἔχοντες πλήρη συναίσθησιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ σας καὶ ἀντλοῦντες θάρρος ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸν παρελθόν σας θὰ δυνηθῆτε χρησιμοποιοῦντες καὶ τὴν πολύτιμον πεῖραν σας ν' ἀντιπαρέλθητε ὅλας τὰς ἀντιξοότητας καὶ ὅτι διὰ τῶν πράξεών σας θὰ δειχθῆτε καὶ πάλιν ἄξιοι συνεχισταὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματος καὶ ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Βαδίσατε ἀνδροπρεπῶς τὸν ἄξιον δρόμον σας καὶ συνεχίσατε τὸν ἀγῶνα σας μὲ τὴν αὐτὴν πίστιν, αὐταπάρνησιν καὶ ἀποφασιστικότητα διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας.

Κτυπᾶτε μὲ σταθεράν, δικαίαν καὶ ἄτρομον χεῖρα πάντα ἐπιβουλευόμενον τὸ Ἔθνος μας καὶ τὴν Ἑλληνικὸν Πατρίδα.

Ἐνθυμεῖσθε διαρκῶς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς σᾶς περιβάλλει μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ ὅτι πρέπει μὲ τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔργα σας νὰ δείξητε ὅτι εἴσθε ἄξιοι ταύτης.

Παραλλήλως διαχειρισθῆτε τὴν ἐξουσίαν σας μὲ ἐντιμότητα, χρηστότητα, ἀμεροληψίαν καὶ προθυμίαν καὶ παρέχετε εἰς τοὺς πολίτας ἀδιακρίτως κοινωνικῶν τάξεων, στοργικὴν καὶ ρεαλιστικὴν ἐξυπηρέτησιν, ἔχοντες πάντοτε ὡς γνώμονα τὴν ἀντικειμενικότητα, τὴν ἀπροσωποληψίαν καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἰσοπολιτείαν.

Παρέχετε προθύμως τὴν συμπαράστασίν σας πρὸς τοὺς πολίτας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας καὶ διατηρεῖτε ἐπιθυμητὴν καὶ ἐπωφελῆ

ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν, ὥστε ν' ἀποσπᾶτε πάντοτε τὴν αὐθόρμητον τούτων ἀγάπην πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν μας.

Πρέπει εἰς ὅλους ὑμᾶς νὰ γίνῃ συνείδησις ὅτι μόνον ὁ τρόπος οὗτος τῆς 'Αστυνομεύσεως ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου μας καὶ διαφυλάσσει ἀκλόνητον τὸ κοινωνικόν μας οἰκοδόμημα.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἐπαναλαμβάνω τὴν εὐχήν μου ὅπως τὸ Νέον Ἔτος πραγματοποιήσῃ ὅλους τοὺς 'Εθνικούς μας πόθους καὶ φέρῃ ὅ,τι ἐπιθυμητὸν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας.

'Ο 'Αρχηγὸς
Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ».

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝ. ΣΧΟΛΗΣ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

«'Επὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους 1959, εὔχομαι εἰς πάντας τοὺς κ.κ. 'Αξιωματικοὺς τῆς Σχολῆς, τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ τοὺς μαθητὰς ἀστυφύλακας, ὑγείαν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν εὐγενῶν αὐτῶν πόθων.

'Ο κ. Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν μοὶ ἐνεπιστεύθη ἀπὸ σήμερον τὰ καθήκοντα τοῦ Δ)ντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γενικῆς Δ)νσεως 'Αστυνομίας Πόλεων. Τὸν εὐχαριστῶ διὰ τοῦτο.

Εὐχαριστῶ ὅμως καὶ πάντας ὑμᾶς διὰ τὴν ἐπὶ 6ετίαν (1953—1958) συνεργασίαν σας εἰς τὰς 'Αστυνομικὰς Σχολὰς Ὑπαστυνόμων, 'Αρχιφυλάκων καὶ 'Αστυφυλάκων, τῶν ὁποίων τὴν διοίκησιν εἶχον. 'Οφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἠκολουθήσατε σταθερῶς, καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη τὴν λεωφόρον, τὴν ὁποίαν ἔχει χαράξει ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει τῶν νέων βαθμοφόρων καὶ ἀστυφυλάκων καὶ μάλιστα τὴν διηυρύνατε εἰς τρόπον ὥστε, αἱ Σχολαὶ ν' ἀποτελέσουν τὸ πνευματικὸν Κέντρον τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, τὴν 'Εθνικὴν κολυμβήθραν τῶν νέων μελῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ τὸ ἐργαστήριον τῆς κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως, ὅλων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Πολιτεία ἐμπιστεύεται τὸ ὕψιστον καὶ λεπτότατον λειτούργημα τοῦ ἀστυνομικοῦ.

'Εκφράζω ἐπίσης τὰς εὐχαριστίας μου εἰς πάντας τοὺς κ.κ. Καθηγητάς, οἵτινες τόσην στοργὴν καὶ ἀγάπην ἔδειξαν διὰ τοὺς δοκίμους, εἰς τοὺς ὁποίους ὄχι μόνον ἐδίδαξαν, κατὰ τρόπον ζηλευτόν, τὰ εἰδικὰ μαθήματα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπλούτισαν μὲ γενικώτερα ἐφόδια οὕτως ὥστε νὰ καθίστανται τέλειοι, ὡς Ἕλληνες πολῖται, ὡς ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους καὶ ὡς κοινωνικοὶ λειτουργοί.

Παραδίδων τὴν διοίκησιν τῶν Σχολῶν εἰς ἄξιον συνεργάτην καὶ συνάδελφον, παρακαλῶ, ὅπως συνεχίσητε τὰς σπουδάς σας μὲ ἀφοσίωσιν, πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν νέαν διοίκησιν καὶ τοὺς Καθηγητάς σας, οἵτινες, εἶμαι βέβαιος, θὰ πράξουν τὸ πᾶν διὰ τὴν ἔτι περισσότερον ἄνοδον τῆς στάθμης τοῦ πολιτιστικοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς
ΝΙΚ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
Ἀστυν. Δ)ντὴς Α΄».

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Χρόνια περασμένα

Ἀλήσμονη κι' ἀγέραστη ματρώνα
στὰ νέφη τῶν ὀνείρων μου, ἐσύ,
κεντᾷς τὰ περασμένα μου τὰ χρόνια
μ' ἀγάπης τρυφερῆς κλωστὴ χρυσῆ.

*

Κι' ὡς τώρα 'γὼ τὴν γύμνια μου κυττάζω,
τὴν ἄχαρη κι' ἀνάγαπη ζωή,
τὰ περασμένα χρόνια 'γὼ θαυμάζω
καὶ νοιώθω μιὰ γαλήνη στὴν ψυχή.

*

Χρόνια, παληά μου χρόνια καλημέρα
μοῦ δώσατε στὸ πνεῦμα τὴ χαρά.
Ὦ, χρόνια, πούχα πλάϊ μιὰ μητέρα,
γεμάτη καλωσύνης εὐωδιά.

*

Τ' ἀνάλαφρα τὰ χρόνια κι' ἁγιασμένα
μέσ' τὴν λαχτάρα τῆς ἀγάπης καρτερῶ,
νὰ ξαναρθοῦν κεῖνα τὰ περασμένα
τ' ὄνειρα, ποὺ στὸν ὕπνο μου θωρῶ.

Σ. Χανδρῆς

ΣΩΚΡΑΤΗΣ (*)

-- Ο ΓΕΝΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ --

Όπως καὶ στὸ προηγούμενο τεῦχος μιλήσαμε, στὴν Ἑλλάδα πρῶτα φεγγοβόλησε ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ διάφορες μυθολογικὲς καὶ δεισιδαιμονικὲς ἑρμηνεῖες τοῦ κόσμου ἀπὸ τοὺς διάφορους ἄλλους λαοὺς ἐξωστρακίστηκαν καὶ ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ μιὰ ἐπιστημονικὴ κοσμοθεωρία, ποὺ γεννήθηκε καὶ ἀναπτύχθηκε πρῶτα στὶς μεγάλες Ἑλληνικὲς δημοκρατίες τῆς Ἰωνίας, Μίλητο καὶ Ἔφεσο. Ἡ φυσικὴ ἑρμηνεία ἦταν κυρίαρχη ἀντίληψι κατὰ τὴν μακρὰ περίοδο, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἦταν ἁπλωμένη ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ Εὐξείνου ὡς τὸ σημερινὸ Γιβραλτάρ. Ὀνόματα διάσημα ὅπως τοῦ Θαλῆ, τοῦ Ἀναξίμανδρου, τοῦ Ἀναξιμένη, τοῦ Ἡράκλειτου, τοῦ Πυθαγόρα, τοῦ Ἐμπεδοκλῆ, κλπ. γκρέμισαν τοὺς μύθους, σχετικὰ μὲ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου, ἔθεσαν ἐπιστημονικὰ θεμέλια καὶ ἄνοιξαν πλατειοὺς ὁρίζοντες γιὰ τὴν παραπέρα γιγαντιαία ἐξέλιξι τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος. Στὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἡ φιλοσοφία εἶναι «κοσμολογική», γιατὶ ἐπιχειρεῖ νὰ ἑρμηνεύῃ τὸ «ὄν», τὴν «ἀρχὴ» τοῦ Σύμπαντος. Ὡς πρώτη ἀρχὴ δημιουργίας τοῦ Σύμπαντος ὁ Θαλῆς φαντάζεται τὸ *νερό*, ὁ Ἀναξίμανδρος τὸ *ἀκαθόριστο*, ὁ Ἀναξιμένης τὸν *ἀέρα*, ὁ Ἡράκλειτος τὴ *φωτιά*. Γιὰ τοὺς Ἴωνες αὐτοὺς «φυσικούς», ὅπως τοὺς εἶπαν, ἡ *ζωὴ* καὶ ἡ *κίνησι* εἶναι ἰδιότητες τῆς ὕλης. Τὴ «φυσική», ὑλιστικὴ αὐτὴ ἀντίληψι τὴν συστηματοποίησε καὶ ἀνέπτυξε, ὅπως εἴδαμε στὸ προηγούμενο, ὁ Δημόκριτος. Ἡ «κοσμολογικὴ» ἀντίληψι κράτησε κυριαρχικὴ θέσι περισσότερο ἀπὸ ἕναν αἰῶνα, ἀλλά, οἱ ἐθνικοὶ νικηφόροι ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων στὴν Ἀνατολὴ μὲ τοὺς Πέρσες καὶ στὴ Δύση μὲ τοὺς Καρχηδόνιους, ἔθεσαν καὶ ἕνα ἄλλο μεγάλο πρόβλημα, τὸ «ἀνθρωπολογικό». Τοὺς γεννήθηκε ἡ ἀνάγκη νὰ μάθουν *τί εἶναι ἡ ἴδια ἡ σκέψι* τοῦ ἀνθρώπου καὶ *τὶ τὰ δημιουργήματά της*: ἡ θρησκεία, τὸ δίκαιο, οἱ νόμοι, ἡ γλῶσσα, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα.

Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ (450—400 π. Χ.), ἐμφανίζονται οἱ περίφημοι «σοφιστὲς» Πρωταγόρας, Πρόδικος, Ἀντιφῶν, Ἱππίας, Γοργίας κλπ., ποὺ θαρραλέα διακηρύσσουν πὼς ὅλα αὐτὰ (νόμοι, θρησκεῖες, ἔθιμα, κλπ.) εἶναι δημιουργήματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι Θεϊκὲς ἀποκαλύψεις. Οἱ σοφιστὲς ἦταν ἄνθρωποι μὲ καθαρὸ μυαλὸ καὶ γιομάτοι αἰσιοδοξία. Ἦταν «περιπλανώμενοι δάσκαλοι», ἐξασκημένοι στὴ ρητορικὴ ποὺ γύριζαν ἀπὸ πόλι σὲ πόλι καὶ δίδασκαν σὲ γιορτὲς καὶ δημόσιες συγκεντρώσεις. Τὰ θέματα ποὺ κυρίως δίδασκαν ἦταν ἡ ρητορική, ἡ λογική, ἡ γραμματικὴ καὶ ἡ ψυχολογία. Ὁ κόσμος στὸ πέρασμά τους ἔσπευδε μὲ θαυμασμὸ νὰ τοὺς ἀκούσῃ καὶ

1. Ἀναδημοσίευσις ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Πειραϊκὴ Πατραϊκή», Ὀκτωβρίου 1958.

πάρα πολλοὶ ἐγίνοντο μαθητές τους. Στοὺς μαθητές τους ἔβαζαν διάφορα ἐρωτήματα καὶ θέματα, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς ἀναπτύξουν τὴν εὐγλωττία καὶ τὴν εὐστροφία τοῦ πνεύματος. Τὸ παιχνίδι τῶν λέξεων καὶ τῶν ἐννοιῶν ἦταν ἡ κυρία ἀπασχόλησί τους. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε πάρα πολλοὺς νὰ ἐπιδοθοῦν μὲ ἐπιτυχία στὴ σοφιστικὴ τέχνη καὶ ἐπιστήμη. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Σωκράτης.

Ὁ Σωκράτης εἶναι ὁ πρῶτος Ἀθηναῖος φιλόσοφος καὶ γεννήθηκε τὸ 470 π. Χ. ἀπὸ τὸ γλύπτη Σωφρονίσκο καὶ τὴ Φαιναρέτη. Ἦταν πάμπτωχος καὶ ἐξασκοῦσε κι' αὐτὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα του. Ἡ ἐποχὴ ποὺ ἔζησε ἦταν ἡ ἔνδοξη ἐποχὴ τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας, ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλῆ καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὡς τὸν πιὸ φτωχό, καταγίνονταν μὲ τὴν μόρφωσι στὴν πιὸ πλατειὰ ἔννοια τῆς λέξεως. Καταπιάνονταν ἀπὸ τὰ πιὸ μικρὰ καὶ λεπτὰ ὡς τὰ πιὸ μεγάλα καὶ σύνθετα προβλήματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλοσοφίας. Ἡ Ἀθήνα ἦταν ἕνα ἐκτεταμένο Πανεπιστήμιο μὲ τὶς Στοές της, τὶς Ἀγορές της, τὰ Γυμναστήριά της, τοὺς ἱεροὺς της χώρους, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι μὲ πυρετικὴ ἀναζήτησι καθημερινὰ συγκεντρώνονταν καὶ ρουφοῦσαν ἀχόρταγα τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴ σοφία.

Καὶ ὁ Σωκράτης, λοιπόν, προικισμένος μὲ ἔξοχο πνεῦμα, δὲν μποροῦσε νὰ ὑστερήσῃ στὸν τομέα αὐτό. Ἔπαιρνε μέρος στὶς συγκεντρώσεις τῶν σοφιστῶν, ἄκουσε τὰ πρῶτα μαθήματα ἀπ' αὐτούς, γιὰ νὰ φθάσῃ γρήγορα σὲ ὕψη καὶ νὰ γίνῃ ἡ πιὸ δεσπόζουσα φιλοσοφικὴ σκέψι τῆς Ἀθήνας. Ἀπέκτησε τὸ μεγαλύτερο φιλοσοφικὸ κῦρος καὶ ἐξέπληξε τὴν ἐποχή του μὲ τὸ εὐρύ, τὸ ὀξὺ καὶ διαλεκτικό του πνεῦμα.

Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι δὲν ἄφισε κανένα σύγγραμμα καὶ ὅ,τι ξέρουμε γι' αὐτόν, τὸ ξέρουμε ἀπὸ τοὺς μαθητές του καὶ κυρίως ἀπὸ τὸν μέγα μαθητή του Πλάτωνα καὶ τὸν Ξενοφῶντα, στὰ συγγράμματα τῶν ὁποίων ἀντανακλᾶται ἡ δαιμόνια διδασκαλία του. Θεωροῦσε τὸ λογικὸ ὡς βάσι τῆς ἀνθρώπινης φύσης καὶ μέθοδό του εἶχε τὴν «διαλεκτική». Ὅπως οἱ σοφιστές, θεωροῦσε τὸ σύστημα τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων ὡς τὸ καλύτερο γιὰ νὰ πλησιάσῃ κανεὶς σ' ἕνα σωστὸ ἐπιστημονικὸ συμπέρασμα. Ἀλλά, μολονότι φτωχὸς ὁ ἴδιος, μιλοῦσε μὲ περιφρόνησι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, τοὺς παπουτσῆδες, τοὺς ὑφαντές, τοὺς σιδεράδες, τοὺς γεωργούς, τοὺς ἐμπόρους, τοὺς ὁποίους ἀποκαλοῦσε ὄχλο, καὶ ἡ παρέα του ἦταν μόνο ἀριστοκράτες. Οἱ συζητήσεις καὶ οἱ συναναστροφές του μ' αὐτοὺς τὸν ἔκαναν νὰ ἀπορρίψῃ τὴ φυσικὴ ἐπιστήμη καὶ νὰ θέσῃ ὡς κέντρο τῆς φιλοσοφίας του τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο κι' εἰδικώτερα τὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο. «Ἀντὶ νὰ γυρεύω νὰ ἑρμηνέψω τὰ οὐράνια φαινόμενα, τὶς βροντές, τὶς ἀστραπὲς καὶ τὶ κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτά, ἔλεγε, καλύτερα θὰ εἶναι νὰ καταλάβω τὶ εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος». Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλησε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὶς «ἀξίες», (δίκαιο, σωφροσύνη, εὐσέβεια, αὐτοθυσία), τὶς ὁποῖες κατὰ κάποιο τρόπο οἱ δημοκρατικοὶ σοφισταὶ εἶχαν συσκοτίσει. Ἔκανε ἀτέλειωτες διδασκαλίες γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὶ εἶναι αὐτὲς οἱ «ἀξίες» καὶ πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεκαθαρίσῃ αὐτὲς τὶς ἔννοιες. Ἔτσι κατάφερε νὰ μεταστρέψῃ τὴ φιλοσοφία ἀπὸ «κοσμολογικὴ» ποὺ ἦταν ὡς τότε, σὲ ἀνθρωπολογικὴ καὶ ἠθική. «Τὸ κέντρο τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς γνωσιολογίας τὸ μετατόπισε ἀπὸ τὴ σφαῖρα τῆς φυσικῆς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου στὴν περιοχὴ τῆς ἠθικῆς καὶ στὴν ἐσωτερικὴ–ψυχολογικὴ σφαῖρα».

Αὐτὸ ποὺ λέμε ἐσωτερικὴ φωνή, ἔνστικτο, ὁ Σωκράτης τὸ ὠνόμαζε «δαιμόνιο» (κάτι μεταξὺ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τοῦ Θεοῦ), τὸ ὁποῖο τοῦ ὑπαγόρευε ὅτι ὑπάρχουν «ἀπόλυτες ἠθικὲς ἀξίες. Ὁ νοῦς δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ αὐτὲς τὶς ἀξίες γιατὶ εἶναι ὑπερνοητικὲς ἢ ὑπερλογικὲς ἀλήθειες. Τὴν ἀπόλυτη γνῶσι κατέχει μόνο ὁ Θεός». Τὴν τελευταία λέξι γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς τὴν ἔχει τὸ «δαιμόνιο», γι' αὐτὸ καὶ καταφεύγει σ' αὐτὸ ὅταν ἡ σκέψι του ἀδυνατεῖ νὰ δώσῃ λύσι σ' ἕνα πρόβλημα.

Θεωροῦσε ὡς ὕψιστο ἀγαθὸ στὸν ἄνθρωπο τὸν «αὐτοέλεγχο», τὴν «αὐτοεξέτασιν». Ὁ Πλάτων λέγει στὴν «Ἀπολογία» ὅτι ἂν ὑποχρέωναν τὸ Σωκράτη νὰ ζήσῃ χωρὶς ἔλεγχο θὰ πέθαινε. Ὁ ἔλεγχος καὶ ὁ αὐτοέλεγχος εἶναι καθήκοντα ἐπιβεβλημένα ἀπ' τὸ Θεό. Ἡ ἀνθρώπινη σοφία εἶναι πεπερασμένη καὶ μόνο ὁ Θεὸς κατέχει τὴν ἀληθινὴ σοφία. «Αἱ ἔσχαται ρίζαι τῆς ἀνθρωπίνης φρονήσεως ὑπάρχουν εἰς μίαν περιοχήν, ἥτις ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως». Ἀναπτύσσοντας τὴν γνωσιολογία του ἔλεγε: «Ἓν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα» (ἕνα ξέρω ὅτι δὲν ξέρω τίποτα). Τὴ διδασκαλία του τὴ θεωροῦσε μαιευτικὴ τέχνη, γιατὶ ὅπως οἱ μαμμὲς βοηθοῦν νὰ γεννιοῦνται τὰ παιδιά, ἔτσι καὶ ἡ διδασκαλία του τὸν βοηθοῦσε νὰ γεννᾷ ἰδέες. Σκοπός του δὲν ἦταν νὰ κατακτήσῃ τὴ σοφία, ἀλλὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ἀγάπη, τὸν ἔρωτα γιὰ τὴ σοφία. «Γνῶθι σ' αὐτόν» γνώρισε τὸν ἑαυτό σου, ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς γνωσιολογίας του. Εἶχε, ὅπως οἱ σοφιστές, πολλοὺς καὶ φανατικοὺς ὀπαδοὺς καὶ ἐδίδασκε στὰ Γυμναστήρια, στὶς πλατεῖες καὶ στὰ ἰδιωτικὰ σπίτια. Συνεχὴς προσπάθειά του ἦταν ν' ἀποδείχνῃ σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ φαντάζοντο ὅτι εἶναι κάτοχοι τῆς γνώσεως τοῦ «εἰδέναι», ὅτι «οὐκ εἰδέναι», τίποτε δὲν γνωρίζουν.

Τρία εἶναι τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς διδασκαλίας του. 1) Ἡ ἀσύγκριτη τέχνη του νὰ συζητῇ, νὰ διαλέγεται (διαλεκτική). 2) Ἡ εἰρωνεία του μὲ τὴν ὁποία ἐκμηδένιζε τοὺς συνομιλητές του, ὅταν, θέτοντάς τους ἐρωτήματα, ἔπεφταν σὲ ἀμηχανία καὶ ἀδυνατοῦσαν ν' ἀπαντήσουν καὶ 3) Οἱ ἀντιλήψεις του περὶ ἔρωτος. Αὐτὲς ἐξεδηλώνοντο ἀκαταμάχητες καὶ σπινθηροβόλες ὅταν διεπίστωνε μὲ τὴν εἰρωνεία του ἄγνοια τοῦ συνομιλητή του. Οἱ Πλατωνικοὶ διάλογοι στὸ «Συμπόσιο» καὶ οἱ λίγοι διασωθέντες διάλογοι τοῦ Αἰσχύλου στὸν «Ἀλκιβιάδη» ἀποδείχνουν τὸ Σωκράτη «δεινὸν εἰς τὰ ἐρωτικά». Οἱ γνῶμες ὅμως διχάζονται πάνω στὸ πρόβλημα αὐτὸ καὶ ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Σωκράτης ἐκήρυττε τὴν «σαρκικὴν ἐκτροπὴν» εἰς τοὺς νέους, ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ Σωκράτης διδάσκοντας τὸν ἔρωτα ἐπιζητοῦσε, διὰ τοῦ ἔρωτα, τὴν διαρκῆ βελτίωσι, τὴν ἐσωτερικὴ τελειότητα τοῦ νέου, τὸ ξύπνημα τῆς ψυχῆς του πρὸς τὸ ἀληθινὸ καὶ τὸ Θεῖο. «Ὁ φιλόσοφος, ἔλεγε, εἶναι ὁ αἰώνιος ἐραστὴς τῆς σοφίας».

Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξε μεγάλος πατριώτης καὶ γενναῖος πολεμιστής. Στὸν Πελοποννησιακὸ πόλεμο ἔλαβε μέρος σὲ τρεῖς μάχες, καθὼς καὶ στὴ μάχη τῆς Ποτιδαίας, ὅπου ἔσωσε τὴ ζωὴ τοῦ Ἀλκιβιάδη. Στὴ δίκη τῶν 10 στρατηγῶν ποὺ διοικοῦσαν τὸ στόλο στὴν αυμαχία τῶν Ἀργινουσῶν, ὁ Σωκράτης, ὡς πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Δήμου τάχθηκε ἐναντίον τῆς πλειοψηφίας ποὺ τοὺς καταδίκασε σὲ θάνατο. Στὸ 399 π. Χ. κατηγορήθηκε ἀπὸ τοὺς Ἄνυτον, Μέλητον καὶ Λύκωνα «ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν νέων καὶ εἰσαγωγῇ καινῶν δαιμονίων» (ἄθεος) καὶ καταδικάστηκε σὲ θάνατο. Κατηγορήθηκε ὅμως κυρίως γιατὶ ὑπονόμευε τὴ Δημοκρατία, γιατὶ ὁ Σωκράτης διεκήρυττε ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ πρέπει νὰ διοικοῦν εἶναι οἱ «ἐπαΐοντες» ἐκεῖνοι δηλαδὴ ποὺ ξέρουν, οἱ «σοφοὶ» καὶ οἱ «ἄριστοι». Ἀντιμετώπισε τὸ θάνατο μὲ παροιμιώδη ἀταραξία, γιατὶ θεωροῦσε τὸν ἑαυτό του ἀθῷο. Ὅταν ὁ Κρίτων, θερμὸς μαθητής του, τὸν συμβούλεψε νὰ δραπετεύσῃ, ὁ Σωκράτης ἀρνήθηκε γιατὶ θεωροῦσε τὴν πρότασι ἀνάξια καὶ ἀντίθετη πρὸς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος. Ὅταν τὸν ρώτησαν οἱ φίλοι του πῶς θέλει νὰ ταφῇ, ἀπάντησε ὅτι τοῦ εἶναι ἀδιάφορο γιατὶ «στὴ θέσι τοῦ ζωντανοῦ Σωκράτη, ποὺ τώρα μιλᾷ μὲ τοὺς φίλους του, θὰ μείνῃ τὸ ψυχρὸ καὶ ἄψυχο σῶμα». Μετὰ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ κατάπιε τὸ «κώνειο» ποὺ τοῦ ἔφεραν οἱ δεσμοφύλακές του καὶ ξεψύχησε ἀμέσως. Ὁ Πλάτων στὴν «Ἀπολογία τοῦ Σωκράτη» καὶ στὸ «Φαίδωνα», μᾶς δίνει συναρπαστικὲς περιγραφὲς τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

Α. ΑΠΟΣΤ.

Η ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦ. ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ Μηχανικοῦ κ. **Π. ΑΡΓΥΡΙΟΥ**

Κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ἐκτελέσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἤτοι περιφράξεως, οἰκοδομήσεως, προσθήκης εἰς ὑπάρχουσαν οἰκίαν, κατεδαφίσεως οἰκίας κλπ. ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένως ἔκδοσις ἀδείας ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἥτις ἐν προκειμένῳ καὶ δὴ διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, καὶ Θεσσαλονίκην εἶναι τὰ Πολεοδομικὰ Γραφεῖα τὰ ἑδρεύοντα καὶ λειτουργοῦντα εἰς τὰς ὡς ἄνω ἀντιστοίχως πόλεις, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς περιφερείας τὰ κατὰ τόπους ἁρμόδια Γραφεῖα Νομομηχανικῶν.

Εἰδικῶς διὰ τὰς μικροεπισκευάς, ἤτοι ὑδροχρωματισμούς, ἐλαιοχρωματισμούς, ἀλλαγὰς θυρῶν, παραθύρων, σοβατισμάτων, ὁ νομοθέτης προέβλεψεν τὴν ἐκτέλεσίν των, λόγῳ τῆς ἀσημάντου σημασίας των, ἄνευ ἀδείας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ συνολικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων (2.000 δραχμῶν) καὶ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ χρῆσις ἰκριωμάτων (σκαλωσιές).

Ἡ πρακτικὴ τῶν Διοικητῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως δὲν εἶναι σύννομος, διότι αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ μὴ ἔχουσαι εὐχέρειαν ἐξακριβώσεως καὶ ἐλέγχου τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ἀξιοῦν τὴν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν προσκόμισιν εἰδικοῦ ἐγγράφου («σημειώματος μικροεπισκευῶν») τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

Δυστυχῶς, ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἔχει μέχρι σήμερον ἱδρυθῇ ἀστυνομικὸς κλάδος ἀντίστοιχος μὲ τὴν περίφημον Γερμανικὴν Baupolizei (Οἰκοδομικὴν Ἀστυνομίαν ἢ Ἀστυνομίαν Κατασκευῶν).

Οὕτω, ἡ Τεχνικὴ Ἀστυνομία εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ μάλιστα ὡς πάρεργον αὐτῶν, διότι λόγῳ τοῦ ὅτι συνήθως τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ κυρίως τὰ κατώτερα δὲν διαθέτουν τὰς ἀπαιτουμένας τεχνικὰς γνώσεις διὰ νὰ κατανοοῦν ἕνα σχεδιάγραμμα ἢ ἕνα τοπογραφικὸν σκαρίφημα μιᾶς ἀδείας, ἀρκοῦνται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των νὰ ἐξακριβώνουν εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν τὸ γεγονὸς καὶ μόνον «ἐὰν ὁ οἰκοδομῶν ἔχει ἄδειαν» καὶ τίποτε ἄλλο.

Καὶ ὅμως εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ ἄδειαι οἰκοδομῶν εἶναι πολλῶν εἰδῶν καὶ κατηγοριῶν. Τοιουτοτρόπως ἕκαστον ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐνεργοῦν ἔλεγχον οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις.

1) Ἡ ἄδεια πράγματι ἐξεδόθη διὰ τὴν θέσιν (ὁδός, ἀριθμὸς κλπ.) εἰς ἣν ἀνεγείρεται ἡ οἰκοδομή;

2) Εἶναι ἐν ἰσχύϊ ἢ ἔληξεν; ὁπότε νομίμως δὲν ὑφίσταται ἄδεια.

3) Εἰς τὶ εἴδους καὶ ἐκτάσεως οἰκοδομικὰς ἐργασίας ἀφορᾷ (δηλ. πόσα δωμάτια, πόσοι ὄροφοι, ποίας καλυπτομένης ἐπιφανείας καὶ ποίου ὄγκου).

Ἐὰν θέλῃ κανεὶς νὰ διαβάσῃ ἔστω καὶ μίαν μόνον φορὰν τὰ «κατεβατὰ» τοῦ ἐντύπου μιᾶς ἀδείας καὶ ρίξῃ μίαν ἐμπεριστατωμένην ματιὰ στὰ συνοδεύοντα ἑκάστην ἄδειαν σχέδια (τὰ ὁποῖα δὲν ἀναζητοῦν, ὡς πρέπει, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα) καὶ διαθέτῃ μέσην μόρφωσιν θὰ δυνηθῇ νὰ κατατοπίζεται ἀμέσως καὶ πλήρως εἰς ἑκάστην περίπτωσιν.

Ἡ ἄδεια οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν νομικῶς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία πι-

στοποίησις τῆς ἁρμοδίας Κρατικῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐκτέλεσις συγκεκριμένων οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν εἰς καθωρισμένην θέσιν δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς ἰσχυούσας πολεοδομικὰς διατάξεις.

Ἡ πιστοποίησις αὕτη δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἐπιτυγχάνοντα ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἔκδοσίν της, οὐδὲν ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου ἢ τοῦ ἀκινήτου εἰς ὃ ἀφορᾷ.

Ἡ πιστοποίησις αὕτη δηλ. ἡ οἰκοδομικὴ ἄδεια ἀπευθύνεται κατὰ κύριον λόγον πρὸς τὰς ἐχούσας κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν, τὴν εὐθύνην τῆς ἐποπτείας τῆς ἐφαρμογῆς τῶν πολεοδομικῶν διατάξεων Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

Τοῦτο δὲν ἔχει γίνει μέχρι τῆς στιγμῆς, πλήρως κατανοητὸν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα ἐνῷ ἔχουν τὴν πλήρη εὐθύνην ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν πολεοδομικῶν διατάξεων, ἀφ' ἑνὸς μὲν παραμελοῦν τὴν πλήρη ἀνάληψιν ταύτης, ἀφ' ἑτέρου παραπέμπουν πάντα τὰ ἀνακύπτοντα ζητήματα, ἔστω καὶ τὰ πλέον ἐπουσιώδη εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς πρὸς λύσιν.

Παράδειγμα : Ἐλάχισται ἄδειαι κατάσχονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Εἶναι δὲ πολὺ περίεργον τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἀγνοοῦν ἐπίσης τὴν καθ' ὅλην ἁρμοδιότητα τῶν διαφόρων Διοικητικῶν Ἀρχῶν (π.χ. Ὑπ. Βιομηχανίας, Παιδείας, Ὑγιεινῆς, Τουρισμοῦ κλπ.) καὶ συγκεκριμένως ἐπιτρέπουν τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν βάσει ἀδειῶν ἐγγράφων, ἀποφάσεων κλπ., δηλ. ἐγγράφων ἀδειῶν καὶ ἀποφάσεων, αἵτινες ἀφοροῦν τὴν «λειτουργίαν» διαφόρων εἰδικῶν κέντρων, σχολείων, νοσοκομείων κλπ. οὐχὶ δὲ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐπέκτασιν ἢ ἐπισκευὴν αὐτῶν δι' ἃς ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς ἁρμοδίας κατὰ τόπον Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας (Πολεοδομικὰ Γραφεῖα ἢ Γραφεῖα Νομομηχανικῶν).

Ἰδιαιτέρα περίπτωσις εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος: Ἡ διαπίστωσις ἑτοιμορροπίας ἑνὸς κτίσματος, πιστοποιουμένη δι' εἰδικῆς Ἐκθέσεως τοῦ Πολεοδομικοῦ Γραφείου δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐπιτραπῶσιν οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐπισκευῶν κλπ., πρὸς ἄρσιν τῆς ἑτοιμορροπίας, ἀλλὰ πρέπει ὁ ἐνδιαφερόμενος ἰδιώτης νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ εἰδικὴν ἄδειαν καὶ τοῦτο διότι πολλάκις καίτοι ἕνα κτίσμα παρουσιάζει ἑτοιμορροπίαν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπισκευὴ αὐτοῦ εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ἑτοιμόρροπον εὑρίσκεται ἐπὶ ρυμοτομουμένου χώρου.

Ἐν συμπεράσματι δὲν μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ διατυπώσωμεν καμμίαν ἄλλην εὐχὴν παρὰ τοῦ νὰ ἴδωμεν τὸ συντομώτερον δημιουργούμενον ἕνα νέον κλάδον τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις ἐπανδρούμενος μὲ στελέχη καὶ ἄνδρας εἰδικῆς τεχνικῆς καταρτίσεως δυνηθῇ καὶ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰ ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν πολεοδομικῶν διατάξεων καθήκοντα τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ

ΡΕΤΖΑΙΟΙ

● Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ ●

— ΠΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ —

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΟΥΖΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

7.—Γιατί οἱ Ρετζαῖοι πῆραν τὰ βουνὰ κι' ἔγιναν λῃσταί.

***

7. Γιατὶ οἱ Ρετζαῖοι πῆραν τὰ βουνὰ κι' ἔγιναν λῃσταί.

Ὅπως ἀναφέραμε σὲ προηγούμενο τεῦχος, μὲ τὴν κατάθεσι τοῦ ἡγουμένου τοῦ Μοναστηριοῦ Προφήτη Ἠλία, Παπαγιάννη, ἡ λῃστεία τῆς Πέτρας εἶχεν ἐξιχνιασθῆ καὶ οἱ καταδιωκτικὲς ἀρχὲς μὲ σύντονες ἐνέργειες συνέλαβαν ὅλους σχεδὸν τοὺς φυσικοὺς αὐτουργοὺς τοῦ ἀποτροπαίου αὐτοῦ ἐγκλήματος, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Ρετζαίους, τὸν Γιάννη καὶ τὸν Θύμιο, οἱ ὁποῖοι ἐξαφανίστηκαν.

Μαζὶ μ' αὐτοὺς ἐξαφανίστηκαν καὶ οἱ: Λάμπρος Στάθης, πρωτοπαλλήκαρο τῆς συμμορίας των κι' ἕνας ἄλλος ὀνόματι Ματσάγκος, κάτοικοι κι' οἱ δύο Ἰωαννίνων, ποὺς θὰ τοὺς συναντήσουμε πιὰ στὸ ἐξωτερικό.

Μέχρις ὅτου ὅμως φτάσουμε ἐκεῖ, γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε τὴν δρᾶσι τῶν Ἀστυνομικῶν μας, κι' ἀφοῦ στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὴν λῃστεία αὐτὴ μέχρι τὸ χρόνο ποὺ συλλαμβάνονται στὸ ἐξωτερικό, μεσολαβεῖ διάστημα 2 $^1/_2$ ἐτῶν περίπου, κρίναμε σκόπιμο νὰ γράψουμε μερικὰ λόγια γιὰ τὴν αἰτία ποὺ ἐξανάγκασε τοὺς Ρετζαίους νὰ πάρουν τὰ βουνὰ καὶ νὰ γίνουν λῃσταὶ καὶ νὰ παρακολουθήσουμε τὴ δρᾶσι τους στὸ διάστημα τοῦ λῃστρικοῦ βίου των καὶ τέλος νὰ δοῦμε πῶς ἡ λαϊκὴ μοῦσα τραγούδησε τὴν λῃστεία τῆς Πέτρας, ποὺ ἦταν καὶ ἡ μεγαλύτερη λῃστεία τους, καὶ τὴν ὁποίαν οἱ Ρετζαῖοι, σὰν φυσικοὶ αὐτουργοί, διέπραξαν μὲ τὴν συμμορία τους τὸν καιρὸ ποὺ, ἀμνηστευμένοι ἀπὸ τὰ μέτρα τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἐγύριζαν ἐλεύθεροι στὰ Ἰωάννινα.

Κι' οἱ πληροφορίες ποὺ συγκεντρώσαμε μᾶς λέγουν τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἀδελφοὶ Ρετζαῖοι δὲν ἔγιναν λῄσταρχοι ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι συνάδελφοί τους, οἱ ὁποῖοι πῆραν τὰ βουνὰ γιὰ λόγους μᾶλλον φιλοτιμίας ἢ ἀπὸ ἐντελῶς ἀσήμαντες ἀφορμὲς ὡθούμενοι. Ὅλοι οἱ ἄλλοι μεγάλοι καὶ αἱμοχαρεῖς λῄσταρχοι ποὺ ἐστόλισαν τὸ ἀτελείωτο λῃστρικὸ πάνθεο τῆς Ἠπείρου, εἶχαν μέσα στὴν ψυχή τους ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐγκληματικὰ καὶ κακοῦργα ἔνστικτα καὶ τὴ λῃστρικὴ διάθεσι.

Οἱ Ρετζαῖοι ὅμως ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ δὲν ἔδειχναν νὰ ἔχουν τάσι πρὸς τὸ ἔγκλημα. Οἱ συγχωριανοί τους διηγοῦνται, ὅτι ἀπὸ μικροὶ οἱ ἀδελφοὶ Ρετζαῖοι παρακολουθοῦσαν μὲ συγκίνησι τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες τῶν ὁπλαρχηγῶν τῆς περιοχῆς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν ποὺ ἦσαν ἀκόμη ὑπόδουλα, καὶ πολλὲς φορὲς εἶχαν ζητήσει νὰ καταταγοῦν σ' ἕνα σῶμα Ἐθνικῆς δράσεως.

Ἀργότερα στὸ στρατὸ τὰ δύο ἀδέλφια—ὁ Γιάννης κι' ὁ Θύμιος—ἦσαν ἀπὸ τοὺς πειθαρχικώτερους στρατιῶτες καὶ στοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς συναδέλφους τους, εἶχαν προξενήσει ἐντύπωσι γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴ πραότητα τοῦ χαρακτῆρος των.

Τὰ παιδιὰ αὐτά, ἦσαν ἀπὸ ἕνα μικρό, φτωχὸ καὶ ἀπόκεντρο χωριουδάκι τῆς Ἠπείρου, χτισμένο πάνω σὲ ἀνηφορικὸ ἔδαφος, ἀνατολικὰ τῆς Φιλιππιάδος καὶ σὲ ἀπόστασι ὀλίγων χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ δημόσιο δρόμο Ἰωαννίνων—Φιλιππιάδος. Τὸ Ἀνώγι.

Ὁ πατέρας τους ἦταν ἕνας φτωχὸς μικροκτηνοτρόφος, ἔντιμος ἄνθρωπος καὶ χωρὶς ἐγκληματικὸ παρελθόν.

Όλοι ἐργάζοντο στὸ σπίτι τους, ἀσχολούμενοι σὲ κτηνοτροφικὲς καὶ γεωργικὲς ἐργασίες κι' οἱ μικροὶ Ρετζαῖοι μεγάλωναν μέσα σὲ μιὰ καθαρὴ Ἑλληνικὴ καὶ Χριστιανικὴ ἀτμόσφαιρα, πότε βόσκοντες τὰ πρόβατά τους καὶ πότε ὀργώνοντες τὰ λιγοστὰ χωράφια τους.

Κι' ἡ ζωὴ κυλοῦσε ἤρεμα καὶ μονότονα στὸ μικρὸ καὶ ἥσυχο χωριουδάκι ποὺ μεγάλωσε τὰ ἥμερα αὐτὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἐπέπρωτο μετὰ ἀπὸ ὀλίγα χρόνια νὰ βάψουν μὲ τὸ αἷμα πολλῶν ἀθῴων τὰ χέρια τους, νὰ γίνουν οἱ βασιλεῖς τῶν βουνῶν τῆς περιοχῆς, ν' ἀνέβουν στὰ μεγαλύτερα λῃστρικὰ ἀξιώματα καὶ νὰ χαράξουν, μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀθῴων θυμάτων τους, τὰ ὀνόματά τους στὶς σελίδες τῆς ἐγκληματικῆς ἱστορίας.

Βρισκόμαστε στὸ χειμῶνα τοῦ 1914. Ξαφνικὰ μιὰ μέρα ὁ πατέρας τῶν Ρετζαίων ἐξαφανίστηκε κατὰ τρόπο μυστήριο. Κανένας δὲν ἤξερε τὶ ἀπέγινε. Όλοι στὸ χωριὸ ἀνησύχησαν. Τὸ ἐρημικὸ καὶ ἀπόμερο Ἀνώγι, ἄρχισε νὰ ζῇ ἡμέρες ἀγωνίας καὶ ἀναστατώσεως ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισι αὐτή. Ὁ φόβος καὶ τὸ μυστήριο φτερούγιζαν πάνω στὰ φτωχικὰ σπιτάκια τῶν Ἀνωγιανῶν.

Ἕνας ἐνωμοτάρχης τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ πῆγε στὸ χωριὸ ἀπὸ τὴ Φιλιππιάδα γιὰ νὰ κάνῃ τὶς σχετικὲς ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ τὶς συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες ἐξαφανίστηκε ὁ πατέρας Ρέτζος, δὲν κατώρθωσε, παρ' ὅλο ὅτι ἀνέκρινε ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ μικροῦ χωριοῦ, νὰ διαλευκάνῃ τὴ μυστηριώδη αὐτὴ ἐξαφάνισι.

.....

Πέρασαν μῆνες, χρόνια, χωρὶς νὰ διαλευκανθῇ τὸ μυστήριο.

Κι' ὁ ἴδιος, ὁ ἀδιαπέραστος πέπλος τοῦ μυστηρίου ἐξακολουθοῦσε νὰ καλύπτῃ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ γέρο—Ρέτζου.

Τὰ δύο παιδιὰ—ὁ Θύμιος κι' ὁ Γιάννης—ἀνδρώθηκαν, ἔγιναν πιὰ σωστὰ παλληκάρια καὶ ἐκλήθησαν νὰ ὑπηρετήσουν τὴν στρατιωτική τους θητεία.

Κι' ἑτοιμάστηκαν νὰ φύγουν γιὰ τὸ στρατό. Μιὰ καταπληκτικὴ ὅμως εἴδησις ἦλθε νὰ καταταράξῃ τὶς ψυχές τους λίγες ἡμέρες πρὶν ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸ χωριό τους:

—Σ' ἕνα μακρυνὸ σπήλαιο βρέθηκε ὁ σκελετὸς τοῦ πτώματος τοῦ πατέρα τους, ὁ ὁποῖος εἶχε, χωρὶς καμμιὰ ἀμφιβολία, δολοφονηθεῖ...

Ποῖοι ὅμως τὸν ἐδολοφόνησαν; Λῃσταί; Ἀσφαλῶς ὄχι. Γιατὶ ὁ γερο-Ρέτζος δὲν ἦταν εὐκατάστατος. Ἄρα;

Λόγοι ἐκδικήσεως λοιπόν... Κι' ἡ ἀνάκρισις ἄρχισε πάλι τὸ ἔργο της, χωρὶς ὅμως κι' αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ μπορέσῃ νὰ καταλήξῃ σὲ θετικὸ συμπέρασμα.

Στὸ μεταξὺ οἱ Ρετζαῖοι κατετάγησαν στὸ στρατό. Ἡ τραγικὴ αὐτὴ οἰκογενιακή τους περιπέτεια ἀντὶ τῆς τραχύτητος εἶχε κατασταλάξει στὴ ψυχολογική τους κατάστασι, μιὰ ἀτέλειωτη καὶ βαθειὰ μελαγχολία. Μιὰ μελαγχολία ποὺ φούντωσε σιγὰ-σιγὰ τὰ μυαλά τους καὶ τοὺς ὡδήγησε νὰ βγάλουν μαζὶ μιὰν ἀπόφασι, χωρὶς ὑπαναχώρησι.

—Νὰ βροῦν τὸν δολοφόνο τοῦ πατέρα τους καὶ νὰ τὸν σκοτώσουν, πέρνοντας ἔτσι τὸ αἷμα πίσω!

Κι' ἀπὸ δῶ καὶ πέρα αὐτὴ ἡ ἀπόφασις ἔγινε ἐπίμονη θέλησις ποὺ πότισε ὅλο τους τὸ κορμὶ καὶ ποὺ μόνο ἡ πραγματοποίησίς της θὰ τοὺς πρόσφερε τὴν πιὸ μεγάλη ἱκανοποίησι.

Ὑπηρετοῦσαν στὸ 3)40 Σύνταγμα, στὴν Ἄρτα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κύριες ἀσχολίες τους γιὰ τὴ στρατιωτική τους ἐκπαίδευσι, εἶχαν καὶ μιὰ ἄλλη. Νὰ βροῦν τὸν δολοφόνο τοῦ πατέρα τους. Κι' ἡ πληροφορία δὲν ἄργησε νὰ ἔλθῃ. Τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν κατάταξί τους ἀπὸ ἀκριτομύθιες ἔμαθαν τὸν δολοφόνο. Ἦταν ἕνας τσέλιγκας ποὺ κατοικοῦσε στὴν γύρω περιφέρεια τοῦ Ἀνωγιοῦ. Ὁ τσέλιγκας αὐτὸς σκότωσε τὸ γέρο-Ρέτζο γιατὶ βοσκοῦσε τὰ πρόβατα στὰ λειβάδια του, καίτοι κι' ἄλλη φορὰ

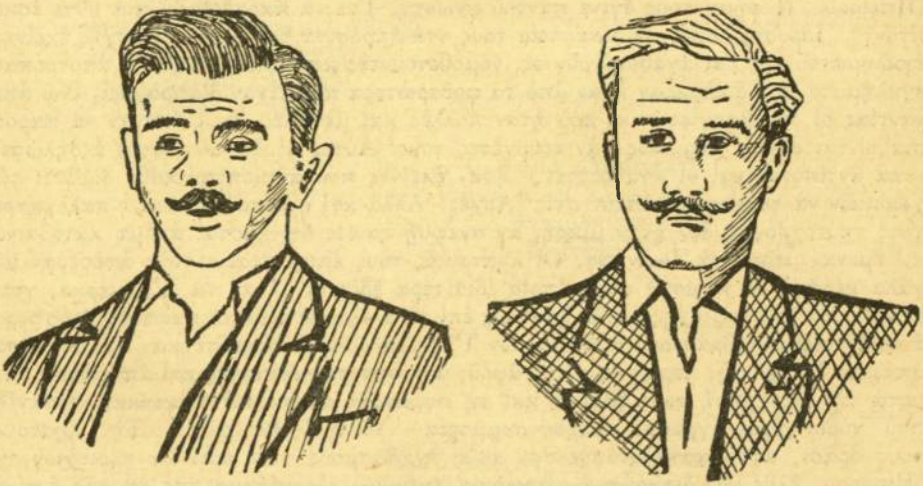
τοῦ εἶχε ἀπαγορεύσει νὰ πηγαίνῃ πρὸς τὰ ἐκεῖ μὲ τὰ πρόβατα. Ἡ πληροφορία αὐτὴ συνεκλόνισε τὰ κορμιά τους, σὰν νὰ εἶχαν δεχθῇ ἠλεκτρικὴ ἐκκένωσι. Ὁ μῖτος τῆς Ἀριάδνης εἶχε βρεθῇ... Ὁ δολοφόνος εἶχε πιὰ βρεθῇ καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀτιμώρητος.

Ἀμέσως παρουσιάστηκαν στὸν Διοικητὴ τοῦ Συντάγματος κι' ἐζήτησαν ἄδεια γιὰ τὸ χωριό τους—τὸ Ἀνώγι—γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν, ὅπως εἶπαν, τὴ βαρειὰ ἄρρωστη μητέρα τους. Ὁ Διοικητὴς γνωρίζοντας ὅλη τὴν ὑπόθεσι καὶ φοβούμενος ἀντίποινα ἀρνήθηκε νὰ τοὺς δώσῃ ἄδεια.

Οἱ Ρετζαῖοι ἔφυγαν σιωπηλοὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Διοικητοῦ...

Ὅλη τὴ νύκτα ἔμειναν ἄγρυπνοι καὶ μετὰ ἀπὸ μιὰ τρομερὴ ψυχικὴ πάλη ποὺ διεξήχθη μέσα τους, τὰ ἔνστικτα τῆς ἐκδικήσεως ὑπερίσχυσαν. Ἔτσι πῆραν τὴν ἀπόφασι νὰ φύγουν χωρὶς ἄδεια, νὰ λιποτακτίσουν καί... τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωΐ, στὸ προσκλητήριο, οἱ Ρετζαῖοι ἦσαν ἀπόντες.

Ὅταν ἔφθασαν στὸ χωριὸ ἦσαν ἀγνώριστοι. Οἱ συγχωριανοί τους τοὺς ἀντίκρυσαν μὲ τρόμο. Στὰ πρόσωπά τους ἦταν ζωγραφισμένη ὅλη ἡ θηριωδία τῆς ἐκδι-

Ἀριστερὰ ὁ Θύμιος καὶ δεξιὰ ὁ Γιάννης Ρέτζος ὅταν ἦσαν στὸ βουνό.

κητικῆς μανίας. Ἕνας-ἕνας οἱ φτωχοὶ κτηνοτρόφοι τοῦ Ἀνωγιοῦ ἀνακρίθηκαν ἀπὸ τοὺς ἔξαλλους Ρετζαίους καὶ κανένας δὲν ἐτόλμησε ἢ προσπάθησε νὰ τοὺς ἀποκρύψῃ ὅ,τι ἐγνώριζε, γιατὶ εἶχαν πλέον καταλάβει ὅτι οἱ Ρετζαῖοι εἶχαν πάρει τὴν ἀπόφασι νὰ ἐξοντώσουν τὸν δολοφόνο τοῦ πατέρα τους καὶ ὅτι θὰ ἐξελίσσοντο ἀσφαλῶς σὲ τρομεροὺς λῃσταρχους.

Οἱ στιγμὲς ἦσαν πολύτιμες γι' αὐτούς. Ἔπρεπε νὰ φύγουν γιὰ τὰ λειβάδια τοῦ δολοφόνου πρὶν τὸν εἰδοποιήσουν καὶ κρυφτεῖ. Ξεκίνησαν καὶ τὸν συνήντησαν νὰ βόσκῃ ἀμέριμνος τὰ πρόβατά του, καὶ χωρὶς πολλὲς περιστροφὲς τοῦ ἀνακοίνωσαν τὸν σκοπό τους. Ἐκεῖνος τοὺς ἀρνήθηκε καὶ τοὺς εἶπε ὅτι εἶναι ἀθῷος. Οἱ Ρετζαῖοι ὅμως δὲν ἐπείσθηκαν ἀπ' ὅσα τοὺς εἶπε κι' ἔτσι ὁ Θύμιος μὲ τὴν προσταγὴ τοῦ Γιάννη (μεγαλύτερου ἀδελφοῦ) ἔσφαξε στὰ γόνατά του τὸ παιδὶ τοῦ τσέλιγκα, μπροστὰ στὰ μάτια του, κι' ἔπειτα ὁ Θύμιος ἐσκότωσε τὸν ἴδιο. Λέγεται ὅτι μὲ τὰ αἵματα τῶν δύο αὐτῶν θυμάτων ἔπλυναν τὰ χέρια τους λέγοντες, «πήραμε τὸ αἷμα τοῦ πατέρα μας πίσω».

Τὸ ἔγκλημά τους αὐτό, ποὺ ἦταν καὶ τὸ πρῶτο τους, τοὺς ἀνάγκασε νὰ πάρουν

τὰ βουνά. Κινούμενοι συνεχῶς ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ κι' ἀπὸ βουνὸ σὲ βουνὸ ἔμεναν ἀσύλληπτοι. Γεγονὸς ὅμως παραμένει τοῦτο, ὅτι οἱ Ρετζαῖοι ἀκόμη δὲν εἶχαν πάρει στὰ σοβαρὰ τὴν ἀπόφασι νὰ γίνουν λῃσταί. Ἤθελαν νὰ παραδοθοῦν καὶ νὰ δικασθοῦν γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἐκδικήσεως ποὺ εἶχαν κάνει. Κάτι ἄλλο ὅμως ἐμεσολάβησε ποὺ τοὺς ἔβαψε τὰ χέρια μὲ περισσότερο αἷμα καὶ ποὺ τοὺς ἐξανάγκασε νὰ ἀκολουθήσουν πιὰ τὸν λῃστρικὸ βίο.

Ἔμαθαν τὸν πραγματικὸ δολοφόνο τοῦ πατέρα τους. Ἀφορμή; Ἡ ἴδια...τὰ λειβάδια. Κι' ὁ τσέλιγκας καὶ τὸ παιδί του ποὺ σκότωσαν; Ἦταν ἀθῶοι...

Τὸ αἷμα ἄρα τοῦ δολοφονημένου πατέρα τους δὲν τὸ εἶχαν πάρει πίσω κι' ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ἀπόφασι ποὺ εἶχαν λάβει.

Ἔτσι λοιπὸν ἕνα βράδυ ἔστησαν καρτέρι στὸ σπίτι τοῦ πραγματικοῦ δολοφόνου, κι' ὅταν γύρισε ἀπὸ ἕνα πανηγύρι μεθυσμένος ἐσκότωσαν αὐτὸν καὶ 13 ἄλλα συγγενικά του πρόσωπα. (Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐξακριβωμένος).

Ἔκτοτε οἱ Ρετζαῖοι ἀνέβαιναν ὅλο καὶ πιὸ ψηλὰ στὰ ἀπάτητα βουνὰ τῆς Ἠπείρου. Ἡ φήμη τους ἔγινε παντοῦ γνωστή. Γιὰ νὰ παραδοθοῦν πιὰ οὔτε ἐσκέπτοντο. Ἵδρυσαν λοιπὸν τὴ δυναστεία τους στὰ ἀπρόσιτα βουνὰ τῆς περιοχῆς ἐκείνης, ἐγκληματοῦντες καὶ ἀγαθοεργοῦντες, νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες. Τὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα ποὺ διέπραξαν ἦσαν ἀπὸ τὰ φοβερώτερα ποὺ εἶχαν διαπραχθεῖ, ἐνῷ ἀπεναντίας οἱ ἀγαθοεργίες τους, ποὺ ἦταν πολλὲς καὶ μεγάλες, τοὺς ἔκαναν νὰ παρουσιάζωνται στοὺς χωρικούς σὰν εὐεργέτες τους. Αὐτὲς οἱ δύο ἀντίθετες ἐκδηλώσεις —τὰ ἀντίποινα καὶ οἱ ἀγαθοεργίες—ἦσαν ἐκεῖνες ποὺ ἀνέκοπταν κάθε διάθεσι τῶν χωρικῶν νὰ τοὺς καταδώσουν στὶς Ἀρχές. Ἀλλὰ καὶ ἡ θρασύτης καὶ ἡ παλληκαριά τους ταυτοχρόνως δὲν ἦταν μικρή, ἂν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι λῃσταὶ ἀκόμη κατέβαιναν κι' ἔμεναν μέσα στὰ Ἰωάννινα. Οἱ λῃστρικές τους ἐπιχειρήσεις τοὺς ἀπέφεραν μεγάλα κέρδη. Ἡ περιοχὴ στὴν ὁποία ἰδιαίτερα ἔδρασαν ἦταν τὰ Τζουμέρκα, γιατὶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὔποροι καὶ τοὺς πρόσφεραν ἔτσι ἀντικείμενο δράσεως. «Ἀετοὶ τῶν Τζουμέρκων» ἐπωνομάστηκαν καὶ ἀσκοῦσαν ἀπόλυτο ἔλεγχο τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀφοῦ, μάλιστα,στὶς διαταγὲς καὶ ἀποφάσεις τους μετὰ τὴν ὑπογραφή τους ἔβαζαν καὶ τὴ σφραγῖδα τους. Μιὰ τριγωνικὴ σφραγῖδα ποὺ γύρω-γύρω ἔγραφε: «Λῃστοσυμμορία—Ἀδελφοὶ Ρετζαῖοι». Τὴν λῃστρική τους δρᾶσι, ἀφοῦ καταδυνάστευσαν τοὺς πληθυσμοὺς τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν τῆς Ἠπείρου, ἦλθε νὰ διακόψῃ ἡ ἀμνηστία (γενικὸν εὐεργέτημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γιὰ τοὺς λῃστὰς) ποὺ τοὺς ἐχορηγήθη ἀπὸ τὴν τότε Κυβέρνησι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐγκατασταθοῦν μονίμως στὰ Ἰωάννινα, νὰ ζοῦν πλουσιοπάροχα ἀπὸ τὰ κτήματα, ποὺ εἶχαν ἀποκτήσει ἀγοράζοντάς τα ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεών τους, καὶ νὰ διατηροῦν σχέσεις μὲ τὴν καλλίτερη κοινωνία τῆς πόλεως αὐτῆς.

Ἡ μακροχρόνιος ὅμως παραμονὴ τῶν Ρετζαίων στὰ βουνὰ κι' ἡ ποτισμένη ἀπὸ τὸ αἷμα πολλῶν ἀθῴων θυμάτων, ψυχή τους, δὲν τοὺς ἄφισε ἥσυχους.

Κι' ἔτσι μιὰ μέρα οἱ Ρετζαῖοι, συνέλαβαν τὸ σχέδιο καὶ ἐξετέλεσαν τὴν τολμηρότερη καὶ πιὸ αἱματηρὴ λῃστρική τους ἐπιδρομή, τὴν γνωστὴ λῃστεία τῆς Πέτρας, μὲ τὴν ὁποίαν ἀσχοληθήκαμε καὶ λεπτομερῶς περιγράψαμε σὲ προηγούμενο τεῦχος. Ἡ λῃστεία αὐτὴ ἦταν ἡ τελευταία τους ἐπιχείρησι ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ τὸ ἀπαύγασμα τῆς λῃστρικῆς τους δράσεως.

Τὸ σχέδιο τῆς λῃστείας τῆς Πέτρας συνέλαβε ὁ Γιάννης Ρέτζος, ὁ ὁποῖος διεκρίνετο γιὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ πανουργίαν του ἔναντι τοῦ Θύμιου, ὁ ὁποῖος ἦταν βραδείας ἀντιλήψεως ἄνθρωπος καὶ ἐκτελεστὴς μᾶλλον τῶν ἀποφάσεων τοῦ μεγαλυτέρου ἀδελφοῦ του.

Φεύγοντες τὴν δίωξι τῶν ἀποσπασμάτων καὶ ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὴ λῃστεία αὐτὴ θὰ ἐπλήρωναν μὲ τὴ ζωή τους, οἱ Ρετζαῖοι, ἀναγκάστηκαν νὰ πάρουν καὶ πάλιν

τὰ βουνὰ γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ διακοπέν, ἀπὸ τὴν χορηγηθεῖσα ἀμνηστίαν, λῃστρικὸ ἔργο τους.

Μὲ τὸ κατωτέρω πολύστιχο ἡ λαϊκὴ μοῦσα τραγούδησε τὴ λῃστεία τῆς Πέτρας κι' ἔκλαψε τὰ θύματά της:

Τὶ εἶν' τὸ κακὸ ποὺ ἔγινε
στῆς Πρέβεζας τὴν Πέτρα,
βαρέσανε ἐννηὰ ψυχὲς
καὶ τὸ σωφέρη δέκα.

*

Τὰ δυὸ ἀνήμερα θεριὰ
Οἱ ἀδελφοὶ Ρετζαῖοι,
ἀπὸ καιρὸ σκοπεύανε
τῆς Πέτρας τὸ καρτέρι.

*

Πιάνουν καὶ κάνουν μιὰ γραφὴ
σ' αὐτὸ τὸ Λάμπρο Στάθη,
νὰ συναχτοῦν οἱ συνεργοὶ
στὰ Γιάννενα νὰ πᾶνε.

*

Κι' οἱ συνεργοὶ μαζεύτηκαν
στὰ Γιάννενα νὰ πᾶνε,
τὸν Θύμιο ἀνταμώσανε
κι' ὅλο τὸν ἐρωτᾶνε.

*

Θύμιο ἐσὺ μᾶς ἔγραψες,
πές μας τὸ τὶ μᾶς θέλεις,
κι' οἱ συνεργοὶ εἶν' ἕτοιμοι
τὸ ἔγκλημα νὰ κάμουν.

*

Κι' ὁ Θύμιος τοὺς 'φωδίασε
φυσίγγια καὶ ντουφέκια,
καὶ τὸ Σαββάτο ἀποβραδὺς
βρεθήκανε στὴ Πέτρα.

*

Κι' ἐκεῖ καρτέρι στήσανε
καὶ ξάπλα περιμένουν
κι' ὁ Λάμπρο Στάθης φώναξε,
παιδιά μου μὴ φοβῆστε
τὸ δένδρο ρῖξτε γρήγορα
κι' ὅλοι πυροβολῆστε.

(Συνεχίζεται)

Σημ. Τὸ τραγούδι αὐτὸ μᾶς ἔδωσε ὁ ἀστυφύλαξ ΚΗ' 54 Μπούσης Θεοφάνης, τὸν ὁποῖον εὐχαριστοῦμε.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ

— Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β΄ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΝΣΗΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ — ΠΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ —

Ὑπὸ τῶν Δοκίμων Ὑπαστυνόμων κ. κ.
Δ. ΣΧΟΙΝΗ καὶ **Α. ΣΥΦΑΝΤΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Εἰδικοὶ διαρρῆκται χρηματοκιβωτίων καὶ σπεῖραι.
3. Κλασσικαὶ μέθοδοι διαρρήξεως.
4. Διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα.
5. Ἐξιχνίασις.

***

1. Εἰσαγωγή.

Γενικὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπουσιάζει τελείως ὁ διαρρήκτης χρηματοκιβωτίων. Δὲν πρόκειται βέβαια γιὰ τοὺς διαρρῆκτες τῶν μικρῶν καὶ ἁπλῶν χρηματοκιβωτίων ποὺ πολλὲς φορὲς τὰ μεταφέρουν γιὰ νὰ τὰ διαρρήξουν μακρυὰ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐνεργείας των, ἀλλὰ γιὰ τοὺς διαρρῆκτες ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ προσβάλουν μὲ ἐπιτυχίαν ἕνα σύγχρονο χρηματοκιβώτιο καὶ μάλιστα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Τράπεζες καὶ οἱ σοβαροὶ πιστωτικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ οἱ μεγάλες ἐπιχειρήσεις.

Ἀντίθετα, οἱ διαρρήξεις αὐτὲς εἶναι συχνές, πολὺ συχνὲς τόσον στὴν Εὐρώπη, ὅσον καὶ στὴν Ἀμερικὴ καὶ τὸν Καναδᾶ. Ἐπὶ παραδείγματι, ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1956 στὴ Ρώμη ἔγιναν 3 τέτοιες διαρρήξεις.

Τὰ Ἑλληνικὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικὰ ἀναφέρουν περιωρισμένες περιπτώσεις διαρρήξεων χρηματοκιβωτίων, ποὺ μπορεῖ νὰ τὶς χαρακτηρίσῃ κανεὶς σὰν «γελοῖες» τόσο γιὰ τὴ τεχνική τους, ὅσον καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως, πλὴν μιᾶς γιὰ τὴν ὁποίαν θ' ἀναφέρουμε στὸ προσεχὲς τεῦχος.

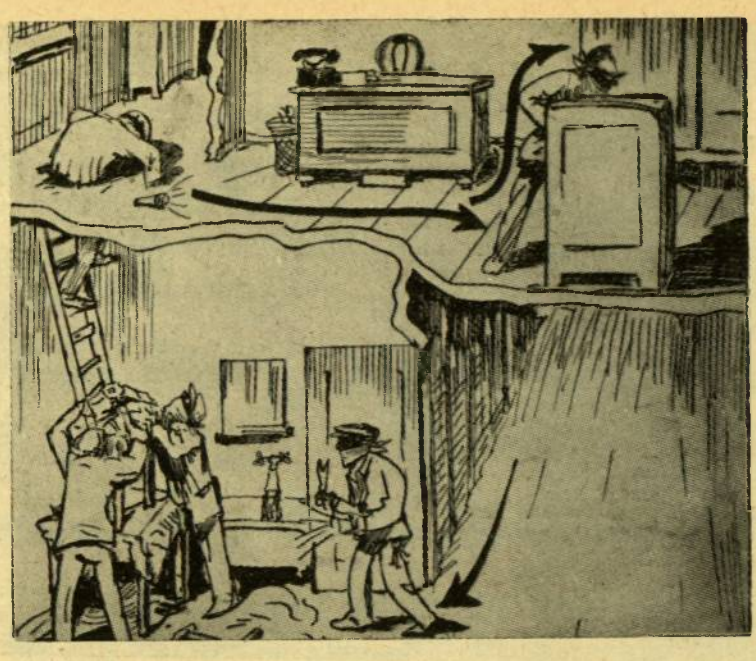
Ὅσοι ἔχουν ἐπισκεφθῆ τὰ ὑπόγεια τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, θὰ ἔχουν ἀντιληφθῆ τὴ βαρειὰ θωράκισι καὶ τὸν πολύπλοκο μηχανισμὸ τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλείας τῶν θησαυροφυλακίων. Καὶ ὅμως καὶ αὐτὰ τὰ χρηματοκιβώτια καὶ αὐτὲς οἱ πελώριες σὲ ἀτσάλινο ὄγκο πόρτες, δὲν ἀντιστέκονται στὴν τεχνικὴ τῶν εἰδικῶν διαρρηκτῶν χρηματοκιβωτίων, ποὺ ἡ Ἑλλάς, εὐτυχῶς, στερεῖται. Οἱ εἰδικοὶ αὐτοὶ κακοποιοί, οἱ σπεσιαλίστες, ὑπάρχουν σ' ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμο καὶ οἱ διαρρήξεις τους εἶναι ἄπειρες. Καὶ οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς διαρρήξεις αὐτές, ποὺ ἀπαιτοῦν πολλὲς ὧρες ἐργασίας καὶ διάφορα ἐργαλεῖα, μένουν ἀνεξιχνίαστες. Μόνον ποὺ οἱ διαρρῆκτες αὐτοὶ ἀφίνουν ἕνα εἶδος ὑπογραφῆς πίσω τους, συστατικὸ τῆς τεχνικῆς των καὶ τίποτε ἄλλο.

2. Εἰδικοὶ διαρρῆκται χρηματοκιβωτίων καὶ σπεῖραι.

Ἀλλὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ σπεσιαλίστες διαρρῆκται; Πῶς ἐργάζονται; Πῶς κινοῦνται;

Ὁ συγγραφεὺς Λὲ Μπρετὸν στὸ ἔργο του «Ριφιφὶ» (Du rififi cnez les hommes) δίνει ἕνα δυνατὸ χαρακτηρισμὸ τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ κακοποιοῦ ποὺ τὸν γνωρίζει πολὺ καλά. Στὸ πλάνο τῆς μετακλήσεως τοῦ εἰδικοῦ διαρρήκτου καὶ στὴν τακτικοστρατηγικὴ τῆς προσβολῆς τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ κοσμηματοπωλείου τοῦ Webb, δίνει δίχως κανένα φιλολογικὸ στοιχεῖο καὶ μὲ ρεαλισμὸ σπάνιο τὴν πραγματικὴ κατάστασι.

Γενικὰ οἱ διαρρῆκται αὐτοὶ προέρχονται ἀπὸ τὴν «Ἰταλικὴ Σχολὴ» καὶ εἶναι ὅλοι τους ἢ οἱ περισσότεροι Ἰταλοί, οἱ ὁποῖοι ἐπεκτείνουν τὴ δρᾶσι τους σ' ὅλο τὸ κόσμο. Δειλὰ-δειλά, κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους τώρα τελευταῖα Γερμανοί, ὅπως στὴ

Προσπέλασις χρηματοκιβωτίου ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω

διάρρηξι τοῦ χρηματοκιβωτίου ποὺ ἔγινε τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1955 στὴ Γκράνβεχαγκ. Ἀλλὰ καὶ οἱ πλέον γνωστοὶ στὸ ἀστυνομικὸ πάνθεο διεθνεῖς διαρρῆκται χρηματοκιβωτίων, ὁ Ἀμερικανὸς Herbert Emerson Wilson καὶ ὁ Ρῶσος Simon Michailovic Jastrzeinbski, προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴ Σχολή. Ὁ Wilson στὰ ἀπομνημονεύματά του ἐκθειάζει τοὺς μεγάλους του δασκάλους, τὸν Toni Massino καὶ τὸν David La Penna. Ὁ Jastrzeinbski πρὸ τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως εἶχε «σπουδάσει» στὴν Ἰταλία. Ἐπίσημα ἀναφέρονται ὡς «διαρρῆκται χρηματοκιβωτίων», ἀλλὰ στὴ γλῶσσα τοῦ ὑποκόσμου ἔχουν τὸ ὄνομα «μπομπίστα». Ἀσκοῦν ἕνα εἶδος «ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος» καὶ πέρνουν μέρος στὴ διάρρηξι ὅταν τοὺς καλέσουν μὲ ἕνα συνθηματικὸ τηλεφώνημα ἢ μὲ ἕνα τηλεγράφημα. Ποτὲ δὲν ὁπλοφοροῦν καὶ ποτὲ δὲν ἀντιτάσσουν βία κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Ὁ Εὐγένιος Porchetto, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους «μπομπίστας», ὅταν πρὸ διετίας συνελήφθη, ἐδήλωσε στὴν Ἀστυνομία: «Ἐμεῖς δουλεύουμε μὲ τὸ μυαλὸ καὶ ὄχι μὲ τὴ βία. Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἀνωτερότης μας». Πράγματι, αὐτὸ τοὺς κάνει νὰ εἶναι ἀξιοσέβαστοι στὸν ὑπόκοσμο καὶ νὰ διαφέρουν ἀπὸ τοὺς κοινοὺς λωποδύτες.

Ἀλλὰ ἔχουμε καὶ εἰδικὲς σπεῖρες ποὺ ἡ εἰδικότης των εἶναι στὴν προσβολὴ χρηματοκιβωτίων καὶ μόνον. Αὐτὲς οἱ σπεῖρες ὀνομάζονται «παράντζα» καὶ αὐτὲς εἶναι ποὺ καλοῦν τοὺς σπεσιαλίστες διαρρῆκτες γιὰ τὴν τελικὴ ἔφοδο. Σκοπὸς τῆς «παράντζα» εἶναι νὰ προπαρασκευάσουν ὅλην τὴν ἐργασία ἐκείνη, ποὺ θὰ τοὺς φέρῃ μπρὸς στὸ χρηματοκιβώτιο καὶ τότε παραμερίζουν γιὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴ «χειρουργικὴ ἐπέμβασι» ὁ μπομπίστας. Πέρσυ, στὴ σοβιετικὴ φιλολογικὴ ἐπιθεώρησι Movy Mit ὁ ἀνακριτὴς Lev Scegnin ἔγραφε γιὰ τὸν τσάμπιον τῶν διαρρηκτῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. Jastrzeinbski τὸν ἐπονομαζόμενο «Ναύαρχος Νέλσων», γιατὶ εἶχε τὸ ἕνα μάτι του σκεπασμένο μὲ μαῦρο ἐπίδεσμο: «Ἀνῆκε εἰς τὴν πλέον ὑψηλὴν

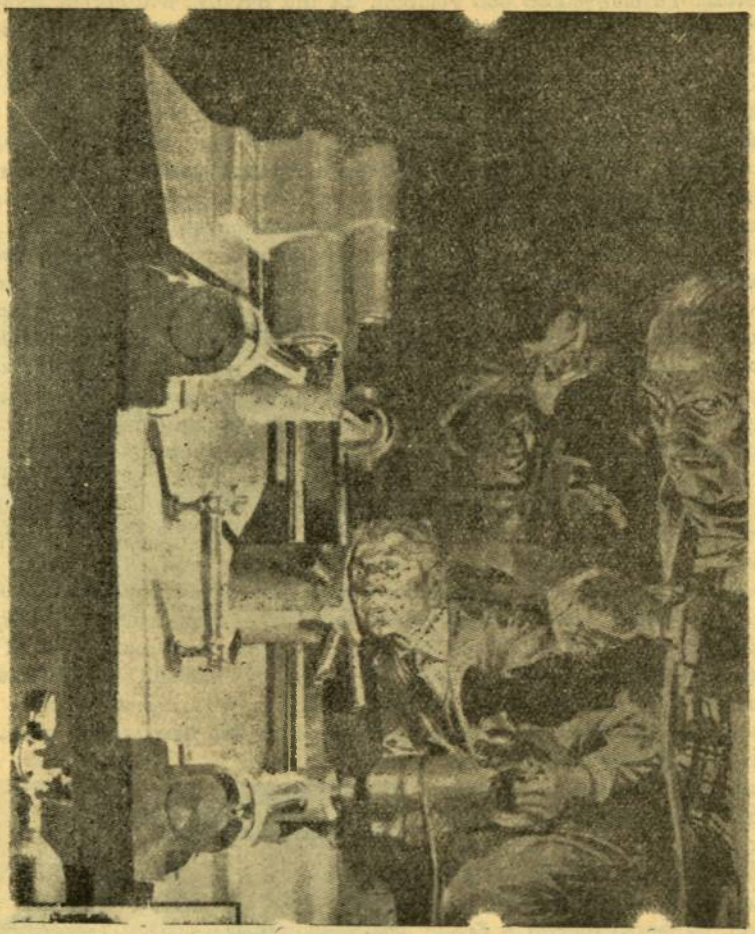
Προσπέλασις χρηματοκιβωτίου ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.

» κοινωνίαν τοῦ ὑποκόσμου: ἦταν ἕνας «medvezatnik», (μπομπίστας). Κανένα » χρηματοκιβώτιο δὲν ἦταν δυνατὸ ν' ἀντισταθῇ στὴν τελεία εὐαισθησία τῶν δακτύ- » λων του. Εἰργάζετο σὰν ἕνας μεγάλος χειρουργός, ἀφοῦ πρῶτα οἱ βοηθοί του εἶχαν » ἑτοιμάσει τὸν «ἀσθενῆ».

Τὸ κυριώτερο πρόσωπο μιᾶς παράντζα εἶναι ὁ μπομπίστας. Μπορεῖ ἡ σπεῖρα νὰ καταστρώσῃ ἕνα σχέδιο προσβολῆς ἑνὸς χρηματοκιβωτίου, νὰ τὸ μελετήσῃ ἐπὶ μῆνες καὶ νὰ τὸ ἐπεξεργασθῇ, νὰ ἐπινοήσῃ ἕνα στρατηγικὸ πράγματι κόλπο γιὰ νὰ εἰσχωρήσῃ σὲ μέρος ποὺ εἶναι φυλαγμένες ἀξίες, ἂν ὅμως λείπῃ ὁ σπεσιαλίστας διαρρήκτης, ὁ μπομπίστας, τὸ σχέδιο μένει ἀνεκτέλεστο.

Καὶ μπομπίστας δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ ὁποιοσδήποτε. Πρέπει νὰ εἶναι ἐφω- διασμένος μὲ πονηριὰ τέτοια, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ συλλάβῃ ἕνα στρατηγικὸ σχέδιο καὶ νὰ ἐπινοήσῃ ἕνα διάγραμμα ἱκανὸ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ στὴν ἀσφαλῆ διάρρηξι ἑνὸς χρηματοκιβωτίου, μέσα στὸ ὁποῖο εἶναι φυλαγμένες ἀξίες. Αὐτοσχέδιος μπομπί- στας δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε νὰ δημιουργηθῇ. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ πολὺ καλὰ κάθε εἶδος κλειδωνιᾶς, ὅπου κι' ἂν βρίσκεται αὐτή. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴ χρῆσι τῶν ἀντι- κλείδων τέλεια, νὰ ἔχῃ ἐξαίρετη τεχνικὴ ἐπιδεξιότητα καὶ νὰ μπορῇ νὰ προσβάλῃ τὰ χρηματοκιβώτια μὲ κάθε τρόπο. Πρέπει νὰ εἶναι ψύχραιμος καὶ νὰ ἔχῃ τὴ μεγα- λοφυΐα, πολλὲς φορές, ἱκανότητα νὰ βρίσκῃ στὴ στιγμὴ ἐπινοητικὲς καὶ δραστικὲς λύσεις γιὰ ἀπρόβλεπτα προβλήματα.

Ὁ μπομπίστας εἶναι ἕνας κύριος καλοντυμένος, ζῇ σὲ μεγάλη πόλι καὶ εἶναι πολλὲς φορὲς ἰδιοκτήτης ἑνὸς μικροῦ μηχανουργείου, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ δικαιολογῇ τὰ διάφορα ἐργαλεῖα ποὺ τοῦ χρειάζονται γιὰ τὴ διάρρηξι. Ὅλη τὴν ἑβδομάδα εἶναι ἀπασχολημένος στὴ δουλειά του καὶ μόνο κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα φεύγει γιὰ τὸ

Διάρρηξις χρηματοκιβωτίου Τραπέζης.

γουὴκ-ἔντ. Καὶ τὸ γουὴκ-ἔντ εἶναι...ἡ διάρρηξις. Ἀκριβῶς τὸ Σάββατο βράδυ πρὸς τὴν Κυριακὴ εἶναι ὁ συνηθέστερος χρόνος «ἐπιχειρήσεως» τῶν παράντζα.

Ἡ τακτικὴ τῆς προσβολῆς τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ τῆς προσπελάσεως ἀπὸ τὶς σπεῖρες εἶναι ἄλλη γιὰ κάθε περίπτωσι. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς διάφορες συνθῆκες καὶ ἀπὸ τὴν ἐφευρετικότητα καὶ ἐπινοητικότητα τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἄλλοτε εἶναι ἁπλῆ καὶ ἄλλοτε περίπλοκη. Φαίνεται ὅμως, ὅτι οἱ εἰδικοὶ αὐτοὶ διαρρῆκται προτιμοῦν τὶς ἁπλὲς τακτικές, γιατὶ αὐτὲς ἀφίνουν πίσω τους πολὺ λίγα ἴχνη, ποὺ δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ θέσουν τὴν Ἀστυνομία στὸ σωστὸ ἰχνηλατικὸ δρόμο.

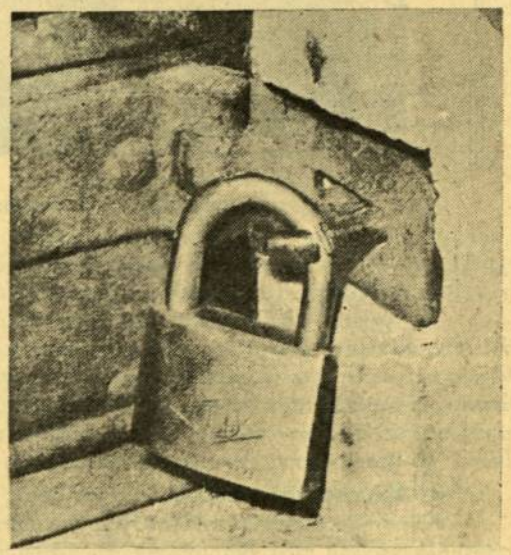
3. Κλασσικαὶ μέθοδοι διαρρήξεως.

Κλασσικὸ εἶναι τὸ «κόλπο τῆς κασσόνας», ποὺ ὅσο καὶ ἂν κουράστηκε ἡ Ἀστυνομία νὰ βρῇ τοὺς διαρρῆκτες, τὸ μόνον ποὺ κατώρθωσε ἦταν νὰ βάλῃ στὸ φάκελλο τῆς ὑποθέσεως μὲ μεγάλα γράμματα τὴ λέξι «Ἀνεξιχνίαστο». Τὸ κόλπο ἔγινε μιὰ Κυριακὴ μεσημέρι τοῦ θέρους τοῦ 1935 στὴ Ρώμη. Ἕνα κάρρο ποὺ τὸ ἔσερναν δύο ἄλογα καὶ ποὺ εἶχε φορτωμένη μιὰ ἁπλῆ ξύλινη κασσόνα ξεπρόβαλλε στὴ πλα-

τεῖα Βενετίας. Τὸ ὠδηγοῦσαν δύο χωρικοί. Σὲ μιὰ στιγμή, σταμάτησε ἔξω ἀπὸ ἕνα κοσμηματοπωλεῖο γιατὶ ἔσπασε μιὰ ρόδα του. Οἱ χωρικοὶ κατέβασαν τὴ κασσόνα, τὴ στήριξαν μπροστὰ στὴ κλειστὴ εἴσοδο τοῦ κοσμηματοπωλείου καὶ ἄρχισαν νὰ ἐπιδιορθώνουν τὴ βλάβη τοῦ τροχοῦ του. Κανεὶς δὲν τοὺς πρόσεξε. Μετὰ ἀκριβῶς ἀπὸ 12′ λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ ρόδα ἐπιδιορθώθηκε, ἡ κασσόνα μπῆκε πάλι στὴ θέσι της καὶ τὸ κάρρο συνέχισε τὴ πορεία του. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν 12′ λεπτῶν, ἕνας εἰδικὸς διαρρήκτης χρηματοκιβωτίων, ἄνοιξε ἕνα παράθυρο στὴ κασσόνα, ἔκοψε καταλλήλως τὸ ρολό, μπῆκε στὸ κοσμηματοπωλεῖο, διέρρηξε τὸ χρηματοκιβώτιο, τὸ ἄδειασε, ξαναμπῆκε στὴ κασσόνα, ἐπιδιώρθωσε πρόχειρα τὸ ρολὸ καί...ἡ λεία ἦταν περίπου 1.000.000 σημερινὲς δραχμές. Βέβαια τὸ «κόλπο τῆς κασσόνας» ἔχει μείνει κλασσικό, ἀλλὰ εἶναι ἕνα δεῖγμα τῆς τακτικῆς τῶν διαρρηκτῶν κλάσεως.

Ἀντιθέτως, κατὰ τὸ 1956, μιὰ σπεῖρα, ἔπειτα ἀπὸ ἐπίπονες προπαρασκευὲς μέσα στοὺς ὑπονόμους τῆς Novi Ligure ἐπὶ ὁλοκλήρους μῆνες, κατώρθωσε ἕνα βράδυ μεταξὺ Σαββάτου καὶ Κυριακῆς νὰ περάσῃ στὰ ὑπόγεια τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης. Τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴ Δευτέρα ἀπεχώρησαν μὲ μιὰ λεία 9.000.000 δραχμῶν. Ἡ πορεία τῆς ἀποχωρήσεως, διασχίζοντες τοὺς ὑπονόμους, ἦταν δυσχερὴς καὶ ἐπίπονος λόγῳ τῆς κοπώσεως. Ἔτσι οἱ διαρρῆκτες ἀναγκάστηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν ὅλα τους τὰ ἐργαλεῖα, ἀκόμη καὶ τὶς λαστιχένιες φόρμες ποὺ φοροῦσαν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἀνακαλύψεώς των, γιατὶ ἡ Ἀστυνομία ἀπὸ τοὺς πωλητὰς τῶν ἐργαλείων βρῆκε τοὺς ἀγοραστὰς δίχως κόπο.

Οἱ δύο αὐτὲς περιπτώσεις δείχνουν ποία τακτικοστρατηγικὴ ἀκολουθεῖται σὲ ὡρισμένες προσβολές. Ἡ πιὸ συνηθισμένη ὅμως εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀκολουθήθηκε τὴ νύκτα τοῦ Σαββάτου 21-1-1955 στὴ διάρρηξι τῶν θησαυροφυλακείων τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης τῆς Ρώμης στὴν ἴδια πόλι, στὴν πλατεῖα Ἁγίας Αἰκατερίνης. Τὴ νύκτα αὐτοῦ τοῦ Σαββάτου, 4 ἄνθρωποι ἔφθασαν στὴν πλατεῖα Ἁγίας Αἰκατερίνης, μὲ αὐτοκίνητο. Ἀπὸ τὸ πὸρτ-μπαγὰζ ἔβγαλαν δύο μεγάλες βαλίτσες, ποὺ περιεῖχαν ἕνα μεγάλο ἠλεκτρικὸ δράπανο, διάφορες ἀτσάλινες αἰχμές, μπουλονόκλειδα, κατσαβίδια, δύο ἀμποῦλες ὀξυγόνου, λίγα φυσίγγια δυναμίτιδος, μιὰ παλαντέζα μὲ 15 μέτρα σύρμα καὶ τρόφιμα 3 προσώπων γιὰ 24 ὥρες. Βέβαια ὁ ἔλεγχος τῶν ἐργαλείων δὲν εἶναι ἀπόλυτος, γιατὶ στὸν τόπο τῆς «ἐπιχειρήσεως» δὲν ἄφισαν ἐργαλεῖα. Ἀφοῦ οἱ διαρρῆκται κατέβηκαν στὰ ὑπόγεια τοῦ θησαυροφυλακείου ἄρχισαν νὰ δουλεύουν πάνω στὴ πόρτα ποὺ ἔκλεινε τὴν εἴσοδο. Στὶς 12 τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς εἶχαν τελειώσει. Εἶναι πιθανὸν μετὰ τὴ δουλειὰ νὰ κοιμηθήκανε μέχρι τὸ βράδυ. Τὰ μεσάνυχτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴ Δευτέρα τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο σταμάτησε ἔξω ἀπὸ τὴν ἴδια εἴσοδο ποὺ εἶχαν μπεῖ. Ὁ ὁδηγὸς ἄνοιξε μὲ τὰ ἀντικλείδια τὴ πόρτα ὅπως εἶχε κάνει τὴ νύχτα τοῦ Σαββάτου

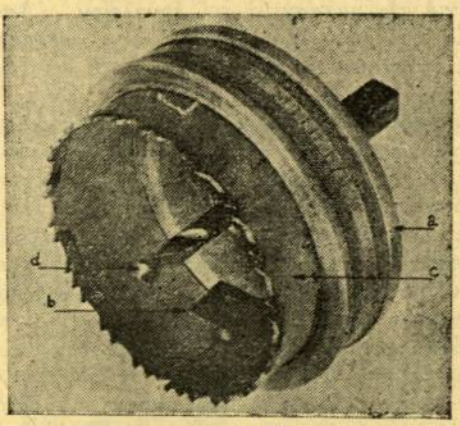

Ἀντικατάστασις λουκέττου καταστήματος κατὰ τὴν ὥραν ἐργασίας διαρρηκτῶν.

καὶ οἱ διαρρῆκται βγῆκαν. Μπῆκαν στὸ αὐτοκίνητο καὶ ἐξηφανίσθησαν μὲ 6.000.000 δραχμὲς σημερινὲς σὲ πολυτίμους λίθους, χαρτονομίσματα καὶ κοσμήματα ἀπὸ τὶς ἰδιωτικὲς θυρίδες.

4. Διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐργαλείων ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς διεθνεῖς διαρρήκτας εἶναι ἀνάλογη μὲ τὴν ἐξέλιξι τῆς τεχνικῆς στὸν τομέα αὐτόν. Ἐνῶ πρῶτα ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ χειροκίνητος σιδηρᾶ στεφάνη διαμέτρου 50 χιλιοστῶν, σήμερα χρησιμοποιεῖται ἡ στεφάνη διαμέτρου 76 χιλιοστῶν, ποὺ κινεῖται μὲ ἠλεκτρισμὸ καὶ εἶναι κατασκευασμένη ἀπὸ ἄριστο ἀτσάλι. Ἔτσι καὶ οἱ ὀπὲς εἶναι μεγαλύτερες καὶ ἡ κοπὴ τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων γρηγορώτερη.

Νεώτατος τύπος ἠλεκτροκινήτου στεφάνης.

Ἄλλοτε ἐχρησιμοποιεῖτο χειροκίνητο τρυπάνι, ἐνῶ σήμερα γίνεται χρῆσις ἠλεκτροκινήτου δραπάνου μὲ αἰχμὲς ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἀτσάλια σὲ ποικιλία διαμέτρου.

Τὸ ὀξυγόνο καὶ ἡ ὀξειδρικὴ φλόγα χρησιμοποιοῦνται σὲ εὐρεῖα κλίμακα, ὅπως καὶ οἱ ἐκρηκτικὲς ὕλες. Μεγάλη ἐπίσης ἐξέλιξι ἔχουν λάβει οἱ ψαλίδες ἀποκοπῆς ἐλασμάτων ἀπὸ τὸ καιρὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Ὅπως βλέπουμε, οἱ διαρρῆκται αὐτοὶ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνοι, εἶναι ὁ «ἐφιάλτης τῆς κοινωνίας» ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦν οἱ ξένοι ἀστυνομικοὶ καὶ πρέπει ἡ ἀντιμετώπισίς των νὰ μὴ περιορίζεται μόνον στὰ στενὰ ὅρια τοῦ Κράτους ποὺ ἔδρασαν. Ἡ σημερινὴ ἀνάπτυξι τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἡ ἁπλούστευσις τῶν διατυπώσεων κάνει τὸ διαρρήκτη αὐτὸ νὰ μπορῇ νὰ μετακινηθῇ γρήγορα ἀπὸ Κράτος σὲ Κράτος, χωρὶς ν' ἀφίνῃ πίσω του σαφῆ ἴχνη.

Ἐργαλεῖα, δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ μεταφέρῃ. Τὰ βρίσκει ἕτοιμα ἀπὸ τὴ σπεῖρα. Καὶ τέτοια ἐργαλεῖα ὑπάρχουν ἄφθονα στὴν ἀγορά. Ἔπειτα, κατὰ κανόνα, μετὰ τὴν ἐργασία, τὰ ἐργαλεῖα ἐξαφανίζονται εἴτε στὴ θάλασσα, εἴτε στὸ ποτάμι, εἴτε στὴ λίμνη, εἴτε ἀκόμη καὶ στὸ πηγάδι.

Γι' αὐτὸ νομίζουμε, ὅτι οἱ διάφορες Ἀστυνομίες θὰ πρέπῃ νὰ ἀνταλλάσουν πληροφορίες ἂν ὄχι γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς ὑποθέσεις, τοὐλάχιστον γιὰ τὶς πιὸ χαρακτηριστικές. Ἔτσι θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε «κάτι» ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ μπορῇ νὰ ξεκινήσῃ κανεὶς γιὰ νὰ διελευκάνῃ μιὰ τέτοια διάρρηξι. Γιὰ τὴν ὥρα, εἴμαστε σχεδὸν «παρθένοι» ἀπὸ τέτοιες διαρρήξεις. Ποιὸς ὅμως μᾶς ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μελλοντική μας ἀγνότητα;

5. Ἐξιχνίασις.

Ἡ μεγάλη δημοσιότης ποὺ δόθηκε στὸ ζήτημα τῆς ἐξιχνιάσεως ἑνὸς ἐγκλήματος ἀπὸ τὴ δακτυλοσκοπία, ἔκαμε τοὺς κακοποιούς, γενικά, προσεκτικοὺς εἰς τὸ νὰ μὴ ἐγκαταλείπουν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Ἔτσι καὶ οἱ διαρρῆκται χρηματοκιβωτίων, δὲν ἀφίνουν κανένα δακτυλικὸ ἀποτύπωμα στὸ τόπο τῆς διαρρήξεως ἂν καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι πρόσφορο στὴν ἐγγραφὴ τῶν ἀποτυπωμάτων αὐτῶν, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ ἀντικειμένου πάνω στὸ ὁποῖο ἐνεργοῦν. Ἄλλοτε οἱ διαρρῆκται ἔφεραν γάντια ἀπὸ λάστιχο, σήμερα φέρουν στὰ χέρια τους σὰν εἶδος γαντιοῦ νάϋλον γυναικεῖες κάλτσες, οἱ ὁποῖες ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι πολὺ λεπτὲς καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζουν

καθόλου τὴν ἀφή, ἀκόμη δὲ νὰ εἶναι πολὺ στερεὲς καὶ νὰ μὴ καταστρέφωνται κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐργασίας. Ἡ διερεύνησι πρέπει νὰ στραφῆ στὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ἐγγράφουν τὰ διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα. Ἀλλ' ὅμως αὐτά, ἀφίνουν δυσδιάκριτα ἴχνη, ἀκριβῶς γιατὶ ἐνεργοῦν πάνω σὲ σκληρὲς ἐπιφάνειες. Ὁ F. Enklaar Διευθυντὴς τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γκραβενχάγης, σὲ πρόσφατη παρόμοια περίπτωσι, ἐφήρμοσε ἠλεκτρικὸ μαγνήτη γιὰ νὰ λάβῃ ρινίσματα ἀπὸ τὶς ὀπὲς τοῦ χρηματοκιβωτίου ποὺ εἶχαν ἀνοίξει τὰ ἐργαλεῖα τοῦ διαρρήκτου. Ἡ ἐξέτασις τῶν ρινισμάτων αὐτῶν ἀπὸ τὸ εἰδικὸ ἐργαστήριο, ἀπεκάλυψε τὴν ταυτότητα τῆς ποιότητος τοῦ χάλυβος ποὺ χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἐργαλείου. Ἀπὸ κεῖ ἀνεκάλυψε τοὺς δράστας ἡ Ἀστυνομία ἀπὸ τοὺς ὑπόπτους ποὺ εἶχε συλλάβει καὶ ποὺ πάνω τους βρέθηκαν ἐξαρτήματα ἐργαλείου μὲ ὅμοιο ἀτσάλι. Οἱ δράσται κατεδικάσθησαν γιατὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀθῳότητά τους διὰ τοῦ προβληθέντος ἄλλοθί των. Ἀλλὰ ἐρωτᾶται: ἂν ἀπεδείκνυον ἄλλοθι ἰσχυρό, θὰ μποροῦσε ἡ ἁπλῆ αὐτὴ ἐξέτασις καὶ μόνον τῶν ρινισμάτων καὶ τῶν τεμαχίων τῶν ἐργαλείων νὰ ὡδηγοῦσε στὴ καταδίκη; Πόσα ἑκατομμύρια τεμάχια τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἐργαλείου ὑπάρχουν στὴν ἀγορά; Καὶ ἀπὸ πόσες ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ἐπαγγελματιῶν χρησιμοποιοῦνται; Θὰ πρέπῃ νὰ εὑρεθῇ τὸ ἐργαλεῖο ποὺ χρησιμοποιήθηκε καὶ νὰ γίνῃ ἡ σύγκρισίς του πρὸς τὸ ἀνευρεθὲν ἴχνος του. Ἀλλὰ καὶ τότε δὲν μπορεῖ ἡ ταυτότης τῆς ἐξετάσεως νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἀπόδειξις, ἀλλὰ ὡς ἔνδειξις καὶ μόνον. Κατὰ κανόνα, εἶναι ἄγνωστος ἐκεῖνος ποὺ χρησιμοποίησε τὰ διάφορα ἐργαλεῖα. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ ἐνδιαφέρον. Ἔτσι φθάνουμε στὸ συμπέρασμα τῆς ἀνευρέσεως τῶν ἐργαλείων, τὰ ὁποῖα συγκρινόμενα πρὸς τὰ ἴχνη νὰ δώσουν τὴν πιθανὴ λύσι. Ὅταν ὅμως ἀνευρεθοῦν τὰ ἐργαλεῖα, ἀνευρίσκεται καὶ ὁ ἀγοραστὴς των, ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν πωλήσεων. Ἀλλὰ τὰ ἐργαλεῖα σπάνια εὑρίσκονται.

(Συνεχίζεται)

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἡ χωριατοπούλα

Πόσο πουλᾶς τὴν ζάχαρι ἀπ' τὰ γλυκά σου χείλια;
Διαβάτη, δὲν σοῦ τὴν πουλῶ κι' ἂν δώσῃς γρόσια χίλια.
Πόσο πουλᾶς τ' ἀστραφτερὰ στὰ μάτια σου διαμάντια;
Τ' ἀστέρια ποὺ τὰ χαίρονται τὰ βλέπουν ἀπ' ἀγνάντια.
Καὶ πόσο τὰ τριαντάφυλλα στὰ φρέσκα μάγουλά σου;
Τοῦ κόσμου τὶς τριανταφυλλιὲς πρὶν μάσε καὶ φαντάσου.
Καὶ τῶν μαλλιῶν σου δὲν πουλᾶς τὸ ἔβενο καὶ πόσο;
Τὴ νύχτα ποιὸς ἀγόρασε, γιὰ πούλημα νὰ δώσω;
Πόσο πουλᾶς τῶν δυὸ φρυδιῶν, τὰ μαῦρα τὰ τοξάρια;
Ποιὸς εἶδε καὶ ποιὸς πούλησε δυὸ ὑστερνὰ φεγγάρια;
Πόσο πουλᾶς τῶν ἄσπρων σου λαιμῶν τ' ἁγνὰ τὰ χιόνια,
Ρώτα ἕναν ἀητὸ ποὺ στοῦ βουνοῦ ζῇ τὶς κορφὲς αἰώνια.
Πόσο πουλᾶς τοῦ στήθους σου τ' ἀφροπλασμένα κίτρα;
Ὁ γάμος εἶν' ἡ ζυγαριὰ κι' ἡ Ἐκκλησιὰ πουλήτρα.
Πόσο πουλᾶς τὰ κάλλη σου καὶ τῆς τιμῆς τὰ κρῖνα;
Ἐτοῦτα εἶν' ἀπλήρωτα κι' ἀτίμητα εἶν' ἐκεῖνα.

Μ. Ἀργυρόπουλος

Ὁρκωμοσία νέων Ἀστυφυλάκων

Ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

Στὶς 8 Ἰανουαρίου αὐτοῦ τοῦ χρόνου, μὲ σεμνὴ ἁπλότητα καὶ μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα κατανύξεως καὶ εὐλαβείας, ἔγινε ἡ καθιερωμένη τελετὴ ὁρκωμοσίας 270 νέων ἀστυφυλάκων, τοῦ 190οῦ Τμήματος, στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή.

Παρέστησαν ὁ ἐξοχώτατος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸς κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικόλαος Κόκκινος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Β. Χωροφυλακῆς κ. Μακρυνιώτης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Θ. Ρακιντζῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διειθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Κορωνάκος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης, Δ. Παπακωνσταντίνου καὶ Κ. Ὑφαντῆς, οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Γ. Παπαγιάννης, Κ. Πολίτης, Κ. Σταθόπουλος, Ἀ. Ἀνδρεόπουλος, Δ. Μπαρδόπουλος, Θ. Παναγάκος καὶ ὁ Ὑγειονομικὸς Ἀστυνόμος

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγ. Καλαντζῆς ὁμιλῶν πρὸς τοὺς νέους ἀστυφύλακας.

Α' κ. Ἰ. Παπαϊωάννου, οἱ δημοσιογράφοι κ.κ. Ε. Θωμόπουλος καὶ Ἐμ. Χυσοβέργης, καὶ ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς, ἐκτὸς τοῦ προαναφερθέντος κ. Διοικητοῦ αὐτῆς, ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Π. Λυκούσης, οἱ Κοσμήτορες κ.κ. Β. Γιαννόπουλος καὶ Κ. Μπακῆς, ὁ Διοικητὴς τοῦ Παραρτήματος Νέας Φιλαδελφείας Ἀστυν. Β' κ. Κ. Γιαννούλης, ἅπαντες οἱ κ.κ. Ἐκπαιδευταὶ καὶ διδάσκοντες Ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἀπέδιδε τιμὲς καὶ ἐπαιάνιζε ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Μπουκουβάλα.

Καὶ ἡ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ ἄρχισε μὲ τὴν Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς Ὁρκωμοσίας, ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐθυμίου Ἐλευθεριάδη.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ δόκιμοι ἔδωκαν τὸν κεκανονισμένον ὅρκον πίστεως, ὑψώσαντες τὴν δεξιάν, καὶ μέσα στὴν ἀπόλυτη σιγὴ τοὺ ἐπεκράτησεν ὕστερα, διέκρινες καθαρὰ στὰ πρόσωπά τους τὴν χαρά, τὴν συγκίνηση καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ κυριαρχοῦσε στὶς καρδιές τους. Ἦταν αὐτοὶ τὸ νέο αἷμα ποὺ διοχετεύεται μέσα στὸν ἀστυνομικὸ ὀργανισμὸ καὶ ἀντιπροσώπευαν 270 καινούργιες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Διερμηνεὺς αὐτῆς τῆς συγκινήσεως ὁ μέχρι χθὲς Διοικητής τους καὶ νῦν Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης, πλησίασε στὸ μικρόφωνο γιὰ νὰ χαιρετήσῃ τοὺς μαθητάς του, γιὰ τοὺς ὁποίους ἐμόχθησε καὶ ἐκοπίασε καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους τόσο πολὺ ἀγαπήθηκε.

Ἦταν μιὰ ἱερὴ στιγμὴ αὐτή, ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ περιγραφῇ.

Μὲ τὴν καρδιὰ πλημμυρισμένη πίστι στὰ Ἰδανικὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν ἐκείνων ποὺ ἐπιτελοῦν στὸ ἀκέραιο τὸ καθῆκον τους, καὶ τὸ ξεπερνοῦν, στάθηκε ὁ γνώριμος αὐτὸς μαχητὴς ἀπέναντι ἀπ' τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του καταφανῶς συγκινημένος, γιὰ ν' ἀπευθύνῃ τὸν σύντομο αὐτὸ χαιρετισμό:

«Κύριε Ὑπουργὲ

Κύριε Ἀρχηγὲ

Μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἔτους, μὲ τὴν εὐλογία τῆς ἐκκλησίας καὶ μὲ τὶς ὁλόθερμες εὐχὲς ὅλων μας, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀποδώσω σήμερα 270 νέους ἀστυφύλακες.

Νέοι ἀστυφύλακες,

Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὴ συγκίνησί σας αὐτῆς τῆς στιγμῆς, ἀκούω καθαρὰ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιᾶς σας καὶ αἰσθάνομαι τοὺς φόβους σας.

Εἶναι πραγματικὰ ἱερὲς οἱ στιγμὲς κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ Πολιτεία ἀναθέτει τὸ λεπτότατο λειτούργημα τῆς Ἀστυνομίας στοὺς ἐκλεκτοὺς πολίτες ποὺ ἐδιάλεξε καὶ ἐξεπαίδευσε.

Τὶς στιγμὲς αὐτὲς τὶς γνωρίσαμε καὶ μεῖς πρὸ 35 ἐτῶν. Ἀλλὰ ξεκινήσαμε, ὅπως θὰ ξεκινήσετε καὶ σεῖς, μὲ θάρρος, μὲ αὐτοπεποίθησι καὶ μὲ πίστι στὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ξεκινήσαμε μὲ πλούσια αἰσθήματα ἀγάπης γιὰ τὸ λαό, τοῦ ὁποίου τὴν προστασία ἀπὸ κάθε κακὸ μᾶς ἐνεπιστεύθη ἡ Πολιτεία.

Σταθήκαμε ἀντιμέτωποι ὄχι μόνον τῶν κοινῶν ἐγκλημάτιῶν, ποὺ προσβάλλουν τὰ ἀναφαίρετα δικαιώματα τοῦ πολίτου, δηλαδὴ τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων ποὺ προσβάλλουν τὴν ὑπόστασι τῆς Ἑλλάδος, τ ῶ ν κ ο μ μ ο υ ν ι σ τ ῶ ν, τῶν ἱεροφαντῶν αὐτῶν τῶν νέων κοινωνικῶν θεωριῶν, ποὺ θέλουν νὰ καταργήσουν τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ νὰ μεταβάλλουν τὴν πατρίδα μας, τὴν αἰωνία Ἑλλάδα, σὲ μιὰ ἐπαρχία, τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας, ποὺ κυβερνᾶται μὲ ἕνα σύστημα τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὴ μεγαλύτερη παραφροσύνη ποὺ γνώρισε ποτὲ ὁ κόσμος.

Καὶ γιὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κίνδυνο αὐτό, ἐθυσίασαν τὰ νειᾶτα τους, καὶ ἔπεσαν σὰν μάρτυρες καὶ ἥρωες ἑκατοντάδες ἀστυνομικοί.

Κατὰ τὸ ἔτος 1959 θὰ στηθῇ πάνω σ' ἕνα βράχο στὸ Σουλινάρι τῶν Καλαβρύτων, ἕνας πελώριος Σταυρός, ποὺ θὰ θυμίζῃ σὲ κάθε Ἕλληνα τὴ θυσία τῶν ἀστυνομικῶν γιὰ τὰ ἰδανικὰ τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἰδανικὰ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἰδανικὰ τῆς αἰωνίας ἰδέας τῆς Ἐλευθερίας.

Αὐτοὺς ἀγαπητοί μου διαδέχεσθε· καὶ πιστεύω ὅτι ὅλοι θὰ αἰσθάνεσθε πόσο βαρειὰ εἶναι ἡ κληρονομία.

Στὴν ἐποχή μας, μιὰ τρομερὴ θύελλα ἔχει ἐξαπολυθῇ σ' ὅλο τὸν κόσμο, ποὺ προσπαθεῖ νὰ συντρίψῃ τὸν πολιτισμό μας. Ἐὰν ὅλοι μαζὶ μὲ σύμπνοια, χρησιμοποιήσουμε, ὡς μέσα ἀμύνης γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι αὐτῆς τῆς θύελλας, τὴν πίστι πρὸς τὸ Θεὸ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα, καὶ ὡς ὅπλα ἐπιθέσεως τὸ ἰδανικὸ

τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς, θὰ εἴμεθα οἱ νικηταὶ καὶ ἡ θύελλα θὰ περάσῃ».

Πυκνὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸν λόγον τοῦ κ. Γενικοῦ. Ἦταν μιὰ δίκαιη ἀναγνώρισι τῶν μόχθων του, ἦταν ἡ καρδιὰ τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς ποὺ κτυποῦσε στὸ δικό του, δημιουργικὸ ρυθμό, ἦταν τὸ σκίρτημα τῆς ψυχῆς τῶν νέων ἀστυφυλάκων... σκίρτημα εὐγνωμοσύνης, πίστεως καὶ λατρείας.

Μετὰ τὸν κ. Γενικό, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀκούραστος καὶ ἄξιος 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικόλαος Κόκκινος, ποὺ μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν χρι-

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτης ὁμιλῶν πρὸς τοὺς νέους ἀστυφύλακας.

στιανικὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν Πόλεων, εἶπε τὰ ἑξῆς παραστατικά, καταχειροκροτηθείς:

«Σεβαστέ μοι Κύριε 'Υπουργέ,

Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς διότι μοὺ δίδεται σήμερον ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ καὶ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος πρὸς 'Υμᾶς, διότι χάρις εἰς τὰς ὑμετέρας προσπαθείας καὶ τὴν ὑμετέραν ἀδιάπτωτον ἐπιμονὴν ἐπετεύχθη ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν κατωτέρων ὀργάνων τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

Σήμερον τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα δέχεται τοὺς πρώτους ἐκλεκτοὺς καρποὺς τῶν προσπαθειῶν σας τούτων, οἵτινες ἐξυπηρετοῦσιν ὄχι μόνον τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν 'Ελληνικὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Νέοι 'Αστυφύλακες,

'Υπὸ τὰς εὐλογίας τῆς 'Εκκλησίας καθίστασθε ἀπὸ σήμερον μέλη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι αἱ καρδίαι ὅλων σας θὰ εἶναι πλήρεις χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας διὰ τοῦτο.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα εἶναι εἷς ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους κρατικοὺς ὀργανισμοὺς θεμελιωθεὶς ἀπὸ ἀγῶνας καὶ θυσίας τῶν πρωτοπόρων μελῶν του, χάρις τῶν ὁποίων κατέκτησε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς ὑπηρετοῦντας σήμερον εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἀνήκει ἡ ὑψηλὴ τιμὴ ν' ἀποτελῶμεν τοὺς συνεχιστὰς τῆς λαμπρᾶς ταύτης παρακαταθήκης, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρήσωμεν καὶ νὰ παραδώσωμεν ἀμείωτον εἰς τοὺς ἐπιγενομένους.

Σεῖς ἀποτελεῖτε τὴν πλειονότητα τῶν μελῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἡ συμβολή σας εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Σώματος ἵνα ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὴν ἔναντι τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας ἀποστολήν του εἶναι σοβαρωτάτη.

Ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ ἀποτελοῦν τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ σεῖς εἶσθε οἱ πόδες δι' ὧν κινεῖται οὗτος καὶ αἱ χεῖρες δι' ὧν δρᾷ.

Σεῖς ἀποτελεῖτε τὰς πύλας τῶν αἰσθήσεων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ, δι' ὑμῶν ἀναπνέει, βλέπει, ἀκούει, ἅπτεται, ὀσφραίνεται, αἰσθάνεται γενικῶς καὶ ἀντιλαμβάνεται ὁ Ἀστυνομικὸς Ὀργανισμός.

Σεῖς ἀποτελεῖτε τὰς κεραίας δι' ὧν τροφοδοτεῖται ὁ δέκτης τῆς συλλογῆς τῶν ἀστυνομικῶν πληροφοριῶν καὶ τὰ ὄργανα δι' ὧν ἀξιοποιοῦνται αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἀστυνομικοῦ μηχανισμοῦ.

Σεῖς ἀποτελεῖτε τὸ ἀσφαλὲς βάθρον, τὸ σταθερὸν θεμέλιον ἐφ' οὗ στηρίζεται τὸ ὅλον ἀστυνομικὸν οἰκοδόμημα.

Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων σας ἐξέρχεσθε δι' ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας σας μόνοι σας, ἄνευ τῆς ἀμέσου ἐπιβλέψεως τῶν προϊσταμένων σας, ἐν τῇ ἐνασκήσει δὲ ταύτης ἐκπροσωπεῖτε ὁλόκληρον τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῆς Πολιτείας.

Ἀσκεῖτε ὄθεν λειτούργημα καὶ οὐχὶ ἐπάγγελμα, καὶ τοιαύτην ἔννοιαν πρέπει νὰ ἀποδίδετε εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων σας.

Σᾶς ἔχει ἀνατεθῇ ἡ μέριμνα καὶ ἡ προστασία τῶν κυριωτέρων ἀγαθῶν τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας.

Καὶ παρὰ μὲν τῆς Πολιτείας σᾶς ἔχει ἀνατεθῇ ἡ προάσπισις τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, παρὰ δὲ τῆς Κοινωνίας ἡ προστασία τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν της.

Διὰ τὴν κατάρτισίν σας πρὸς ἐκπλήρωσιν τόσον ὑψηλῶν καθηκόντων, ὑπῆρξεν βεβαίως βραχὺς ὁ χρόνος τῆς ἐκπαιδεύσεώς σας ἐν τῇ Σχολῇ, ἔχω ὅμως τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς, ἐκτιμῶντες τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας τοῦ Σώματος, κατέβαλον ἐξαιρετικὰς προσπαθείας καὶ ἐπιμέλειαν ὥστε νὰ ὁλοκληρώσητε τὴν ἐπαγγελματικήν σας κατάρτισιν ἐν τῇ Σχολῇ καὶ νὰ σᾶς ἀποδώσουν ὡρίμους πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰσερχόμενοι σήμερον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀποδύεσθε πλήρεις προθυμίας ὡς καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων σας.

Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ σᾶς δώσω ὀλίγας συμβουλάς.

Κατ' ἀρχὴν σᾶς συνιστῶ νὰ ἐπιδιώκετε πάντοτε νὰ εἶσθε ὑλικῶς αὐτάρκεις.

Ἡ σημερινὴ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις κοντὰ εἰς ὅλας τὰς ἐθνικὰς προσπαθείας της ἐπεδείξατο ἰδιαιτέραν μέριμναν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ ἡμῶν ἰδιαιτέρως.

Ὁ σημερινὸς κ. Ὑπουργὸς Ἀσφαλείας, ἔμπλεος ἰδιαιτέρας αἰσθηματικότητος καὶ στοργῆς πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς τῶν προσφάτων οἰκονομικῶν βελτιώσεων τοῦ μισθολογίου τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, εἶμαι δὲ εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι συνεχίζει ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐπιμονήν του πρὸς περαιτέρω βελτίωσιν τούτου, ἰδίᾳ διὰ τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα.

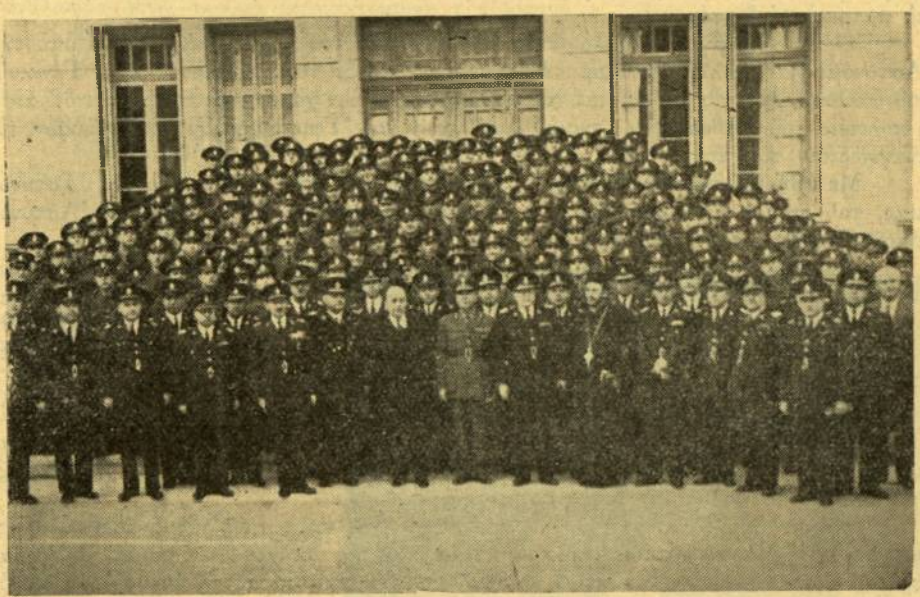
Διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑλικῆς ταύτης αὐταρκείας πρωτεύοντα ρόλον παίζει ὁ ἰδιωτικὸς βίος σας.

Πρέπει νὰ καθωρίσητε σταθερὰν ἰσοσκέλισιν τῶν ἐξόδων σας πρὸς τὰ ἔσοδά σας.

Τὴν σοβαρωτέραν ἀναταραχὴν τοῦ ἰσοζυγίου τούτου ἐπιφέρει κυρίως ὁ ἀσυλόγιστος γάμος τὸν ὁποῖον ἐπιχειροῦν, εὐτυχῶς ὀλίγοι ἐξ ὑμῶν, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου, ὅστις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ τοῦ Σώματος.

Τὰ ἐπακόλουθα τῆς ἀσυνέτου ταύτης πράξεως εἶναι λίαν δυσάρεστα καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα.

Δὲν δύνανται ν' ἀνταπεξέλθουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐγγάμου βίου καὶ ἡ καθι-

'Ο 'Υφυπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, 'Ο 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας κ. Ν. Κόκκινος καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτης ἐν μέσῳ τῶν ὁρκισθέντων νέων ἀστυφυλάκων.

στῶσι μαρτυρικὴν τὴν διαβίωσίν των ἢ ἐκτρέπονται εἰς πράξεις αἵτινες ἐκθέτουν καὶ αὐτοὺς καὶ τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα.

Συνιστῶ νὰ εἶσθε εὐγενεῖς πρὸς τοὺς πολίτας, πρὸς πάντας τοὺς πολίτας ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς τάξεως, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων σας.

"Ενα Γαλλικὸν ρητὸν λέγει : «'Η εὐγένεια ὑποχρεώνει».

Τέλος σᾶς κάμνω θερμὴν σύστασιν νὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψει σας ὅτι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα εἶναι «ὑπηρέται τοῦ πολίτου».

'Ο ὅρος «ὑπηρέται τοῦ πολίτου» δὲν εἶναι καθόλου ὑποτιμητικός. 'Ο ἴδιος ὁ θεμελιωτὴς τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως, ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὅταν κατάκοπος εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν ὅπου ἐπρόκειτο νὰ φιλοξενηθῇ καὶ ἐπεχείρησαν νὰ πλύνουν τοὺς πόδας του δὲν ἐδέχθη εἰπὼν «οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι».

Αὐτὴν τὴν ἀποστολὴν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δηλαδὴ νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν πολίτην.

"Ινα δὲ εἴμεθα συνεπεῖς πρὸς ταύτην πρέπει νὰ εἴμεθα παντοῦ καὶ πάντοτε σύμβουλοι, ὁδηγοὶ καὶ συμπαραστάται του.

'Ο πολίτης πρέπει νὰ θεωρῇ φίλον του τὸν ἀστυνομικόν.

Τότε καὶ μόνον τότε, ἡ 'Αστυνομία θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν

καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κοινωνίας ἀπαραιτήτου διὰ τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι νέαι ἡμέραι καλλίτεραι ἔρχονται διὰ τὴν Ἀστυνομίαν μας, σᾶς εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς ἀρχομένην σήμερον σταδιοδρομίαν σας».

Μετὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸν, πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, γενόμενος ἀντικείμενον ζωηρῶν καὶ θερμοτάτων ἐκδηλώσεων θαυμασμοῦ καὶ ἀγάπης ἐκ μέρους τόσον τῶν νέων ἀστυφυλάκων, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων.

Ὑπῆρξεν ἄριστος χειριστὴς τοῦ λόγου ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἀπέδειξε, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, τὴν ἀγάπη του γιὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνίζεται μὲ πατρικὸν ἐνδιαφέρον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξεδήλωσε τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς πολύμορφον ἔργον καὶ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Γενικοῦ, τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς ἱκανότητες, εἰπὼν χαρακτηριστικῶς ὅτι δι' αὐτὸ ἡ πολιτεία τοῦ ἀνέθεσε τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἔργων του.

Μὲ ἐνθουσιασμὸν ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς γιὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ ὁποίου ἀπένειμε δημοσίως εὔφημον μνείαν, γιὰ ὅσα ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐπετέλεσε καὶ ἐπιτελεῖ.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀνεφέρθη εἰς τὴν προσωπικὴν συμπάθειαν καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας μας, λαοφιλοῦς κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ. Τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦ λόγου του ἐχειροκροτήθη μὲ θύελλαν κυριολεκτικῶς ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους ὅλων τῶν παρευρεθέντων, ὑπὲρ τοῦ ἀξίου Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐτόνισεν ὁ κ. Ὑπουργός, νυχθημερὸν ἐργάζεται γιὰ τὴν ἐπίλυσι ὅλων τῶν φλεγόντων ζητημάτων τοῦ λαοῦ μας, καὶ εἰδικώτερον ἰδιαιτέραν μέριμναν καταβάλλει γιὰ τὴν ἐπίλυσι τῶν ζητημάτων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τῶν ὁποίων τὸ πολύτιμον ἔργον ζωηρῶς ἀναγνωρίζει.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργός, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς νέους ἀστυφύλακας, ὑπεγράμμισε παραστατικῶς τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τους, συστήσας ἀγάπην πρὸς τὸ κοινόν, ἐπιείκειαν καὶ καλωσύνην, καὶ ἐξάρας τὸ πολυσχιδές, πολύμορφον καὶ δύσκολον ἔργον τοῦ ἁπλοῦ ἀστυφύλακος.

Τέλος ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ εὐχήθηκε εἰς τοὺς νεοεξερχομένους εὐημερίαν καὶ προκοπήν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἐπὶ πολλὰ λεπτά, ἡ ἀτμόσφαιρα ἐδονεῖτο ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ ἐκδηλώσεις ἀγάπης πρὸς τὸν ἄξιον Ἡγέτην τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἐπίλεκτον στέλεχος τῆς σημερινῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, κ. Εὐάγγελον Καλλαντζῆν.

Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν νεοεξερχομένων τῆς Σχολῆς, καὶ τῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀστυφυλάκων, πρὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ τῆς Ἡγεσίας τοῦ Ἀστυν. Σώματος, μετὰ τὴν ὁποία προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ πρὸς τοὺς παρισταμένους.

Ἔτσι ἔληξεν ἡ ὁμορφη αὐτὴ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νέων ἀστυφυλάκων, κλείνοντας μαζὶ ἕνα δημιουργικὸ κεφάλαιο δραστηριότητος τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, οἱ ὁποῖες σήμερα, πλήρως συγχρονισμένες καὶ ἀναδιοργανωμένες, ἀποτελοῦν ἕνα φωτεινὸ πνευματικὸ κέντρο καὶ μαζὶ μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Δικαιοῦται ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης νὰ εἶναι ὑπερήφανος γιὰ ὅσα ἐπετέλεσεν, γιὰ τὴν πνευματικὴ ἄνοδο καὶ τὸν πλήρη ὑλικό, ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ ἐξοπλισμὸ τῶν Σχολῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εὐχόμεθα στοὺς νέους ἀστυφύλακες καλὴ πρόοδο καὶ κάθε προκοπή.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

Τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας στὴ Σχολή...

Ὑπὸ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. **ΣΠ. ΠΗΛΟΥ**

Ἰανουάριος 1959.

Εἶναι ἕνα βράδυ ἥσυχο, σιωπηλό, πλημμυρισμένο γαλήνη...

Πάνω ἀπ' τ' ἀντικρινὸ βουνὸ τὸ φεγγάρι, μονάχο του καὶ νυσταγμένο, γλυστρᾷ ἀνάλαφρα στὴν σκούρα ἀπεραντωσύνη τ' Οὐρανοῦ...

Φτωχικὴ εἶναι ὁλόγυρα ἡ σκηνοθεσία τῆς φύσης... Καὶ κάπως μελαγχολική...

Ὅλα σωπαίνουν... ὅλα κοιμοῦνται... ὅλα ἔχουν πνιγῆ μέσα στὴν ἄφωνη νύχτα.... Μονάχος ἐγώ, μέσα στὴ φτωχικὴ καμαρούλα μου, στέκω ἄγρυπνος καπνίζοντας ἕνα τσιγάρο...

Κάποιο κάδρο δίπλα μου, πάνω στὸν τοῖχο, εἶναι ὁ μόνος μου σύντροφος, καθὼς μὲ τὰ ἁπλᾶ του χρώματα ξαναζωντανεύει ἕνα παληὸ παραμύθι...

Τὸ παραμύθι τῆς ζωῆς.

Χτὲς μπῆκε ὁ καινούργιος χρόνος μὲ θόρυβο, μὲ φωνὲς καὶ ξεφαντώματα... Μὰ σήμερα, ἀπόψε, ἐτούτη τὴν μεταμεσονύκτια στιγμὴ ὁ σάλος κόπασε... καὶ μόνο τὸ καινούργιο καλλαντάρι τοῦ γραφείου μου θυμίζει τὴν ἀλλαγή...

Ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Κόκκινος μετὰ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου κατὰ τὴν τελετὴν τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας εἰς τὴν Σχολήν.

Ἡ νύχτα μὲ κυκλώνει αἰνιγματική... Αὔριο θὰ ξημερώσῃ μιὰ καινούργια μέρα, μιὰ καινούργια ζωή...

Κι' ἡ νύχτα φεύγει ὁλόχαρη... Ἀκούγεται ἀπὸ μακρυὰ ἕνα τραῖνο ποὺ σφυρίζει μονότονα... Κι' ὕστερα καὶ πάλι σιωπή... Μονάχα τὸ φεγγάρι, ἐκεῖ ψηλά...

Θέλω νὰ γαληνέψω... νὰ ρεμβάσω σὰν πρῶτα... Μά, δὲν τὰ καταφέρνω... Ἐκεῖνοι ποὺ γράφουν, ἔχουν αὐτὴν τὴν ἀδυναμία... Κάποτε τὸ χέρι σταματᾷ... Μονάχα ἡ καρδιὰ φλυαρεῖ... Κι' ὅμως! Δὲν προφταίνεις νὰ τὴν ἀκούσῃς... Ἂς στα θῶ λοιπὸν στὴν Πρωτοχρονιά... Σημαντικὸ γεγονὸς στὴν ἀνθρώπινη ζωή...

Πρωτοχρονιὰ χτὲς τὰ μεσάνυχτα... Κάτι ἄλλαξε μέσα στὴν πλάση... Ἕνα νούμερο... Κι' ὕστερα;... Τί ὕστερα; Ἀστεῖο θἄταν νὰ φιλοσοφήσω!... Χτὲς λοιπὸν ἦταν Πρωτοχρονιά... Καλὰ θὰ τὰ περάσατε ἐσεῖς... Ἔτσι δὲν εἶναι; Σὲ κάποιο ρεβεγιὸν θὰ βρεθήκατε... Ἴσως λίγο χαρτάκι, ἡ βασιλόπιττα καὶ γλέντι ὕστερα...

Ἂς σᾶς διηγηθῶ κι' ἐγὼ πῶς πέρασα τὴν Πρωτοχρονιά μου, μιὰ καὶ μοῦ τὸ ζητᾶτε τακτικά...

Χτές... Ἂς ξαναζωντανέψῃ ὁλόλαμπρο ἀπόψε...

Κλείνω τὰ μάτια... Σβήνω τὸ φῶς... Ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ σβήσω καὶ τὸ φεγγάρι!!!... Ἔτσι μέσα στὴν ἀπόλυτη γαλήνη ἂς ἔρθῃ νὰ μὲ κυκλώσῃ ἕνα ὄνειρο..

Ἕνας ἀγέρας σηκώθηκε... Καὶ σέρνει ἐδῶ κι' ἐκεῖ τὰ πεταμένα χαρτιὰ καὶ φύλλα τοῦ δρόμου... Ἐτοῦτος ὁ ἀγέρας ξεπλένει τὴν καρδιά μου ἀπὸ κάθε ρύπο, καὶ μὲ στροβιλίζει μέσα σ' ἕνα γρήγορο χορό...

Τότες θυμᾶμαι!!!...

Μὲ κυκλώνουν φῶτα, ἀκούω φωνές, βλέπω ντεκὸρ γουστόζικα... ξαναζῆ ἡ χτεσινὴ ἡ νύχτα... Ἐκείνη ποὺ ἔζησα στὴ Σχολή... Γιατὶ στὴ Σχολὴ πέρασα τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιᾶς... Ἐκεῖ δόθηκε μιὰ ἀκόμα μεγαλόπρεπη κι' ἀξέχαστη γιορτή... Ἡ γιορτὴ τῆς Βασιλόπιττας...

Ὁ Διευθυντής μας ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης, εἶχε γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸ λόγο... Ἔκανε καὶ πάλι τὴ Σχολὴ κομψὸ κεντράκι πολυτελείας καὶ χάρισε στοὺς καλεσμένους του στιγμὲς ἀληθινῆς πρωτοχρονιάτικης εὐτυχίας...

Πρὶν λίγες μέρες, ἐν ὄψει τῆς Πρωτοχρονιᾶς, εἶχε σταθῆ νὰ σχεδιάσῃ τὸ γιορταστικὸ σύνολον τῆς Σχολῆς, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν ἕνα σωρὸ ὄμορφες λεπτομέρειες...

Ἡ Σχολὴ συνέχισε τὴν παράδοση, ποὺ δημιούργησεν ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης στὰ χρόνια τῆς Διοικήσεώς του... Χρυσῆ ἐποχὴ θὰ μείνῃ γιὰ πάντα στὴν ἱστορία τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν...

Ἀψηφῶντας κόπους, ὑπερνικῶντας τὸ ἐμπόδιο τοῦ χώρου, ξέροντας καλὰ-καλά, ὅσον κανεὶς ἄλλος, τὰ μυστικὰ τῆς Δημιουργίας, ἔφτειαξε τὴν Αἴθουσα, τὸ προαύλιο, τοὺς διαδρόμους σ' ἕνα πολύτιμο καλλιτεχνικὸ σύνολον... Ἐσκηνοθέτησε ξανὰ ὅλους τοὺς χώρους μὲ ἁπλᾶ ντεκὸρ καὶ μικρά, καλαίσθητα μπιμπελώ, ὥστε τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἡ Σχολὴ νὰ φαντάζῃ, νὰ ξεχειλίζῃ ἀρχοντιά, ν' ἀστράφτῃ καὶ νὰ γαληνεύῃ τὴν καρδιὰ τοῦ ἐπισκέπτη. Τίποτε δὲν ἔμεινε ἔξω ἀπ' αὐτὴν τὴν φιλότεχνη σκηνοθεσία... Εἰκόνες, διακοσμητικὰ μπιμπελώ, γιορταστικὰ πανώ, ζωγραφιές... Κι' ἀκόμα τὸ ὁμορφοστολισμένο δέντρο καὶ ἡ καλαίσθητη κι' ἁρμονικὴ διάταξη τῶν τραπεζιῶν, ποὺ ἄλλαξαν τὴν ὄψη τῆς Αἰθούσης...

Ἔτσι λίγο πρὶν τὶς 10 τὸ βράδυ ἡ Σχολὴ εἶχε πάρει, κάτω ἀπὸ τὰ ἐπιδέξια χέρια του, τὴν ταιριασμένη μορφὴ τῆς χαρᾶς... Ἀποροῦσαν ὅσοι ἔβλεπαν γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Σχολή... Σχόλια θαυμασμοῦ ἀκούστηκαν ἀπὸ παντοῦ... Ἡ προεργασία εἶχε τερματισθῆ...

Ἔτσι στὶς 10 τὸ βράδυ μέσα στὴν κατάμεστη ἀπὸ κόσμο καὶ φῶτα Αἴθουσα εἶχε θρονιαστῆ ἡ χαρά, στὴν πιὸ ραφιναρισμένη της μορφή...

Ἦρθε ὕστερα τὸ μενοῦ... Ἦρθε τὸ πλούσιο, τὸ ἀρχοντικό, τὸ μερακλίδικο πιάτο νὰ συμπληρώσῃ τὸ γλέντι καὶ νὰ τὸ κρατήσῃ μέχρι ἀργὰ-ἀργὰ τὸ πρωΐ...

Τίποτε δὲν ξεχάστηκε... Καμμιὰ παράλειψη δὲν παρατηρήθηκε... Καμμιὰ ἀταξία...

Γι' αὐτὸ ὅταν ἔφυγαν τὸ πρωΐ οἱ καλεσμένοι μας εἶχαν πάρει μαζί τους μίαν ἀνάμνηση ἀξέχαστη, εἶχαν ζήσει ἕνα θαυμάσιο πρωτοχρονιάτικο πανηγύρι, ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ παρουσίασε τὴν Πρωτοχρονιὰ ἡ κοσμικὴ Ἀθήνα...

Κι' οἱ καλεσμένοι μας ἦταν πολλοὶ καὶ διαλεχτοί... Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Δ. Βρανόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Κόκκινος, ὁ Ταξίαρχος Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀδ. Τζαβέλλας, ὁ τέως Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν κ. Δ. Κόλλιας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Θ. Ρακιντζῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Α. Κανελλόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδ/νσεως Γεν. Ἀσφαλείας κ. Ε. Καραμπέτσος, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Παντείου Σχολῆς κ.κ. Ι. Παπαζαχαρίου καὶ Δ. Σταύρου, ὁ Ἰατροδικαστὴς κ. Δ. Καψάσκης, ὁ τέως Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς καὶ βουλευτὴς κ. Ν. Μπουραντᾶς, ὁ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου κ. Σ.

Γαλανός, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς κ.κ. Τούσης, Γλυκοφρύδης, Δεμερτζῆς, ὁ Δ/ντὴς κ. Ἀργυράκης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ. κ. Χ. Μπεκιάρης, Π. Πουλικάκος, Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

***

Τὸ γλέντι ἄρχισε στὶς 10 μὲ τὴν θαυμάσια ὀρχήστρα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δημιούργημα κι' αὐτὸ τοῦ κ. Ἀρχιμανδρίτη... Διηύθυνε ὁ ἐκλεκτὸς Μαέστρος—Ὑπαστυνόμος κ. Μπουκουβάλας... Κι' ὕστερα συνεχίστηκε μ' ἕνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα...

Ἀλήθεια!!!... Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ λάβουν μέρος σ' αὐτὸ τὸ ὁλονύκτιο πρόγραμμα τῆς Σχολῆς τόσοι πολλοὶ καλλιτέχνες, μιὰ τέτοια νύκτα ποὺ ὅλα τὰ κέντρα εἶναι γεμᾶτα καὶ ποὺ ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος θεωρεῖται ἀπόλυτα «ἀγκαζαρισμένος»;... Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἐρώτημα, ποὺ μόνον ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης ξέρει τὴν ἀπάντησή του... Ὅλος ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος τὸν θαυμάζει, τὸν λατρεύει, τὸν ἐκτιμᾷ... Γι' αὐτὸ στὸ πρωτοχρονιάτικο προσκλητήριό του ἔσπευσαν ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἕνα σωρὸ καλλιτέχνες νὰ δώσουν τὸ παρόν, τὸ ὄμορφο μουσικό τους παρών, γιὰ τὸ ὁποῖον ἡ εὐγνωμοσύνη μας εἶναι ἀπέραντη.

Συνθέτες, συγγραφεῖς, ποιητές, καλλιτέχνες τῆς πρόζας καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως, φίρμες τοῦ τραγουδιοῦ, προσωπικότητες τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου ἔσπευσαν νὰ βρεθοῦν κοντά μας, ἀποδεικνύοντας ἔτσι τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, ποὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἔγινε πνευματικὸ κέντρο, φέρνοντας κάθε μέρα κοντὰ στὴν Ἀστυνομία ἕνα σωρὸ φίλους...

Μιὰ βαρειὰ πνευματικὴ κληρονομία ἐγκαταλείπει στοὺς διαδόχους του ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης. Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του λούστηκε στὸ φῶς τῆς Δημιουργίας. Ἔργα, ἀτέλειωτα ἔργα... Ἔργα ὑλικά, πνευματικά, ἠθικὰ εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Σχολῆς στὴν τελευταία πενταετία. Ἡ διδαχὴ συμπαρακολουθεῖται ἀπ' τὴν τέρψη καὶ ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἐξύψωση. Τὸ ἀστυνομικὸ φρόνημα ἀναπτερώνεται. Ἡ σχολικὴ ζωὴ κινεῖται σ' ἕνα συγχρονισμένο ρυθμό, ἄξιο τῆς ἱστορίας καὶ τῶν παραδόσεων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Κι' ὅλα αὐτὰ παράλληλα μὲ τὴν ἐπιστημοτεχνικὴ κατάρτιση τῶν δοκίμων ποὺ ἔχει τεθῆ σὲ νέες ἀξιόλογες βάσεις.

Μιὰ ἁλυσίδα τεράστια ἀπὸ ἐπιτεύγματα πάνω σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Καὶ ὅλα μαζὶ ἐξυπηρετοῦν τὸν ἴδιο, τὸν κοινὸ ἐκπαιδευτικὸ σκοπὸ μιᾶς ἀρτιωτέρας καὶ ὅσο τὸ δυνατὸν πληρεστέρας προγραμματισμένης Διδασκαλίας.

Καὶ οἱ χοροὶ τῆς Σχολῆς, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἐκπαιδευτικῆς σκοπιμότητος, προσφέρουν ὕψιστες ὑπηρεσίες στοὺς δοκίμους, ἀλλὰ καὶ στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα γενικώτερα.

Μά, ἂς ξαναγυρίσουμε στὸ πρωτοχρονιάτικο γλέντι τῆς Σχολῆς, ποὺ ὅπως εἴπαμε ἄνοιξε μὲ τὴν ὀρχήστρα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ὕστερα συνεχίστηκε μὲ χορό... Ἦταν τὸ πρῶτο ξέσπασμα τοῦ κεφιοῦ... ἐνῷ ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν οἱ πρῶτοι χορταστικοὶ μεζέδες, κρασὶ καὶ μπύρες...

Καὶ ὁ χορὸς ἔγινε πιὸ ρωμαντικὸς μὲ τὸ χαμήλωμα τῶν φώτων καὶ μὲ τὸν Πᾶνο Ἀναστασόπουλο μὲ τὴν κιθάρα του στὸ μικρόφωνο... Τὸν συνώδευε ὁ ἀκκορντεονίστας Κώστας Αἰγινίτης. Ἕνα ὄμορφο ντουέττο, ἕνα διαλεχτὸ ντουέττο, ἐνῷ τὰ ζευγάρια σφιχταγκαλιασμένα εἶχαν παραδοθῆ σ' ἕνα ἀτέλειωτο, μεθυστικὸ χορό...

Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης, πανταχοῦ παρών, ἦταν ἡ κεντρικὴ μορφὴ τῆς γιορτῆς... Καὶ τὸ γλέντι ἄρχισε νὰ ζεσταίνεται, καὶ ἡ χαρὰ νὰ κυριαρχῇ...

Ὕστερα ἐγίνηκε σιωπή, καὶ μιὰ ἐκλεκτὴ Ἑλληνίδα βεντέττα, μπριόζα καὶ ἀγαπημένη, ἡ Ζαΐρα, πλησίασε στὸ μικρόφωνο καὶ ξεσήκωσε ἕνα ἀληθινὸ πανζουρλισμὸ κεφιοῦ...

Σὲ ταχὺ ρυθμὸ συνεχίστηκε τὸ γλέντι... καὶ πάλι μὲ τὴν ὀρχήστρα μας, σὲ πικάντικους χορευτικοὺς σκοπούς...

Χειροκροτήματα καὶ καλαμπούρια, φωνὲς καὶ ἀνέκδοτα, αὐτοσχέδια καλλιτεχνικὰ νούμερα καὶ ἐξαιρετικὴ περιποίησις δημιούργησαν τὸ μεθυστικὸ περιβάλλον τῆς χαρᾶς...

Ὅταν, σὲ λίγο, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο ἡ χιλιοαγαπημένη καὶ γλυκειὰ Γιώτα Λύδια, μὲ τὴν βελούδινη φωνή της, καὶ μὲ τὸν γνωστὸ Μαέστρο καὶ συνθέτη Ἄκη Σμυρναῖο στὸ πιάνο... Ξεσπᾷ θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ἡ Γιώτα σκορπᾷ μιὰ πανέμορφη συγκίνηση ὁλόγυρα... Τραγουδᾷ καὶ γιομίζει τὸ χῶρο ὅλο ρεμβασμό... Γι' αὐτὸ δίκαια καταχειροκροτεῖται.

Ὅμως ἔχουν πλησιάσει τὰ μεσάνυχτα, καὶ ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης ἁπλᾶ-ἁπλᾶ καὶ ἐπιδέξια χειρετᾷ τοὺς καλεσμένους του μὲ πρωτοχρονιάτικες εὐχές, καὶ ἀρχίζει τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας, ἀφοῦ ἀναβοσβήνουν τὰ φῶτα τρεῖς φορὲς συμβολικά, γιὰ τὸ καλωσόρισμα τοῦ καινούργιου χρόνου...

Ἕνας-ἕνας οἱ καλεσμένοι μας βιάζονται νά...ξεψαχνίσουν τὸ κομμάτι τῆς Βασιλόπιττας, μὲ τὴν κρυφὴ ἐλπίδα ὅτι θὰ βροῦν τὰ χρυσᾶ νομίσματα...

Τυχεροὶ ἐφέτος ἀναδείχτηκαν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑποδ/νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ἡ Κα Κόλλια, σύζυγος τοῦ κ. τέως Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἡ Δνὶς Ἄννα Ρακοπούλου, ἡ κ. Τριάντη, σύζυγος δοκίμου Ὑπαστυνόμου καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἀσυρματιστῶν κ. Ἠλίας Κροκιδᾶς.

Μετὰ τὴν διανομὴ τῆς Βασιλόπιττας προστέθηκε στὴν καλλιτεχνικὴ συντροφιά μας ἕνας καλὸς-καλός μας φίλος ὁ κ. Χρῖστος Πύρπασσος, ποὺ ἐνθουσίασε μὲ τὰ ἀνέκδοτά του καὶ τὶς ἔμμετρες εὐχές του.

Καὶ ὁ χορὸς συνεχίστηκε, ἐνῷ τὸ κέφι ἔφτανε στὸ ζενίθ του. Κανεὶς δὲν στάθηκε παραπονεμένος. Ὅλοι γλεντοῦσαν, χόρευαν, χαίρονταν ἀξένοιαστοι τὸ ὄμορφο, τρικούβερτο ἐτοῦτο πρωτοχρονιάτικο γλέντι.

Μιὰ ἀλησμόνητη ἀστυνομικὴ ρεβεγιόν, μὲ πληθωρικὴ χαρὰ καὶ κέφι ποὺ ἠλέκτρισε τοὺς πάντας.

Τὰ μεσάνυχτα πέρασαν... ὁ καινούργιος χρόνος εἶχε φτάσει... Καὶ μέσα στὴν ὄμορφη καὶ πολύχρωμη Αἴθουσα τῆς Σχολῆς εἶχε ξεσπάσει ἕνα τρικούβερτο γλέντι... Καίγονταν τὸ πελεκούδι, ἐνῷ οἱ καλλιτέχνες ἐξακολουθοῦσαν νὰ καταφθάνουν ἀπὸ παντοῦ, πρόθυμοι συμπαραστάτες καὶ φίλοι ἑνὸς μεγάλου ἔργου...

Τώρα ὁ διαλεχτὸς Παντέλλος, ποὺ ξεσηκώνει φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ, ὕστερα ὁ Τώνης—Τέρης μὲ μιὰ Γερμανίδα τραγουδίστρια, λίγο ὕστερα ὁ Καρανικόλας...

Καὶ πάλι χορός... καὶ πάλι ἡ ὀρχήστρα... Κι' ὕστερα ὁ βασίλισσα τοῦ γέλιου, ἡ Μεγάλη μας Καλλιτέχνις, ἡ κοσμοαγαπημένη Γεωργία Βασιλειάδου. Γέλοια ἠχηρὰ ἀκούγονται ἀπὸ παντοῦ, σπαρταριστὰ χαχανητά, σωστὸ πανδαιμόνιο...

Μιὰ παρένθεση εὐθυμίας ἐτούτη... κι' ὕστερα καὶ πάλι χορός...

Κόντευαν δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα, κι' ὅλα ἔδειχναν ὅτι τὸ γλέντι θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας... Οἱ μεζέδες ἐξακολουθοῦσαν νὰ πηγαινοέρχωνται, μαζὶ μὲ μπύρες καὶ λογιῶν-λογιῶν κρασιά. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε ζεσταθῇ σὲ μεγάλο βαθμό, καὶ οἱ καλεσμένοι μας εἶχαν ξεχαστῇ σ' ἕνα πικάντικο μεθύσι χοροῦ, μουσικῆς, τραγουδιοῦ καὶ χρωμάτων...

Τώρα ὁ ἐξαιρετικὸς Θᾶνος πλησιάζει στὸ μικρόφωνο... Εἶναι μιὰ ὄμορφη, ἐτούτη, καλλιτεχνικὴ προσφορά, γνωστοῦ κοσμικοῦ Κέντρου τῆς Πρωτεύουσας... Τραγουδᾷ καὶ μεταφέρει τὴ φαντασία σ' ἄλλα μέρη, μακρυνά, παραμυθένια, ἄπιαστα... Ταξιδεύει τὴν καρδιὰ σὲ χῶρες πρωτόγνωρες, λουλουδιασμένες...

Τὸν διαδέχεται ἡ ὀρχήστρα... Ὄχι ἡ Ἀστυνομική... Μιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς ὀρχῆστρες ποὺ ἔλαβαν μέρος στὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα τῆς Ἀστυνομικῆς Πρωτοχρονιᾶς...

Καὶ πάλι τὰ ζευγάρια σφιχταγκαλιάζονται... Καὶ πάλι στροβιλίζονται στὴ δίνη μιᾶς ἀπαλῆς μουσικῆς... Χορεύουν ὅλοι... Ἡ Κυρία Ἀρχιμανδρίτου, ὁ κομψὸς Νάκης, οἱ πάντες...

Κι' ὕστερα μιὰ μουσικὴ παρένθεση... Ὁ Τώνης Κωνσταντόπουλος... Ξετρελλαίνονται καὶ καταχειροκροτοῦν ὅλοι... Καὶ ἰδίως ὁ θηλυκόκοσμος, ποὺ τὸν ἀγαπᾷ ξεχωριστά... Κι' εἶχε ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἡ Σχολὴ τὶς πιὸ διαλεχτὲς καὶ ἀντιπροσωπευτικὲς μορφὲς τοῦ «ἀσθενικοῦ» (λεγομένου, ἀλλὰ μὴ ὄντος) φύλου... Κομψὲς Ἀθῖδες, εὐγενικὲς κυρίες, μάτια γλυκά, πρόσωπα Ἑλληνικὰ γαληνεμένα... Τὸ θηλυκὸ στοιχεῖο ἔδωκε τὴν νότα τῆς ζωντανῆς ὁμορφιᾶς στὴ συγκέντρωσή μας...

Ἀκόμα ἕνα τραγουδάκι, ἀκόμα μιὰ γουλιὰ κρασάκι, ἀκόμα ἕνα μεζεδάκι, κι' ὕστερα καὶ πάλι χορός, μὲ ἄλλη τώρα ὀρχήστρα...

Κι' ὕστερα ξανὰ χορὸς μὲ τὸν Σταῦρο Μπαλαγούρα στὸ ἀκκορντεόν...

Ἀλλά, ἀρκετά... Λίγο τραγούδι τώρα... Μιὰ Ἀμερικανίδα, ἀττραξιὸν νυκτερινοῦ κέντρου, τραγουδάει χορεύοντας μοντέρνα τραγούδια καὶ καταχειροκροτεῖται...

Μά, σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ αἴθουσα σείεται ἐκ θεμελίων... Χειροκροτοῦν ἀκόμα κι' οἱ σερβιτόροι... Εἶναι ὁ διαλεχτὸς φίλος τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ὁ Τάκης Μηλιάδης... Καὶ ὁ ὑπέροχος ἐτοῦτος πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου μας, παραλαμβάνει τοὺς καλεσμένους μας καὶ τοὺς βγάζει νὸκ-ἄουτ, ἀπ' τὰ γέλοια...

Τὸν διαδέχονται τρία ἀκκορντεὸν κι' ἕνα βιολί, ποὺ παίζουν ἀργοὺς σκοποὺς γιὰ τὰ ζευγάρια ποὺ χορεύουν. Κι' ὕστερα νέα χειροκροτήματα... Νέος πανζουρλισμὸς ἡ Ἔφφη Δημητρίου... Ἡ φωνή της ξεκουράζει τὶς καρδιὲς καὶ τὶς γαληνεύει...

Λίγη χορευτικὴ καὶ πάλι μουσικὴ ἀπὸ παληὲς ἐπιτυχίες μὲ τὸν Ἀναστασόπουλο στὸ μικρόφωνο, κι' ὕστερα νταούλια καὶ φλογέρες καὶ κυριαρχεῖ ὁ λεβέντικος δημοτικὸς σκοπός... Ἐτούτη ἡ δημοτικὴ ὀρχήστρα εἶναι στ' ἀλήθεια ἀξιοθαύμαστη... Σηκώνονται ὅλοι καὶ ἐπὶ 2 ὧρες σέρνουν δημοτικοὺς χορούς... Γειά σου Ἀθάνατο Ἑλληνικὸ χωριό...

Ἔτσι κυλοῦν οἱ στιγμές, τὰ λεπτά, οἱ ὧρες... Κοντεύει σχεδὸν νὰ ξημερώσῃ... Τὸ ἕνα καλλιτεχνικὸ νούμερο διαδέχεται τὸ ἄλλο... Σωστὸ ξεφάντωμα... Καὶ συνεχίζεται μὲ τὴν ἴδια ἔνταση μέχρι νὰ φέξῃ...

Κι' ἄλλοι καλλιτέχνες... κι' ἄλλοι... κι' ἄλλοι... 35 συνολικὰ πῆραν μέρος στὴ γιορτή μας... Καλλιτεχνικὴ κοσμοσυρροή...

Ὅλοι γλεντοῦν... Ξεχάστηκαν οἱ πίκρες καὶ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς... Μιὰ γαλάζια εὐτυχία πλανιέται μέσα στὴν αἴθουσα, χαϊδεύει τὶς καρδιές, κυριαρχεῖ ὁλόγυρα...

Εἶχε στ' ἀλήθεια μοναδικὴ ἐπιτυχία ἡ φετεινὴ γιορτὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια θὰ τὴν θυμοῦνται καὶ θὰ τὴν διηγοῦνται ὅσοι τὴν ἔζησαν....

Σὲ ποιὸ κοσμικὸ κέντρο θὰ ἠμποροῦσες νὰ βρῇς τέτοια συγκέντρωση καλλιτεχνῶν, τέτοια χαρά, τέτοιο κέφι, τέτοια αἴθουσα, τόση τάξη, τόση ἀρχοντιά, τόση ζεστασιά, τόση χαρά!!!...

***

Τώρα ξημέρωσε...

Χάθηκε τὸ φεγγάρι... Βγῆκεν ἀπ' τὰ σκοτάδια ἡ κοιμισμένη πόλη... Κι' ἐγὼ μονάχος νοσταλγῶ...

Μὲ πλημμυρίζει ἡ πίστη... Μὲ ἐμψυχώνει ἡ θρησκεία τῆς Σχολῆς, αὐτὴν ποὺ γνώρισα κι' ἀγάπησα κοντὰ στὸν Διευθυντή μας... Καί, κλείοντας τὸ ἀποψινό μου ἡμερολόγιο θἄθελα νὰ κάνω μιὰ προσευχὴ στὸ Θεό... Νἄναι πάντα κοντά του καὶ νὰ τὸν βοηθῇ στὸ μεγάλο Του ἔργο...

Καλοί μου φίλοι, χρόνια σας πολλά, καλὰ κι' εὐτυχισμένα.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

Ἡ πίττα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου

Ὅποιος ηὐτύχησε νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ μας Νοσοκομείου, ἐγνώρισε τὴν ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν ποὺ παρέχει εἰς τὸν ἄνθρωπον μιὰ πραγματικὴ ψυχαγωγία.

Εἰς ἕνα μικρὸν χῶρον ποὺ ἀποτελεῖ τὸν προθάλαμον τοῦ Νοσοκομείου τῆς Ἀστυνομίας ἐγένετο τὴν 12ην μεσημβρινὴν ὥραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς 4/1/59 ἡ ἑορτὴ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ νοσηλευομένων.

Ἦτο ἡ ἐτησία ἑορτὴ τοῦ Νοσοκομείου κατὰ τὴν ὁποίαν κόπτεται ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἡ Βασιλόπιττα.

Ἡ καλαισθητικὴ διακόσμησις τοῦ μικροῦ αὐτοῦ χώρου καὶ τὸ καλλιτεχνικώτατα στολισμένον Χριστουγεννιάτικο δένδρον ἀπετέλουν τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τοῦ χώρου, ὁ ὁποῖος κατέστη εὐρύτατος διὰ νὰ δεχθῇ τοὺς ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους οἱ ὁποῖοι συνεπλήρωσαν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν λαμπρότητα τῆς ὅλης ἑορτῆς ὅπως εὐστόχως εἶπεν εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ Δ/ντὴς τοῦ Νοσοκομείου κ. Παναγ. Κουρμέντελος.

Ἡ ἀκριβὴς ὥρα τῆς τελετῆς εἶχε ὁρισθῇ ἡ 12η μεσημβρινή. Ἡ προσέλευσις τῶν προσκεκλημένων ἄρχισε τὴν 11ην ὥραν. Ὁ Δ/ντὴς τοῦ Νοσοκομείου κ. Κουρμέντελος μὲ ἑορταστικὴν χαρὰν καὶ μὲ καλωσύνην καὶ προσήνειαν ὑπεδέχετο τοὺς προσκεκλημένους πλαισιωμένος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς τοῦ Νοσοκομείου μας.

Τιμὰς ἀπέδιδεν ἡ Μουσικὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία μὲ τὰ ὡραῖα της μουσικὰ ἐμβατήρια ἔδιδε τὸν τόνον εἰς τὴν ἑορτὴν ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐπεδείκνυε καὶ τὴν ἀρτιωτάτην ὀργάνωσίν της καὶ τὴν μουσικήν της ἔξαρσιν.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστη ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀργυροκάστρου κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικήν του μορφὴν ἐλάμπρυνε τὴν ὅλην ἑορτήν, ὁ δὲ ἐμπνευσμένος καὶ πλήρης πατριωτικῶν παλμῶν λόγος του, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπετέλεσε τὸ μεγαλοπρεπέστερον μέρος τῆς ἑορτῆς.

Παρέστησαν ὁ Βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Βρανόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Κόκκινος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Νέρης, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν κ. Ἀρχιμανδρίτης, ὁ Δ/ντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ρακιντζῆς μετὰ τῶν Ὑποδιευθυντῶν του κ.κ. Πουλικάκου καὶ Καρανάσου, ὁ Διοικητὴς τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσος μετὰ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Ἀσφαλείας κ. Μπαρδοπούλου, ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας Κινήσεως κ. Χατζηελευθερίου, ὁ Δ/ντὴς παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυνομίας κ. Τασιόπουλος κ.ἄ.

Ἐπίσης παρέστη ἅπαν τὸ Ἐπιστημονικὸν καὶ Διοικητικὸν Προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου, οἱ ἐν αὐτῷ Νοσηλευόμενοι καὶ τὸ σύνολον τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος.

Μετὰ τὸν ἐμπνευσμένον λόγον τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος ὡμίλησεν ὁ Δ/ντὴς τοῦ Νοσοκομείου κ. Παναγ. Κουρμέντελος εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Σεβασμιώτατε
Κύριε Ἀρχηγὲ
Κυρίαι καὶ Κύριοι

Μὲ εὐχαρίστησιν καὶ χαρὰν τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου, τὸ Ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ Διδακτικόν, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ νοσηλευομένων ἀσθενῶν μας, σᾶς ὑποδεχόμεθα εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν τοῦ Νοσοκομείου μας, ὁ ὁποῖος χῶρος, εἶναι μικρὸς

μὲν εἰς χωρητικότητα, ἀλλὰ ἀπεράντου περιεχομένου αἰσθημάτων καὶ παμμεγίστης ἀποστολῆς καὶ ὑψίστου προορισμοῦ.

Εἰς τὸν μικρὸν τοῦτον χῶρον ὑποδεχόμεθα σήμερον ἐκλεκτὰς προσωπικότητας τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν χαράν μας καὶ τὸν ἐξαιρετικῶς παμμέγιστον, εἰς περιεχόμενον, χῶρον τῆς σημερινῆς Ἑορτῆς μας.

Μὲ Ἑλληνικὸν παλμὸν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀπευθύνομεν ὁλοθέρμους εὐχὰς ὅπως τὸ Νέον Ἔτος 1959 σᾶς χαρίσῃ ὑγείαν, πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην Ἐθικὴν ψυχικὴν ἀνάτασιν, ἀπευθύνομεν δεήσεις καὶ εὐχὰς ὅπως κατὰ τὸ Νέον Ἔτος ἐκπληρωθῶσιν οἱ Ἐθνικοί μας πόθοι καὶ ἀποδοθῇ ἡ Ἐλευθερία εἰς τοὺς ἀλυτρώτους ἀδελφούς μας.

Εἰς τὸν μικρὸν αὐτὸν χῶρον διεξάγεται, ἀπὸ μακροτάτου χρόνου, ἕνας τεράστιος ἀγών. Καὶ εἶναι τεράστιος ὁ ἀγὼν διότι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ὁποίων μεριμνᾷ καὶ προσπαθεῖ τὸ Νοσοκομεῖον μας, οἱ ὑπάλληλοι, τοῦτ' ἔστιν, τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, διεξάγουσι τεράστιον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς δημοσίας εἰρήνης, ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Σκοπὸς καὶ ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ ὀργανωθῇ πλήρως ὁ σημαντικὸς αὐτὸς τομεὺς τῆς προστασίας τῆς ὑγείας τῶν ἀστυνομικῶν μας ὑπαλλήλων. Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῇ εἰς εὐρυτέραν κλίμακα ἕνα πλῆρες Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον μὲ πλήρη ἐπιστημονικὴν ἀλλὰ καὶ κτιριακήν, βασικῶς, συγκρότησιν ὅπως ἀξίζει εἰς τοὺς ἀφανεῖς αὐτοὺς ἥρωας τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Ἡ συμπαράστασις καὶ ἡ στοργικὴ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἔντονον ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος κ. Κοκκίνου μᾶς παρέχει τὴν πίστιν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν ὅτι κατὰ τὸν ταχύτερον καὶ λυσιτελέστερον τρόπον θὰ ἐπιλυθῇ τὸ κεφαλαιῶδες τοῦτο ζήτημα.

Κύριε Ἀρχηγέ, μὲ τὴν διάπυρον εὐχὴν ὅπως τὸ Νέον Ἔτος 1959 εἶναι τὸ ἔτος τῆς πλήρους εὐοδώσεως τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου σας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσκαλέσω ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἀναλάβητε τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας τοῦ Νοσοκομείου μας».

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Κουρμεντέλου, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα μέχρι τοῦδε.

Μετὰ ταῦτα ἄρχισε τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος εἰς ἀτμόσφαιραν χαρίεσσαν καὶ ἡ διανομὴ τῶν τεμαχίων, τηρηθείσης καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος. Ἡ τύχη ηὐνόησε τὸν Διοικητὴν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσον εἰς τὸ κομμάτι τοῦ ὁποίου εὑρέθη τὸ νόμισμα τῆς Βασιλόπιττας.

Οὕτω ἔληξεν ἡ ὡραία ἑορτὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου, ἡ ὁποία δίδει τὰς ὡραιοτέρας ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Πρωτοχρονιᾶς εἰς τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα

Ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. **Λ. ΣΤΡΑΤΙΚΗ**

Ὅπως σ' ὅλα τ' Ἀστυνομικὰ τμήματα, ἔτσι καὶ στὸ Τμῆμα μας, τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Ἀθηνῶν, ἡ Πρωτοχρονιὰ γιορτάστηκε φέτος μὲ κάθε ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπεια!

Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς, κεφιοῦ καὶ χαρᾶς, παρουσία τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος κ. Γεωργουλέα, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ἀκρίβου, τῶν Ὑπαστυνόμων, Ἀρχιφυλάκων καθὼς καὶ ὅλων τῶν Ἀστυφυλάκων, ἐκόπη ἡ Βασιλόπιττα κι' ἐστρώθη τὸ πρωτοχρονιάτικο τραπέζι μὲ ἐκλεκτὰ καὶ πλούσια ἐδέσματα.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ φαγητοῦ ἐπηκολούθησε χορὸς τῶν ἀστυφυλάκων, οἱ ὁποῖοι διεσκέδασαν ἀρκετὰ πίνοντες ἐκλεκτὴ ρετσίνα.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Θ. Ρακιντζῆ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γ' Ὑποδιευθύνσεως κ. Κ. Τασιγιώργου.

Ὁ κ. Ρακιντζῆς ὁμιλῶν περὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Νέου Ἔτους καὶ διὰ τὰς προσπαθείας του πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ἐκπολιτιστικῆς στάθμης τοῦ Σώματος, ἐτόνισεν ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων φιλοδοξιῶν του, εἶναι νὰ κάνῃ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων, πρώτην εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, ηὐχαρίστησε τὸν κ. Ρακιντζῆν διὰ τὰς προσπαθείας ποὺ καταβάλλει διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Σώματος, εἰπὼν ὅτι τόσον ὁ ἴδιος ὅσον καὶ οἱ ὑπόλοιποι βαθμοφόροι καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι ἔπραξαν πάντοτε τὸ καθῆκον τους μὲ ζῆλον καὶ προθυμίαν, τὸν εὐχαριστοῦν θερμὰ γιὰ τὴν ἐπίσκεψίν του, καὶ τοῦ εὔχονται Χρόνια Πολλὰ γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο καὶ δίδουν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ συνεχίσουν τὴν ἐκτέλεσι τῶν καθηκόντων τους μὲ τὸν ἴδιον πάντοτε ζῆλον καὶ τὴν ἰδίαν προθυμίαν.

ΛΑΜΠΡ. ΣΤΡΑΤΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴ σειρὰ

Ἀβραντινοῦ.

Ἀγγελῆ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 230, κάτω Πατήσια. Πῆρε τὸ ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ δικαστικοῦ Ἀγγελῆ Γεωργίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1894 συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ληστὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τοῦτο γιὰ νὰ ἐκβιαστῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ δώσῃ ἀμνηστία στοὺς ληστάς.

Ἀγγελίδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμφείας 32, στὸ Γκύζη. Ὁ Ἀγγελίδης Φώτιος, ἦτο ἀγωνιστὴς τοῦ 21 καὶ διετέλεσε διαγγελεὺς τοῦ Ἀλεξ. Ὑψηλάντου. Ὑπηρέτησε μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ λοχαγοῦ στὶς δυνάμεις τοῦ Φαβιέρου.

Ἀγγελοπούλων Ἀθανάτων.

Βρίσκεται στὴ Κολοκυνθοῦ κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλαμάνας 125. Ὀφείλει τὸ ὄνομά της σὲ γνωστὴ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὶς ἐπιστῆμες καὶ εἰδικώτερα στὴ νομικὴ καὶ τὴ πολιτική.

Ἀγγελικαρᾶ.

Τὴ συναντᾶμε στὴ περιοχὴ Βεΐκου καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Προπυλαίων 20. Ὁ Ἀγγελικαρᾶς, Ψαριανὸς στὴ καταγωγή, ἦτο πλοίαρχος τοῦ «Πανελληνίου» καὶ ἐτροφοδότησε τοὺς Κρῆτες ἐπαναστάτες τὸ 1866.

Ἀγγέλου Βλάχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πανδρόσου 3, στὴ Πλάκα. Ὁ Βλάχος Ἄγγελος γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1838 καὶ πέθανε σ' αὐτὴ τὸ 1920. Γυιὸς τοῦ Σπύρου Βλάχου, κατήγετο ἀπὸ ἐπιφανὴ οἰκογένεια τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ δρᾶσις του σὰν πολιτικοῦ, λογογράφου, ποιητοῦ, ἦτο πολύμορφος. Μὲ εὐρεῖα μόρφωσι, διακρίθηκε σ' ὅλα τὰ στάδια ποὺ ἀκολούθησε καὶ ἰδιαίτερα στὴ λογοτεχνία ἡ ὁποία τὸν ἀνέδειξε ἀρκετά. Ὑπῆρξε ὁ ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης. Ποίησις, θέατρο, κριτικαὶ μελέται, ἐπιστημονικαὶ διατριβαὶ καὶ μεταφράσεις, μυθιστόρημα καὶ ἱστορία ἦταν οἱ ἀγαπημένες του πνευματικὲς ἀσχολίες. Γυιός του ἦτο ὁ Γεώργιος Βλάχος, ὁ ὁποῖος

ἀκολούθησε καὶ συνέχισε τὸ ἔργο τοῦ πατέρα του. Εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινή».

Ἀγγέλου Γέροντα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κυδαθηναίων 16, στὴ Πλάκα. Ὁ Γέροντας Ἄγγελος, γόνος ἀρχοντικῆς οἰκογενείας, γεννήθηκε τὸ 1785. Τὸ 1820 ἦτο δημογέρων μαζὶ μὲ τοὺς Μπενιζέλο Προκόπιο καὶ Παλαιολόγο. Νωρὶς μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἐργάστηκε πολὺ γι' αὐτή. Ὅταν κηρύχθηκε ἡ ἐπανάστασι στὴ Πελοπόννησο, οἱ τρεῖς δημογέροντες κλείστηκαν στὴν Ἀκρόπολι ἀπὸ τοὺς Τούρκους μαζὶ μ' ἄλλους ἐννέα προκρίτους. Στὶς 25 Ἀπριλίου 1821 οἱ Τοῦρκοι ἔσφαξαν τοὺς προκρίτους. Οἱ δημογέροντες κατώρθωσαν νὰ δραπετεύσουν καὶ ἀπὸ τὸ Παλαιὸ Φάληρο πῆγαν στὴν Αἴγινα. Τὸ 1831, ὁ Γέροντας ἐξελέγη μέλος τῆς «Προσωρινῆς Δημογεροντίας» μαζὶ μὲ τοὺς Πετράκη, Ζαχαρίτσα καὶ Βουζίκη. Πέθανε τὸ 1862.

Ἀγγέλων Αὐτοκρατόρων.

Ἀπὸ Ἰουστινιανοῦ 18, κοντὰ στὸ λόφο Στρέφη. Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴ τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τοῦ Βυζαντίου, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐμφανίζεται τὴν ἐποχὴ Ἀλεξίου Α' τοῦ Κομνηνοῦ. Τρεῖς βασιλεῖς ἀνήκουν σ' αὐτὴν τὴν οἰκογένεια: α) Ὁ Ἰσαάκιος Β', β) Ἀλέξιος Γ' καὶ γ) Ἀλέξιος Δ'. Στὴν οἰκογένεια αὐτὴ ἀνήκουν ἀκόμη κι' οἱ Δεσπότες τῆς Ἠπείρου Κομνηνοὶ Ἄγγελοι (Κωνσταντῖνος, Ἰσαάκιος, Ἀλέξιος).

Ἀγελάου.

Ἀπὸ Φιλολάου 186 στὴ Γούβα.

Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ Αἰτωλοῦ στρατηγοῦ Ἀγελάου τοῦ Ναυπακτίου, ὁ ὁποῖος διακρίθηκε στὸ συμμαχικὸ πόλεμο (220—217 π. Χ.). Σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενα τοῦ ἱστορικοῦ Πολυβίου, ὁ Ἀγέλαος στὴ συνθήκη εἰρήνης τῆς Ναυπάκτου (217 π. Χ.) ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένο λόγο καὶ κατώρθωσε ἔτσι νὰ συναδελφώσῃ τοὺς Ἕλληνες.

Ἀγήνορος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γαλατείας 13 στὸ Θησεῖο.

Ὁ Ἀγήνωρ, γυιὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Λιβύης, κόρης τοῦ Ἐπάφου, εἶναι ὁ ἀρχαιότατος βασιλεὺς τῆς Φοινίκης. Ἀπὸ τὴ σύζυγό του Τηλεφάσσα, ἀπέκτησε τοὺς Κάδμον, Φοίνικα, Κίλικα καὶ τὴν Εὐρώπην. Ὅταν, ξένοι ἁρπαξαν τὴν κόρη του, ἔστειλε τοὺς γυιούς του νὰ τὴ βροῦν. Αὐτοί, ἐπειδὴ δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν τίποτε, δὲν γύρισαν ξανὰ στὸ πατρικό τους σπίτι κι' ἔτσι ἔγιναν οἰκισταὶ διαφόρων χωρῶν. Ὁ Κάδμος τῶν Θηβῶν, ὁ Φοίνιξ τῆς Φοινίκης καὶ ὁ Κίλιξ τῆς Κιλικίας. Ἔτσι, ὁ Ἀγήνωρ εἶναι ὁ γενάρχης πολλῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἀγήνωρ, σύνθετον ἀπὸ τὸ Ἄγαν—Ἀνήρ, σημαίνει ἰσχυρός, ἀνδρεῖος.

Ἀγησάνδρου.

Βρίσκεται στὴ Γούβα κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλολάου 169. Ὀφείλει τ' ὄνομά της στὸ περίφημο Ρόδιο γλύπτη Ἀγήσανδρο τοῦ Α' αἰῶνος π. Χ. Σ' αὐτὸν ἀποδίδεται τὸ περίφημο σύμπλεγμα τοῦ «Λαοκόοντος». Εἶχε συνεργάτας του τὸν Ἀθηνόδωρο καὶ τὸν Πολύδωρο, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν Πλίνιο εἶναι γυιοί του. Μετὰ τὸν Ἀγήσανδρο καὶ τὸ ἀριστούργημά του, ἔληξε ἡ δρᾶσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐργαστηρίου τῆς Ρόδου τοῦ ὁποίου ἔργα ἀξιόλογα ἦσαν ὁ «Φαρνεσιανὸς Ταῦρος» τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ Ταυρίσκου, ἴσως δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου.

Ἀγησιλάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βουλγάρεως 7 κοντὰ στὸ Βρεφοκομεῖο.

Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Ἀγησιλάου, ὁ ὁποῖος ἔγινε βασιλεὺς τὸ 399 π. Χ. Γυιὸς τοῦ Ἀρχιδάμου καὶ ἑτεροθαλὴς ἀδελφὸς τοῦ

Ἄγιδος Β΄, σὲ ἡλικία 40 χρόνων ἀνέβηκε στὸ θρόνο, ἀφοῦ ἔθεσε στὸ περιθώριο τὸ νόμιμο διάδοχο, ἀνηψιό του, Λεωτυχίδη.

Μολονότι χωλὸς καὶ χαμηλὸς στὸ ἀνάστημα, ἀναδείχθηκε ὁ μόνος ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης μὲ ἀπόλυτη ἐξουσία. Ὑπῆρξε ὁ πλέον ἱκανὸς ἀπὸ τοὺς ἡγήτορες τῆς Σπάρτης καὶ γενικώτερα ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδρες τῆς ἀρχαιότητος. Θεωρεῖται, σὰν προπαρασκευαστὴς τοῦ ἔργου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Παράλληλα μὲ τὴ φιλοτιμία, τὴ φιλοδοξία, τὴ φιλοπατρία βρισκόνταν ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη του. Στρατηγικὴ ἰδιοφυΐα, ἄφισε λαμπρὴ ἱστορία γιὰ τὴ Σπάρτη. Πέθανε σ' ἕνα λιμάνι τῆς Λιβύης σὲ ἡλικία 84 χρονῶν (355 π. Χ.). Τὸ πτῶμα του, σύμφωνα μὲ Σπαρτιατικὸ ἔθιμο, μεταφέρθηκε στὴ Σπάρτη ὅπου καὶ ἐτάφη μὲ τὶς ἀνάλογες τιμές.

Ἄγιδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀναγεννήσεως 28 στὴ Γούβα.

Πρόκειται περὶ τοῦ ὀνόματος τεσσάρων βασιλέων τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, σπουδαιότερος τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ὁ Δ΄ γυιὸς τοῦ Εὐθαμίδα τοῦ Β΄, σὲ ἡλικία 20 χρονῶν ἀνέβηκε στὸ θρόνο προσπαθῶντας νὰ ἀναζωογονήσῃ τὸ πολίτευμα τῆς Σπάρτης. Στὸ τέλος ὅμως φθονήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του μὲ ἀποτέλεσμα, κυνηγημένος νὰ καταφύγῃ στὸ ναὸ τῆς Χαλκηρίκου Ἀθηνᾶς, γιὰ νὰ γλυτώσῃ. Ἀπὸ κεῖ βγῆκε ἀνύποπτα κι' ὕστερα ἀπὸ δόλο, συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, οἱ ὁποῖοι ἀμέσως τὸν κατεδίκασαν καὶ τὸν ἐξετέλεσαν διὰ τῆς ἀγχόνης, πρὶν προλάβουν οἱ φίλοι του νὰ ἐπέμβουν.

Σ. Σ. Οἱ δρόμοι ποὺ φέρουν τὴν ὀνομασία διαφόρων ἁγίων, ὀφείλουν αὐτὴ σὲ ταυτώνυμο ναὸ ποὺ βρίσκεται σ' αὐτούς. Σὲ ἰδιαίτερο Κεφάλαιο θὰ ἀσχοληθοῦμε γιὰ λίγο μὲ τὸ ἱστορικὸ τῶν κυριωτέρων ναῶν.

Ἀγκύλης.

Βρίσκεται στὴ συνοικία τοῦ Α΄ Νεκροταφείου κι' εἶναι πάροδος τῆς λεωφόρου Βουλιαγμένης 50. Ἡ ἀγκύλη, Δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς στὴν Ἀρχαία Ἀθήνα, βρισκόταν στὶς ὑπώρειες τοῦ Ὑμηττοῦ.

Ἀγκύρας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 102 στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα. Ὀφείλει τὸ ὄνομά της στὴ πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας. Σήμερα στὴν Ἄγκυρα δὲν ὑπάρχουν Ἕλληνες. Μετὰ τὴ καταστροφὴ τῆς Μ. Ἀσίας ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα κατόπιν τῆς συμβάσεως «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ πληθυσμοῦ».

Ἀγκωνίτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 224 στὰ Κάτω Πατήσια. Ὁ Ἀγκωνίτης Κυριακός, Ἰταλὸς ἀρχαιολόγος, ἤκμασε τὸν ΙΕ΄ αἰῶνα κι' εἶναι ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος περιηγήθηκε τὴν Ἑλλάδα.

Ἀγλαονίκης.

Στὴ συνοικία τοῦ Α΄ Νεκροταφείου. Πάροδος τῆς Λ. Βουλιαγμένης 40. Ἡ Ἀγλαονίκη, κόρη Θεσσαλοῦ ἡγεμόνος εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ὑπολογίζῃ καὶ νὰ προλέγῃ τὶς ἐκλήψεις τῆς σελήνης. Γι' αὐτό, θεωρήθηκε σὰν μάγισσα καὶ κατὰ τὴν παράδοσι τιμωρήθηκε ἀπὸ τοὺς θεούς.

Ἀγλαοφῶντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεγαλοπόλεως 32 στὸ Γκύζη. Ὁ Ἀγλαοφῶν ὁ ζωγράφος, Θάσιος στὴ καταγωγή, ἤκμασε στοὺς χρόνους τῶν μηδικῶν πολέμων. Πατέρας καὶ δάσκαλος τοῦ Πολυγνώτου καὶ Ἀριστοφῶντος, ἀποδίδεται σ' αὐτὸν ἡ πρώτη ἀναπαράστασις τῆς θεᾶς Νίκης μὲ φτερά. *(Συνεχίζεται)*

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

.....

Ὕστερα σώπασαν... Κύτταζε καθένας ἀλλοῦ, μὰ ἔκαναν ἴσως τὶς ἴδιες σκέψεις... τὴ σιωπὴ τὴ διέκοψεν ὁ γιατρὸς λέγοντας εὐγενικὰ στὴν Ἀρχηγό :

—«Θὰ θέλατε τώρα νὰ μ' ἀφίσετε μόνον γιὰ λίγο μαζί του. Ἔχουμε τόσα νὰ ποῦμε, ἐγὼ κι' αὐτός!!!

Δέκα λεπτὰ ἀργότερα τὸ ἀγόρι τοῦ τὰ εἶχε διηγηθῆ ὅλα... Δηλαδὴ σχεδὸν ὅλα, γιατὶ παρέλειψε ἕνα οὐσιῶδες... Δὲν ἀνέφερε δηλαδὴ τίποτε γιὰ τὴν ἀπέραντη ἐλπίδα ποὺ τὸν πλημμύρισε ὅταν ἄκουσε ὅτι τὸν ζητοῦν οἱ γονεῖς του, γιὰ τὴν βεβαιότητα ποὺ εἶχε ὅτι ὅλα στὸ τέλος θὰ πήγαιναν καλά, καὶ γιὰ τὴν διάψευση ὕστερα τῶν ἐλπίδων του, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ πονέσῃ πολύ...

Ὁ γιατρὸς Κλερὰν δὲν ρώτησε τίποτε ἄλλο... Ἔμοιαζε μὲ μερικὰ νυκτόβια πουλιά... Ὅταν δὲν ἔβλεπε καθαρὰ προαισθανόταν τουλάχιστον τὴν παρουσία τοῦ ἐμποδίου, κι' ἤξερε νὰ τὸ παρακάμπτῃ...

—«Ὅταν ἤμουνα στὴν ἡλικία σου» τοῦ εἶπε «κι' εἶχα κάνει κάποια κουταμάρα, μὲ λίγα λόγια ὅταν δὲν ἤμουνα εὐχαριστημένος μὲ τὸν ἑαυτό μου, μοὐρχόταν ἡ ἐπιθυμία νὰ κάνω ἐμετό. Ἂν κι' ἐσὺ βρίσκεσαι στὴν ἴδια κατάσταση, σημαίνει ὅτι δὲν εἶσαι ἐντελῶς ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου... Ἄλλως τε εἶσαι ἐλεύθερος νὰ κάνῃς ὅ,τι σ' ἀρέσει... Ἂν δὲν θέλῃς νὰ βλέπῃς αὐτοὺς ἀνθρώπους τότε ἔχει καλῶς... Γίνε τυπικὸς τουλάχιστον μαζί τους... Ἕνα «καλημέρα» ἢ ἕνα «καλησπέρα» εἶναι ἀρκετό... βέβαια κοπίασαν γιὰ νἄρθουν νὰ σὲ δοῦν, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία... Στὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς δὲν φτάνει νὰ ἔχῃ κάνει κάποιος πεντακόσια χιλιόμετρα μὲ σκοπὸ ν' ἀγκαλιάσῃ ἕνα παιδί, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτὸ τὸ παιδὶ νὰ τοῦ χαμογελάσῃ... Ἔτσι εἶναι... Σύμφωνοι... Αὐτὸ δὲν μοῦ κάνει ἐντύπωση... Γιὰ κάτι ἄλλο ἀναρωτιέμαι...».

—«Γιὰ τί ἀναρρωτιέσθε;..» ρώτησεν ἀπότομα ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ κυττάζοντας κατάματα τὸ γιατρό.

—«Νά, πῶς νὰ στὸ πῶ, ἀναρωτιέμαι ἂν αὐτὸ εἶναι ἔξυπνο... Μὲ καταλαβαίνεις; Εἶναι δηλαδὴ κανεὶς ἐλεύθερος νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ μὴν εἶναι καὶ ἠλίθιος... Συμφωνεῖς;»

Τὸ παιδὶ κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι... Δὲν τοῦ ἄρεσε ὁ τύπος τοῦ γιατροῦ, ὅμως εὕρισκεν ὅτι εἶχε δίκηο... Ὁ Κλερὰν συνέχισε :

—«Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἀκριβῶς τῆς συμπεριφορᾶς σου μοῦ φαίνεται ἀρκετὰ κουτό... Ἂς δοῦμε ἐτοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα... Νά! Πρῶτα αὐτοί... Οἱ δυὸ γέροι!!! Ἔφυγαν ἀπὸ ἐδῶ πολύ, μὰ πάρα πολὺ δυστυχισμένοι, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ ἐξηγήσουν τὴ στάση σου...τὰ γλυκά τους τὰ μάζεψαν κλεφτὰ τὰ ἄλλα παιδιά, ποὺ τἄφαγαν βέβαια, ἀλλὰ κρυφὰ καὶ μὲ καρδιοκτύπι, σὰν κλέφτες, καὶ αὐτὸ δὲν τοὺς ἔκανε καμμιὰ εὐχαρίστηση... Καὶ στὸ τέλος ἐσὺ βρέθηκες στὸ Νοσοκομεῖο... Αὐτὰ εἶναι τ' ἀποτελέσματα... Ἀπέτυχες. Κακὸ μόνο προξένησες καὶ τίποτε ἄλλο... Ἡ

διαγωγὴ σου ἦταν κουτή... Δὲν συμφωνεῖς μαζί μου; Ἂν αὐτὰ ὅλα τὰ ἔκανε ἕνας ἄλλος, ἕνα ἄλλο παιδί, καὶ τὰ μάθαινες, τί θὰ ἔλεγες ; πῶς θὰ τὴν εὕρισκες αὐτὴν τὴν ἱστορία, πῶς θὰ ἐχαρακτήριζες τὴ συμπεριφορὰ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ; Πῶς θὰ τὸ ἔκρινες ;

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ δὲν ἀπάντησε τίποτε. Μὲ ἀρκετὴ σοβαρότητα, χωρὶς νὰ πῇ οὔτε μία λέξη, χωρὶς νὰ ρίξῃ οὔτε ἕνα βλέμμα στὸ γιατρό, ἔσκυψε ἔβαλε τὰ παπούτσια του καὶ βγῆκε ἀπ' τὴν λευκὴ αἴθουσα ἀθόρυβα. Ὅμως, ὅταν βεβαιώθηκε, ὅτι ὁ γιατρὸς δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ τὸν δῇ, ὁ μικρὸς Ρομπὲρ ἄρχισε νὰ τρέχῃ... Κρυμμένος πίσω ἀπὸ τὸ τζάμι ὁ Κλεράν τὸν εἶδε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν ἔξοδο καὶ τὸ δρόμο.

—«Δὲν θὰ τοὺς ξαναβρῇ ἀπόψε» σκέφθηκε «ἀλλὰ δὲν πειράζει. Σημασία ἔχει νὰ παύσῃ νὰ σκέφτεται ὅπως σκεφτότανε πρίν...».

...Ὅταν στὸ μεταξύ, ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ γύριζε ἀπογοητευμένος ἀπ' τὴ μάταιη διαδρομή του, διέκρινε τὸν Μάρκ νὰ κουβεντιάζῃ μ' ἕνα ἄγνωστο.

Μόλις τὸν εἶδε ὁ Μάρκ ἔσπευσε νὰ τὸν συστήσῃ στὸν ἄνδρα ποὺ συνωμιλοῦσε:

—«Κύριε Λαμύ, ἀπὸ ἐδῶ ὁ σύντροφος μου, Ἀλὲν Ρομπέρ...».

—«Εἶμαι εὐχαριστημένος ποὺ σὲ γνωρίζω Ἀλὲν Ρομπὲρ» τοῦ εἶπε ὁ κύριος Λαμὺ τείνοντας φιλικὰ τὸ χέρι «τί παίζεις στὸ ποδόσφαιρο;».

—«Δεξιὸς ὀπισθοφύλακας, κύριε» ἀπάντησε τὸ παιδί.

—«Μπά; Ὡραῖα! Μπράβο. Κι' ἐγὼ ἤμουν ὀπισθοφύλακας. Ἀριστερὸ Μπάκ. Δύσκολη δουλειά, φίλε μου. Μόνο ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ξέρουν ἀπὸ ποδόσφαιρο νομίζουν ὅτι οἱ ὀπισθοφύλακες ἔχουν λιγώτερη δουλειὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους...».

—«Αὐτὸ ἀκριβῶς λέει κι' ὁ Γκουαρὼ!» τὸν διέκοψε τὸ παιδὶ ζαρώνοντας σοβαρὰ τὰ φρύδια..

—«Ὁ Γκουαρὼ δὲν ξέρει τὶ λέει. Δὲν καταλαβαίνει φαίνεται ἀπὸ ποδόσφαιρο!» ἐβεβαίωσεν ὁ Δικαστὴς Λαμύ, ἐνῷ περνοῦσε τὸ δάκτυλό του πάνω στὴ λευκὴ γραμμὴ τῶν μαλλιῶν του... «Ἐλᾶτε!!... Γειά σου Ἀλὲν Ρομπέρ. Θὰ ξαναϊδωθοῦμε...».

Ἐπρόσεχε πολὺ ὥστε νὰ μὴ καταλάβῃ τὸ παιδὶ ὅτι ὁ γιατρὸς Κλεράν τοῦ εἶχε διηγηθῇ τὴν ἱστορία του... Γιὰ τοὺς μικροὺς αὐτοὺς ὁ γιατρός, ὁ δικαστής, ὁ κοινωνικὸς βοηθὸς κι' ὁ ἐκπαιδευτὴς ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς σὲ τέσσαρα πρόσωπα μὲ ἀναρίθμητα χέρια, ποὺ ξεφυλλίζουν ὁλοένα φακέλλους, φακέλλους, ὅλο φακέλλους...

Ἡ μυστηριώδης συνωμοσία τῶν μεγάλων ἀνησυχεῖ καὶ ἀπομακρύνει τὰ παιδιά...

—«Μὰρκ» συνέχισεν ὁ Δικαστὴς «ὁ κύριος Νταριέ, μ' ἐπεφόρτισε νὰ σοῦ φέρω τὴν καλημέρα του».

—«Ἄ!!!...» ἔκαμε τὸ παιδὶ μὲ ἀδιάφορο τόνο.

«...Μ' ἐπεφόρτισε ἀκόμα νὰ σοῦ πῶ ὅτι κάθε φορὰ ποὺ πηγαίνει στὶς Καρριέρ, περνᾷ νὰ φιλήσῃ τὸν Τζότζο...».

—«Ἄ!!!» ἐπανέλαβε ὁ Μάρκ, μὲ ἀλλοιώτικη φωνή... Τὰ μάγουλά του κοκκίνισαν κι' ἡ μύτη του σκεπάστηκεν ἀπὸ ἱδρῶτα σὲ μιὰ στιγμή.

Ὁ κ. Ντουμπλὲ ἐπλησίαζε. Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ καὶ ὁ Μὰρκ ἀπομακρύνθηκαν. Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς ἔκανε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Κέντρου μὲ τὸ «Ἄσπρο Δόντι» κι' ἕνα παληὸ τρόφιμο, ποὺ εἶχε γνωρίσει κι' εἶχε ζήσει στὸ παληὸ Τερνεραί... Τὰ κρεββάτια ἦταν τότε σὰν κλουβιά... Στὶς 6 τὸ πρωῒ ἀκούγονταν τὸ πρῶτο σφύριγμα... Τότε τὰ παιδιὰ τοῦ μισοῦ κοιτῶνα (κόκκινη σειρὰ) παρουσιάζοντο μπροστὰ στὴν πόρτα, μὲ τὸ δοχεῖο στὸ χέρι... Ἄνοιγαν τὶς κλειδωνιές... Ἀκολουθοῦσε παρέλαση στὰ ἀποχωρητήρια, ἔπειτα ἐπιστροφὴ μὲ βούρτσα καὶ ροκανίδια... Καὶ στὸ τέλος —κλίκ! κλάκ!—τοὺς ξανάκλειναν μὲ τὶς ἁλυσσίδες μέσα στὰ κρεβάτια—φυλακή τους...

Στὸ δεύτερο σφύριγμα σηκωνότανε τὰ παιδιὰ τοῦ ἄλλου μισοῦ κοιτῶνα, (τῆς γαλάζιας σειρᾶς), μὲ τὸ δοχεῖο καὶ τὰ ροκανίδια...

Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη χαρακτηριστικὴ εἰκόνα... Κι' ὕστερα πόσες καὶ πόσες ἀκόμα!!!... Στὸ τραπέζι οὔτε μαχαίρι, οὔτε πηρούνι γιὰ τοὺς «κρατουμένους»... Κι' ἀκόμα ἡ ψυχρολουσία μὲ παγωμένο νερὸ γιὰ τὰ ξερὰ κεφάλια...

Ἔτσι τὰ σιδερένια κάγκελλα συμφωνοῦσαν ὑποκριτικὰ μὲ τὸ σχῆμα τοῦ ξύλινου σκελετοῦ, ποὺ περιέβαλλε τὰ μικρὰ τζάμια τόσο καλά, ὥστε ἀπ' ἔξω, ἡ φυλακὴ νὰ μένῃ ἀόρατη... Ἀλλά, μέσα στὸ σκοτάδι τῶν κλεισμένων ματιῶν τους, τὰ παιδιὰ ἔβλεπαν ἀκατάπαυστα τὰ ἄσπρα κάγκελλα ἑνὸς κλουβιοῦ.

—«Ἀκοῦτε ἐδῶ κ. Δικαστά;» ρώτησεν ὁ Ντουμπλὲ μὲ ζωηρὴ φωνὴ «ξέρετε τί μοῦ πρόσθετε αὐτὸς ὁ παληὸς τρόφιμος τοῦ Τερνεραί, ἀφοῦ μοῦ διηγήθηκε τὰ καθέκαστα ἐκείνου τοῦ καιροῦ; Μοῦ εἶπε ἐπὶ λέξει: «Τότε ἦταν καλλίτερος ὁ καιρός. Ἀκούσατε;».

—«Μάλιστα!» ἀπάντησε ἤσυχα ὁ κύριος Λαμὺ «ἀκριβῶς τὸ ἴδιο πρόσθετε ὁ πατέρας μου, μὲ χαμηλωμένη μάλιστα τὴ φωνὴ γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀκούῃ ἡ μητέρα μου, ὅταν μοῦ διηγεῖτο γιὰ τὸ Βερντέν... Εἶναι ἡ κουταμάρα καὶ τὸ σφάλμα ποὺ μεταδίδεται ἀπὸ ἡλικία σὲ ἡλικία! Τὸ παιδιάρισμα τῶν ἐπιζώντων καὶ ἡ ὀπτικὴ ἀπάτη τους! Τὴ νεότητά τους θυμοῦνται κι' ὄχι ἐκεῖνα τὰ χρόνια... Εἶναι ἡ περηφάνεια ποὺ ἀντιστάθηκαν σὲ τόσες φρικαλεότητες, κι' ὄχι αὐτὲς οἱ ἴδιες οἱ φρικαλεότητες...»

Στάθηκε λίγο γιὰ ν' ἀναστενάξῃ, κι' ὕστερα πρόσθεσε:

—«...Κι' ἐσεῖς ὁ ἴδιος, Ντουμπλέ, δὲν νοσταλγεῖτε τὴν στρατιωτική σας ὑπηρεσία; τὶς τιμωρίες τοῦ Λυκείου σας; τόσα καὶ τόσα παληά, ἄσχημα πράγματα;...».

—«Δὲν λυπᾶμαι γιὰ τίποτα... γιὰ τίποτα!!!...» ἔκανε ζωηρὰ ὁ Ἀντεισαγγελεύς... «Εἶμαι ἐντελῶς εὐτυχής!!!...».

Μά, ἐνῷ ἔλεγε αὐτά, ἡ καρδιά του σκιρτοῦσε... Καταλάβαινε ὅτι δὲν ἦταν πιὰ εὐτυχής... Τὸ Τερνεραί, ὁ Δικαστὴς Λαμύ, αὐτὰ τὰ παιδιὰ μὲ τὶς τραγικὲς ἱστορίες καὶ τὶς λεπτὲς ψυχοσυνθέσεις τους, τοῦ εἶχαν κλέψει τὴν ἀμεριμνησία του... Κόντευαν νὰ τὸν γεμίσουν ἔγνοιες καὶ εὐθῦνες...

—«...Κύριε Δικαστά...» ρώτησε ξαφνικὰ ὁ «Ἄσπρο Δόντι» «...ποιὸς εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὁ Πέτρος Μερλερέν, ποὺ μᾶς ἔχουν ἀναγγείλει;...».

Ὁ Δικαστὴς σοβαρεύτηκε. Κι' ὕστερα, βγάζοντας ἕνα στεναγμὸ ἀπάντησε: «...Ὁ Πέτρος Μερλερέν, εἶπες;... Μά... μιὰ δοκιμή, μικρέ μου... μιὰ δοκιμὴ ποὺ ἴσως ἀποδειχθῇ ἐσφαλμένη... Ὁ Μερλερέν, ποὺ λέγεται: «Κάϊδ», εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας στὴν ὁποίαν ἀνῆκεν ὁ Μάρκ... Ναί! ἀρχηγός... Ἔκανε δηλαδὴ μιὰ μικρὴ βλακεία... Ἔπρεπε γι' αὐτὸ νὰ τὸν πάρουμε ἀπ' τὴν οἰκογένειά του, ὥστε ν' ἀποκεφαλίσουμε καὶ τὴν συμμορία;... Ὁ κ. Ἀντεισαγγελεὺς ἦταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς γνώμης... Ὁ Νταριὲ ὅμως, ποὺ ἀγωνίζεται νὰ μεταμορφώνῃ τὶς συμμορίες σὲ φιλικὲς ὁμάδες, εἶχε ἀντίρρησιν... Τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γίνῃ;... Νὰ τὸν στείλουν ἐδῶ;... Μά, θὰ εἶναι ὁ Μὰρκ τόσο δυνατὸς ὥστε νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὴν ἐπιρροή του;...».

«...Μᾶλλον ὄχι... Ἴσως ὁ Μὰρκ χαλάσῃ μὲ τὴν συντροφιὰ τοῦ Κάϊδ...».

—«Μά, εἴπαμε... Πείραμα κάνουμε...».

—«Κι' ἂν ἀποτύχῃ αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνο πείραμα; Ἂν χάσουμε καὶ τοὺς δύο;...».

—«Αὐτὸ ἁπλῶς θὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ τρόπος ἐργασίας σας ἐδῶ δὲν εἶναι ἀκόμα ἀρκετὰ ἀποτελεσματικός...» ἀπάντησεν ὁ κ. Λαμὺ γελῶντας, ἀλλὰ τὸ μέτωπό του ρυτίδωσε ἀπὸ κάποια κακὴ σκέψη. Κι' ὕστερα ἀπὸ λιγόλεπτη σιωπὴ συνέχισε :

—«...Νὰ μὴν εἶσαι ποτὲ σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτόν σου, «Ἄσπρο Δόντι»... Μ' αὐτὰ τὰ παιδιὰ ὅλα πρέπει ν' ἀρχίζουν ξανὰ κάθε πρωΐ... Δὲν ἔχει σημασία τί ἔγινε χτές... Αὔριο θἄναι μιὰ καινούργια μέρα... Κάθε ξημέρωμα πρέπει ν' ἀρχίζῃ μιὰ νέα ζωή... Αὐτὸ ἄλλωστε δὲν ἰσχύει μόνον γιὰ τὰ παιδιά, μὰ γιὰ ὅλον τὸν κόσμο... Αὐτὸς εἶναι ὁ ὁρισμὸς τοῦ κόσμου!...».

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Διατάγματος, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α′ τάξεως, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1958, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ κάτωθι Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β′ τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Κοντογιῶργος Γεώργ., Ψαρρᾶς Θωμᾶς, Σταυρόπουλος Ἀνδρ., Μπεκιάρης Χρύσανθος, Καθάρειος Ἀπόστ., Ταβουλάρης Νικόλ. καὶ Νούσιας Θωμᾶς.

—Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β′ τάξεως, οἱ Ἀστυνόμοι Α′ τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Κωτσιᾶς Ἀθαν., Τουζένης Κωνστ., Ὑφαντῆς Δημήτρ., Γιαννόπουλος Δημήτρ., Παπαρσενίου Γρηγόρ., Χατζηελευθερίου Γεώργ., Βούλγαρης Μιχ. καὶ Κεφαλᾶς Ἰωάννης.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: κ.κ. Θεοδωράκης Χαράλ., Δασκαλόπουλος Ἰωάν., Ζερβόπουλος Σπυρ., Γραμμένος Χρῆστ., Ὑφαντῆς Κωνστ. καὶ Χίου Δημήτριος.

—Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α′ τάξεως οἱ Ἀστυνόμοι Β′ τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Σταματόπουλος Ἀλκιβιάδης, Τσατούχας Γεώργ., Ἀρβανίτης Βασίλ., Λυμπέρης Γεώργ., Κάκος Σπυρ., Σταθόπουλος Κωνστ., Πολίτης Κωνστ., Τσοῦγκος Κωνστ., Διακουμῆς Ἠλίας, Μάνος Εὐθύμ., Μπούρας Ἠλίας, Βλητάκης Γεώργ., Δημητρόπουλος Κωνστ., Παπασπυρόπουλος Κωνστ., Κιτσοπανίδης ἢ Τσοπανίδης Ἀθανάσ., Καρυδάκης Νικ., Ἀνδρεόπουλος Βασ., καὶ Ἀνδρώνης Δημήτριος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: κ.κ. Ἀναγνωστόπουλος Θεόδ., Παπαδόγκωνας Πέτρος, Δημητρακῆς Τηλέμ., Μαραγκούσης Χρῆστος, Τριανταφύλλου Σπυρ., Λάζος Παῦλος, Πολίτης Ἠλίας, Ἀγγελόπουλος Γεώργ., Καμπούρης Χρ. καὶ Νικολουλέας Χρ.

—Εἰς τὸν βαθμὸν Ἀστυνόμου Β′ τάξεως οἱ Ὑπαστυνόμοι Α′ τάξεως:

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Ντουφεξῆς Ἀναστάσιος, Πυργάκης Παναγιώτης, Μπῖκος Ἰωάν., Καλτσᾶς Γεώργ., Μαντούβαλος Ἀπόστ., Μαυροζούμης Παναγ., Παναγόπουλος Ἐπαμ., Κωσταρᾶς Ἀνδρ., Γεωργίου Ἀθανάσ., Δημακόπουλος Χρ., Ροδαλάκης Ἰωάν., Γαρδίκας Ἀναστ., Ντιρογιάννης Παντ., Μασαούτης Ἰωάν., Τσοκάκης Ἀσημάκης, Ζωητὸς Κωνστ., Ἀνδρικόπουλος Γεώργ., Κοσσέρης Ἰω. Δασκαλόπουλος Νικόλ., Ρουμελιώτης Γεώργ. καὶ Φακιολᾶς Νικόλαος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Ράνιος Δημήτριος, Μεσάρης Πέτρος, Οἰκονόμου Δημήτρ., Καραχασάνης Παναγιώτης, Παπασωτηρίου Γεώργ., Ἀλμπαντάκης Ἰωάν., Πολίτης Παναγ., Κανελλόπουλος Χαράλ., Σταύρου Ἠλίας, Σπυρόπουλος Κωνστ., Ραγκαβᾶς Ἀθανάσιος, Σκούρας Παντ., Τζανέτος Λεων., Βασιλάκης Τηλέμαχος καὶ Μαργαρίτης Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου οἱ Ἀρχιφύλακες :

α) Κατ' ἐκλογήν: κ.κ. Μπερδούσης Γεώργ., Μαστοράκης Μιχ., Καμάρας Ταξιάρχης, Πομόνης Νικόλ., Στύλιας Γεώργ., Ἀσημακόπουλος Ἀθαν., Δέδες Κωνστ., Ἀργυριάδης Ἀργύρ., Καρατζένης Ἰωάν. καὶ Δαριώτης Σωτήριος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Γιακουμακάτος Σπυρ., Χροῦσος Παναγ., Κανακάτσας Γεώργ., Κανελλόπουλος Παναγ., Μαντζῶρος Χρ., Παπαδημητρίου Κωνστ. καὶ Φαλδαμῆς Ἀντώνιος.

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 1/1/59 ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι:

1) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ τάξεως: κ.κ. Τσάλης Ἰωάννης, Κόλλιας Δημήτριος, Κανελλόπουλος Ἀναστ., Μάσβουλας Ἰωάν., Σπυρόπουλος Νικόλ., Ἀναγνωστόπουλος Γεώργ., Ἀντωνιάδης Σωτήρ. καὶ Συνοδινὸς Παναγιώτης.

2) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως: κ.κ. Παπατριανταφύλλου Κωνστ., Βάλλας Στέργιος, Βενετσιάνος Νικ., Μαρκόπουλος Ἀβραάμ, Μάργαρης Δημήτρ., Δραγουμάνος Παναγ. καὶ Αὐγερινός Παναγιώτης.

3) Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως: κ.κ. Πατρίκιος Σπυρ., Καφαράκης Παναγ., Τσάμης Χρ., Ἔρχος Νικόλ., Δανόπουλος Ζαχαρ., Καραμπᾶς Δημήτρ., Παπαδόπουλος Γεώργ., Μαγκλάρας Γεώργ., Μανδρούκας Χρ., Κυμινὸς Γεώργ., Μελετιάδης Ἰωάν., Λεβέντης Κωνστ., Μπερδούσης Σπυρ. καὶ Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικὸς Ἀστυν. Α΄ Ἀνδρεόπουλος Ἀνάργυρος.

4) Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως: κ.κ. Στεργιόπουλος Θεόδ., Δόσης Ἀνδρ., Μιχαηλίδης Δημήτρ., Πετσαλάκης Ἰωάν., Ἀθανασιάδης Γεώργ., Ἀδρακτᾶς Θεοφάνης, Ἀλεξάνδρου Γεώργ. καὶ Μάϊνας Νικόλαος.

5) Ὑπαστυνόμοι Α΄ Τάξεως: κ.κ. Γκικάκης Πέτρος, Κοντογιάννης Χριστόδ., Κυριαζῆς Δημήτρ., Σπύρου Εὐστράτ., Παναγόπουλος Ἀριστείδης καὶ Διακογιάννης Νικόλαος.

6) Ὑπαστυνόμοι Β΄ τάξεως: κ. Λάμπρου Χαράλαμπος.

7) Ἀνθυπαστυνόμοι: κ.κ. Μπίτης Γεώργ., Μαρινάκης Ἰωάν., Κούτας Ἰω. Βουγιουκλάκης Ἰωάν., Παναγιωτόπουλος Γεώργ., Κουφὸς Λάμπρος, Παπαδημητρίου Κωνστ., Κακάσης Νικόλ., Τσουμπὲς Ἰωάν., Δρυμιλῆς Γεώργ., Κουρῆς Στέφ., Τσόπελας Παναγ., Γεωργίου Γεώργ., Κυριακόγκωνας Νικόλ., Κατάκαλος Πέτρος καὶ Κουτσογιάννης Παναγιώτης.

8) Ἀρχιφύλακες: Τσιτσίρης Λάμπρος, Μαρκογιαννάκης Ἐμμαν., Φούζας Κωνστ., Κουλούρης Μιχ., Ἀντεριώτης Δημήτρ., Φωκέας Νικόλ., Κοκκιούσης Ἀνδρέας, Μπαμπίκης Νικόλ., Ἀντζουλᾶτος Δημήτρ., Γεωργίου Παναγῆς, Βαρότσης Χρύσανθος, Κυριακίδης Γεώργ., Τσαγκάρης Λεων., Κουράκης Μιχ., Λογοθέτης Γεώργ., Χριστοφορίδης Ἐμμαν., Χατζῆς Δημήτρ. καὶ Γεωργοῦτσος Ἀπόστ.

9) Ὑπαρχιφύλακες: Γιαζιτζόγλου Χαράλ., Βλάχος Γεώργ., Φακῆς Βασίλ., Λυκουργιώτης Ἄγγελος, Παναγόπουλος Γεώργ., Σταθᾶτος Πέτρος, Παπαδάκης Ἐμμαν., Παγκράτης Ἰωάννης, Μάζης Νικόλαος, Κρεμασιώτης Πέτρος, Γαϊτάνος Ἀθανάσ., Λιακέας Ἰωάν., Μπούρκουλας Θεμιστοκλῆς, Δημητρέλος Λάμπρος, Ντρέκης Βασίλ., Δρᾶκος Δημήτρ., Σταυρουλάκης Μιχ., Κριεζῆς Δημήτρ., Λυμπερόπουλος Γεώργ., Νεσφυγὲς Ἀντών., Δαγρὲς Ἀγαμέμνων, Κούρκουλος Κωνστ., Σπυρόπουλος Γρηγ., Τσαγκαράκης Ἐμμαν., Ροδινὸς Εὐάγγ., Ἀθηναῖος Περικλῆς, Ζῶτος Νικόλ., Οἰκονόμου Γεώργ., Τσαϊμίδης Στέργ., Βασιλόπουλος Ἀπόστ. καὶ Κασαβέτης Κωνσταντῖνος.

10) Ἀστυφύλακες: Κοτρῶτσος Ἰωάν., Δρακόπουλος Παναγ., Γιαννακόπουλος Παναγ., Λαμπρινὸς Δημήτρ., Γκίμπας Ἰωάν., Περδίκης Γεώργιος καὶ Σκαντζῆς Γ.

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου οἱ ἀστυφύλακες: Κουκλουτζαλῆς Νέστωρ, Τσίγκας Νικ., Μωρογιάννης Κωνστ., Κουτράκης Γεώργ., Παππᾶς Δημήτρ., Ζουμπάκης Χριστόφορος, Πουλιάσης Χρῆστος καὶ Κάβουρας Παντελῆς.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες: Μπαχταλιᾶς Γεώργιος καὶ Μποσβέλης Κλεάνθης.

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας: 1) Ροῦσσον Παναγιώτην, διότι οὗτος ἐργασθεὶς φιλοτίμως καὶ ἀναπτύξας ἰδιαιτέραν παρατηρητικότητα, ἐπέτυχε τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν τοῦ διεθνοῦς κλέπτου πορτοφολίων Ζωγράφου Ἀριστοτέλους. 2) Καστριτσέαν Πέτρον, διότι χάρις εἰς τὸν ἐξαιρετικὸν ζῆλον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἤχθη εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς διαπιστώσεως τῆς ταυτότητος ἀγνώστου κακοποιοῦ βάσει δοθέντων χαρακτηριστικῶν μόνον καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιδοθεὶς μετ' ἄλλων συναδέλφων του εἰς ἀναζητήσεις, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν αὐτοῦ καὶ 3) Πελέκην Γεώργιον τῆς Ὑποδ)νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, διότι χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητηκότητα καὶ ἀρίστην πρωτοβουλίαν καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τοῦ ἐπικινδύνου κακοποιοῦ Φωτάκη Κωνσταντίνου.

***

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ—ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Τὴν 11ην ὥραν τῆς 8/1/1959 ὡρκίσθησαν ἐν τῇ Ἀστυν. Σχολῇ 270 νέοι ἀστυφύλακες οἵτινες ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Α'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν

Ἀβραμάκος Ἀντ., Ἀδαμόπουλος Χρ., Ἀθανασούλιας Ζήσιμος, Ἀλαμπουρτζίδης Παναγ., Ἀλεβιζάκης Βασίλ., Ἀλεβιζάκης Γεώργ., Ἀλεξάκης Ἰωάννης, Ἀναστασόπουλος Γεώργ., Ἀνδριανὸς Μιχ., Ἀνδρουτσόπουλος Παναγ., Ἀντωνόπουλος Γεώργ., Ἀντωνόπουλος Γεώργ., Ἀντωνόπουλος Θεόδ., Ἀντωνόπουλος Μιχ., Ἀργύρης Γεώργ., Ἀργυρόπουλος Εὐστάθ., Ἀργυρόπουλος Θεόδ., Ἀσημίδης Παναγ., Βαβέτσης Λάμπρος, Βαγγαλάκης Παναγ., Βάγγης Βασίλ., Βαμβακᾶς Παναγ., Βασιλάκης Ἄγγ., Βασιλάκης Παναγ., Βασιλάκης Στέφ. ἢ Παναγ., Βασιλακόπουλος Ἀνδρ., Βασιλείου Γεώργ., Βασιλόπουλος Νικόλ., Βεμβληδάκης Ἀντ., Βενέτης Χρῆστος, Βλάσσης Εὐστάθιος, Βλαχόπουλος Σπυρ., Βλάχος Κωνστ., Βρεττέας Βασίλ., Γαλαῖος Γεώργ., Γαλανόπουλος Γεώργ., Γεωργιάδης Βασίλ., Γεωργοτᾶς Γεώργ., Γεωργούσης Ἠλίας, Γερογιώργης Γεώργ., Γιάγκου Ἰωάννης, Γιαννόπουλος Θεόδ., Γιαννόπουλος Σπυρ., Γιαννουλάκης Νικόλ., Γιατράκος Σπυρ., Γκικόπουλος Κωνστ., Γκέβρος Ἀλέξ., Γκολφινόπουλος Διονύσιος, Γκοῦζος Διονύσιος, Γλύπτης Μαργαρίτης, Γούλας Νικόλαος, Γούνης Ἰωάνν., Δασκαλάκος Βασίλ., Δαλμῖτσος Δημήτρ., Δαμαλᾶς Φρῖξος, Δελέγκος Ἰωάνν., Δεφίγγος Νικόλ., Δημητρόπουλος Ἰωάνν., Διαμαντόπουλος Δημήτρ., Δρακάκης Ἀντ., Δρακάκης Γεώργ., Δρακόπουλος Κωνστ., Δρακωνάκης Ἰωάνν., Ζᾶχος Δημήτριος, Ζερβάκης Στυλιανὸς, Ζέρβας Ἀριστείδης, Ζησόπουλος Γεώργ., Ζιάννης Παναγ., Ζωγράφος Ἀθανάσ., Ἠλιόπουλος Ἠλίας, Θαμνίδης Δημήτρ., Θᾶνος Εὐθύμ., Θειακὸς Σπυρ., Θεοδωρακόπουλος Νικόλ., Θεοδωρόπουλος Γιαννῖκος, Ἰωνᾶς Χρ., Καλαβούλιας Ἀχιλλεύς, Καλκίνης Ἰωάνν., Καλλίνικος Νικ., Καλογερόπουλος Ἀθαν., Κανελλόπουλος Ἀναστ., Καραμῆτσος Βασίλ., Καραμπᾶτσος Ἀπόστ., Καραμπουτσούνης Παντ., Καρβέλης Σταῦρος, Καρρᾶς Κομνηνός, Κασιάρης Ἀπόστ., Καστρινάκης Γεώργ., Κάτσιος Χρ., Κατσίφης Χρ., Κατσουλίδης Βασίλ., Καχιουτέας Βασίλ., Κίσσας Παναγ., Κολοβὸς Ἀθανάσιος, Κολοκύθας Ἀθαν., Κοντοδημητρόπουλος Νικ., Κοντόπουλος ἢ Κοντὸς Ἀλέξιος, Κοσμᾶς Γεώργ., Κοσμᾶς Δημήτρ., Κόττος Παναγ., Κουβεδάκης Ἀθανάσιος, Κουμπούρας Ἀναστ., Κουτσογιαννόπουλος Βασίλ., Κουρῆς Σταῦρος, Κούρτης Νικ., Κουτουβάλας Κωνστ., Κουτσοῦκος Δημήτρ., Κουφάκης Παναγ., Κραββαρίτης Εὐθύμιος, Κράλιοβιτς Δημήτρ., Κυζίρης Ἰωάν., Κυριαζόπουλος Σταῦρος, Κυριακόπουλος Παναγ., Κυρίμης Κωνστ., Κωνσταντάκος

Κωνστ., Κωνσταντακάκης Κωνστ., Κωστόπουλος Γεώργ., Κωστόπουλος Πανταζῆς, Λαγαράκης Νικ., Λάμπας Ζαχαρίας, Λάμπρου Ἰωάννης, Λειβαδίτης Εὐάγγ., Λουπασάκης Γεώργ., Λούτας Σπήλιος ἢ Σπυρ., Λύρατζης Σωτ., Λύτρας Χρύσανθος, Λυμπερόπουλος Πολυχρόνης, Μαθιουδάκης Νικόλαος, Μακρῆς Σπυρ., Μακρυδάκης Γαβριήλ, Μαντέλος Παναγ., Μαντέλος Ἀλέξ., Μανιάτης Ἀνδρ., Μαντὲς Ἀπόστ., Μαρκετάκης Χαράλαμπος, Μαρκόπουλος Ἠλίας, Μαρματάκης Γεώργ., Μαυρογεώργης Ἐμμαν., Ματθαιακάκης Κωνστ., Μαυροειδῆς Κωνστ., Μητρόπουλος Χαράλ., Μιχόπουλος Διονύσ., Μοσχολιὸς Ἀριστείδης, Μαυσουλέας Γεώργ., Μοναχογυιὸς Βασίλ., Μουντανέας Ἀναστ., Μπαλατσὸς Βασίλ., Μπάμπουρας Παναγ., Μπαμπούσης Θεόδ., Μπάρλος Νικόλαος, Μπελογιάννης Ἰωάννης, Μπερεδήμας Δημήτρ., Μπίθαρης Εὐστράτ., Μπιλίσης Ἠλίας, Μπούρας Κωνστ., Μυλωνᾶς Ἠλ., Ντάζος Βασίλειος, Νταλαχάνης Βασίλ., Ξηρομερίτης Σπυρ., Παπαδόπουλος Νικ., Παπαδημητρόπουλος Νικ., Παπανδρέου Ἀριστείδης, Παναγιωτακόπουλος Νικ., Παπακωστόπουλος Σπυρ., Παπαθανασίου Ἰωάν., Παναγιωτόπουλος Γεώργ., Πανουτσακόπουλος Ἰωάν., Παλαιολόγος Βασίλ., Πανόπουλος Βασίλ., Παράκης Νικ., Παρασκευόπουλος Ἀπόστ., Παλληκάρης Δημήτρ., Πεντάρης Παναγ., Πετρακόπουλος Πέτρος, Πετρίδης Γεώργ., Πέζος Παναγ., Πιστεῦος Νικόλ., Πολύδωρος Εὐστράτιος, Πολυζωγόπουλος Εὐθύμ., Πισινάρας Κωνστ., Πετρῖχος Βασίλ., Παρασκευόπουλος Χρῆστος, Ποθάκος Νικόλ., Πολύζος Βασίλ., Πούλιος Θεόδωρος, Ἰωνᾶς Διονύσ., Ρήγας Ἀνδρ., Ρούβαλης Κωνστ., Σακελλαρόπουλος Γρηγόρ., Σαραντόπουλος Παναγ., Σαφρίδης Σταῦρος, Σαλίκας Πέτρος, Σαμψάκης Ὄθων Σιδηρόπουλος Ἐλευθ., Σιούλας Λάμπρος, Σιῶγος Χρῆστος, Σταυριανόπουλος Διονύσ., Σταυρόπουλος Μάρκος, Σούκερας Νικόλαος, Σουρανάκης Ἐμμαν., Σκέρτσος Χρῆστος, Σπυριδάκης Πέτρος, Στάσης Ἰωάν., Σταυρουλάκης Γεώργ., Στιβακτάκης Μιχ., Τασιγιῶργος Γεώργ., Τζέρμπης Γεώργ., Τσαγκατάκης Μιχ., Τσατσούλας Δημοσθ., Τσαπλαρῆς Κωνστ., Τσαπόγας Διονύσ., Τσιάκας Γεώργ., Τσέτσας Παναγ., Τσεκούρας Γεώργ., Τζουβάρας Χαρίλ., Τζουβέλης Ἰωάν., Τσιῶρος Γεώργ., Φουρτούνης Γεώργ., Φραγκέας Ἠλίας, Φωτόπουλος Τιμολ., Φώτης Χρῆστος, Χαλίκης Γεώργ., Χατζηλίας Ντῖνος, Χατζῆς Σπυρ., Χιντάκης Μιχ., Χοχλάκης Γεώργ., Χριστοδούλου Βασίλ., Χρίστου Στέφ., Χριστάκος Νικόλ., Ψυχογίδης Κωνστ. καὶ Γιαννουλάκης Εὐάγγελος.

Β'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς

Καλαλὲς Δημήτρ., Ντρέκης Νικ., Κιτσάκης Δημοσθ., Μαργαρίτης Νικόλ., Σαλῖχος Μιχ., Γιαννακοδῆμος Γεώργ., Παπαγεωργίου Στυλ., Βορβολάκος Κωνστ., Σταθόπουλος Φρειδερ., Μισιχρόνης Γεώργ., Στρατάκης Παναγ., Βαβουλογιάννης Παναγ., Γιαννακόπουλος Ἠλίας, Ἀθανασίου Νικόλ., Κοντόρης Βασίλ., Κουντουρόγιαννης Μιχ., Ρώσσης Κωνστατῖνος, Νικολάου Ἰωάν., Διαμαντῆς Σπυρ., Χαζίρογλου Λεων., Σιμιγιάννης Γεώργ. καὶ Ζουμπουλάκης Ἐμμανουήλ.

Γ'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν

Δελόπουλος Ἀθανάσ., Κυριακόπουλος Παναγ., Κουρσούπης Σωτήρ., Μαντζουράνης Ἀνδρ., Πάσχος Γεώργ., Σκοτίδας Παναγ., Σταματόπουλος Εὐστάθ. καὶ Τσινιᾶς Νικόλαος.

Δ'. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας

Μπέλος Λεων., Χαλκιᾶς Νικόλ., Κομιανὸς Ἀριστείδης, Καλογιάννης Ἀνδρ., Τσερεμῆς Κωνστ., Βασιλάκης Σπυρ., Ζαφειρόπουλος Γεώργ. καὶ Δρακούλης Ἰωάν.

* * *

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς Ἐκπομπῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνε-

χίζονται πάντοτε μὲ τὴν ἴδια μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἀνάμεσα σ' ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις χιλιάδων ἀκροατῶν.

*

—Στὴν 'Εκπομπὴ τῆς 31/12/1958 μετεδόθη ἕνα ποικίλλο κλασσικὸ πρόγραμμα, ποὺ ἄρεσε ξεχωριστά.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 7/1/1959, ποὺ ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ σκίτσα ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ τὴ φύση καὶ μὲ χρυσὲς μελλῳδίες, μετεδόθη ἡ ἱστορία τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἐκλαϊκευμένη καὶ μὲ ὁμορφη μουσικὴ ὑπόκρουση. Μετεδόθησαν ἐπίσης τραγούδια ἀπὸ ὅλη τὴν 'Ελλάδα, παληὰ καὶ μοντέρνα, καὶ νησιώτικοι ρυθμοί.

*

(Κείμενα, ἐπιμέλεια κλπ. : Γενικῆς Διευθύνσεως 'Αστυνομίας Πόλεων 'Υφυπουργείου 'Εσωτερικῶν. Δίσκοι: ἐκ τοῦ καταστήματος Γ. 'Ορφανίδη, εὐγενῶς προσφερομένου. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ δόκιμος 'Υπαστυνόμος Σπῦρος Πηλός).

**

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τὸν διακεκριμένον συνεργάτην των κ. 'Ιωάννην Παπαζαχαρίου, Καθηγητὴν τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν καὶ καθηγητὴν τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς.

'Επίσης εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ. κ. Βασίλειον Γεωργίου, 'Ιωάννην Πανέτσον, 'Ιωάννην Καραχάλιον, 'Ιωάννην Κεφαλᾶν, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς κ. κ. 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Παναγ. Παπαγεωργόπουλον, 'Αρχιφύλακα. 'Η ἐργασία σας «"Αγιος 'Ανδρέας ὁ Πρωτόκλητος, Πολιοῦχος τῶν Πατρῶν» ἐλήφθη, χρειάζεται ὅμως λογοτεχνικὸ δούλεμα γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ κριθῇ δημοσιεύσιμο στὸ περιοδικό. Προσπαθήσετε νὰ γράφετε συχνότερα καὶ θὰ ἐπιτύχητε κάτι καλλίτερο. "Εχετε τὴν διάθεσιν καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχητε, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἔχομε ἀνάγκην συνεργάτου τῆς 'Επαρχιακῆς στήλης.